

1029

125

1029

785

Rareb

ಶೀಃ - ಟೋರನಾರಿ ಲತೆಂ ಲತೆಲ

ಲೇ - ಉ. ಹೆಚ್. ಸಂಪೀಪೆಪೆಪೆಪೆಪೆ

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥ

ಸೇಸಂ - 021928

ಅಕ್ಷರ ಗ್ರಂಥಾಲಯ

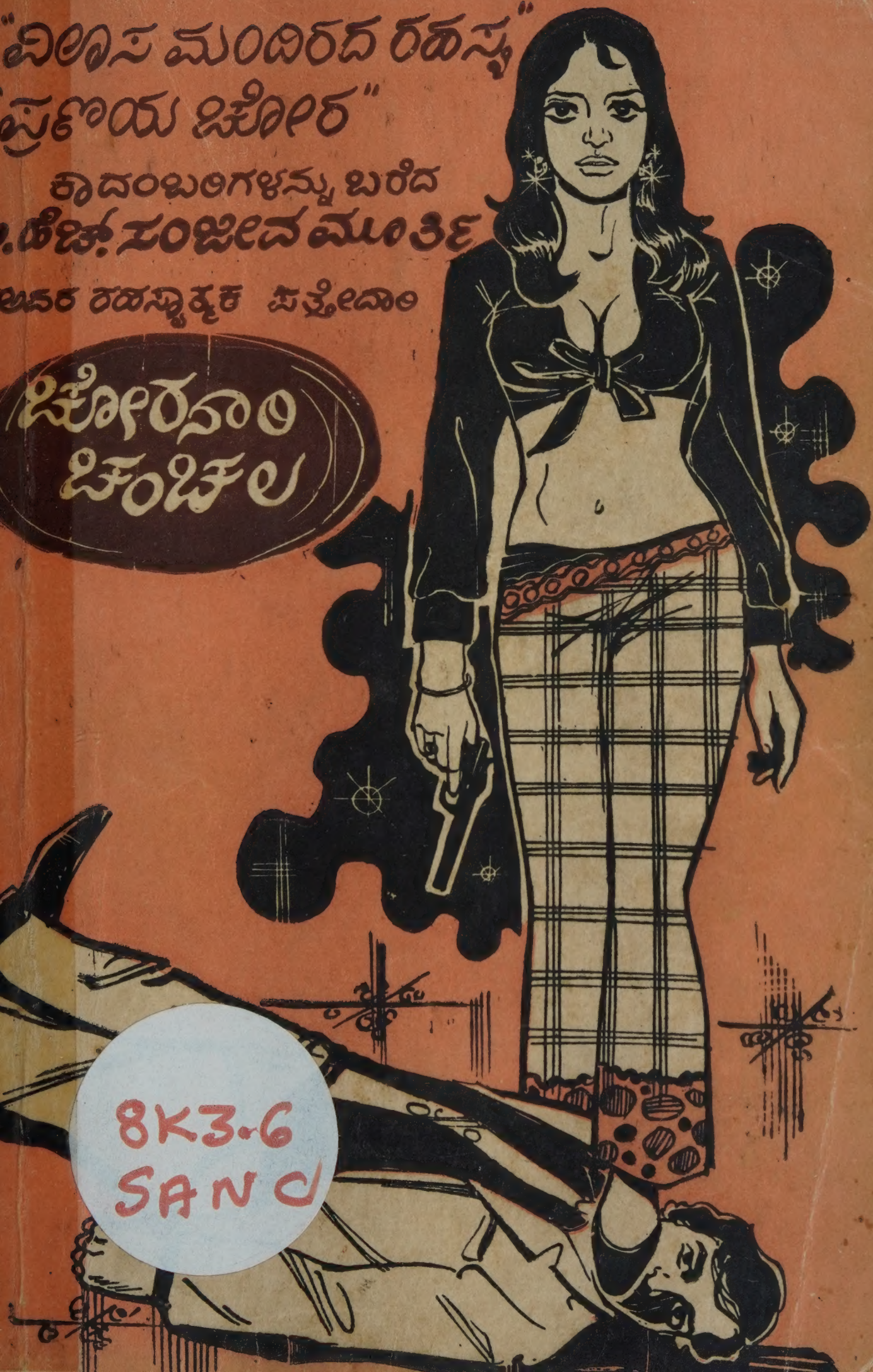
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ

ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ

"ವಿಲಾಸ ಮಂದಿರದ ರಹಸ್ಯ"
ಪ್ರಣಯ ಜೋರ

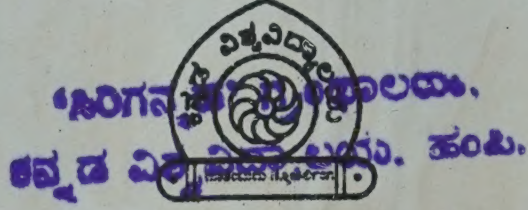
ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದ
ಬಿ.ಬಿ. ಸಂಜೀವ ಮೂರ್ತಿ
ಅವರ ರಹಸ್ಯಾತ್ಮಕ ಪ್ರವೇಶ

ಜೋರನಲ್ಲಿ
ಪ್ರವೇಶ

8K3.6
SANC

ಪರಾಮರ್ಶೆಗೆ ಮಾತ್ರ

'ಸಿರಿಗನ್ನಡ' ಗ್ರಂಥಾಲಯ

ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ,

ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ಜಲಾಶಯ, ೨೭೬

AKSHARA GRANTHALAYA

ACC.NO. S021928

ನಾರಿಯೋ? ಮಾರಿಯೋ? ?

ಅವಳ ಹೆಸರು ಚಂಚಲ. ದರೋಡೆ
ಗಾರರಿಗೆ ರಾಣಿಯಾಗಿ ಮೆರೆಯಬೇಕೆಂಬ
ಆಸೆ ಅವಳಿಗೆ. ಯಾರೂ ಊಹಿಸದ, ಧೈರ್ಯ
ಮಾಡದ ದರೋಡೆ ಮಾಡಿ ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿ
ಬೇಕೆಂದಳಾಕೆ. ತನ್ನ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲ
ವನ್ನು ಕರಾರುವಾಕಾಗಿ ನಡೆಸಿದಳು.
ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಜಯವಾಯಿತು
ಚಂಚಲಾ ಸರಮನೆ ಸೇರಬೇಕಾಯಿತು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪುಟ ಪುಟಕ್ಕೂ ಮನ ಸೆರೆ
ಹಿಡಿಯುವಂತವ ಘಟನೆಗಳು, ಚೋರನಾಟಕ
ಚಂಚಲ ತೋರುವ ಧೈರ್ಯ ಮನೋಸ್ಥೈರ್ಯ
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಗಗಾಸುತ್ತದೆ.

ಇದನ್ನು ಬಿ. ಹೆಚ್. ಸಂಜೀವನಮೂರ್ತಿಯವರ ಪತ್ತೇದಾರಿ

‘ಸಿರಿಗನ್ನಡ’ ಗ್ರಂಥಾಲಯ,
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ

ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಕಾಶನ

ಸಂ. ಕೆ.: 56, ನಾರಾಯಣ. ನಿಲಯ
ಬೆಂಗಳೂರು ಸರ್ಕಲ್. ಅಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಾಯಣಪುರಂ

ಬೆಂಗಳೂರು-21

ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

ಮಾಯಾನಾದಿ ಮುಖ್ಯ 021928

2-00

—ಎನ್ ನರಸಿಂಹಯ್ಯ

ವಿಲಾಸ ಮಂದಿರದ ರಹಸ್ಯ

2-00

—ಬಿ. ಹೆಚ್. ಸಂಜೀವಮೂರ್ತಿ

ಹೊಟ್ಟೆಲೆ ಅರೇಬಿಯಾ

2-00

—ಬಿ. ಕೆ. ಸುಂದರರಾಜ್

ಪ್ರಣಯ ಜೋರ

2-00

—ಬಿ. ಹೆಚ್. ಸಂಜೀವಮೂರ್ತಿ

ಅವಂತಿ ಅನುರಾವತಿ

3-00

—ಬಿ. ಕೆ. ಸುಂದರರಾಜ್

ಜೋರ ನಾರಿ ಚಂಚಲಾ

2-00

—ಬಿ. ಹೆಚ್. ಸಂಜೀವಮೂರ್ತಿ

ದೇವ್ವಗಳ ದೇಗುಲ

1-25

—ಬಿ. ಹೆಚ್. ಸಂಜೀವಮೂರ್ತಿ

ರಹಸ್ಯ ಕೊಲೆಗಾರ

—ವಿ. ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ

1-25

ಈಗ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ

ವ್ಯಾಮೋಹದ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ

4 00

—ಟಿ. ಶಾಂತಿ

ಬಲೆ ಬೀಸಿದ ಸುಂದರಿ

2-00

—ಬಿ. ಹೆಚ್. ಸಂಜೀವಮೂರ್ತಿ

—ವಿವರಗಳಿಗಾಗಿ

ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಕಾಶನ

ಕೆ 56, ನಾರಾಯಣ ನಿಲಯ, ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಪುರ,
ಬಂಡಿರೆಡ್ಡಿ ಸರ್ಕಲ್, ಬೆಂಗಳೂರು-21

ದುವ ಮುನ್ನ....

ನನ್ನ ಇತ್ತೀಚಿನ ಕೃತಿಗಳಾದ ವಿಲಾಸ ಮಂದಿರದ ರಹಸ್ಯ, ಪ್ರಣಯ
ನೀರಗಳನ್ನು ತುಸು ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಓದುಗರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದೆ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ
ಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿ ಅನೇಕ ಪತ್ರಗಳು ಬಂದಿವೆ. ವಿಲಾಸ ಮಂದಿರದ
ರಹಸ್ಯ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಒಂದೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದು ಹೋದವು.

ಆ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ಉತ್ತೇಜಿತನಾಗಿ ಚೋರನಾರಿ ಚಂಚಲಾ ನಿಮಗೆ
ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಆ ಪತ್ತೇದಾರಿಗಳಲ್ಲಿನ ತಂತ್ರಗಳಿಗೆ ತದ್ವಿ
ದ್ವವಾಗಿರುವಂತೆ ನವ ನೂತನ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಿಜ ಜೀವ
ದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂಥ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು, ರಹಸ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರ
ತಹ ಕತೆಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ.

ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಈ ತೆರದ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿ ಕನ್ನಡದ ಸಾಹಿತ್ಯ
ದವನದಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪವೆಂದೇ ನನ್ನ ದೃಢವಾದ ಭಾವನೆ. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಭಾವನೆ
ಯಲ್ಲಿ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಿಯೂ ಇರಬಹುದು; ಸರಿಯಾಗಿಯೂ ಇರಬಹುದು ಇದ್ದ
ಇದ್ದಂತೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಓದುಗರಾದ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ.

ನನ್ನ ಕೃತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕರು ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಅವೇ
ಸಿದ್ಧಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉತ್ತರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಓದುಗರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ
ಮಿಸಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಡ್
ಧನ ಅಂಚೆ ಚೀಟಿ ಇಟ್ಟು ಕಳಿಸಬೇಕು. ಆಗ ನಾವು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಬರೆಯಲು
ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಎಂದಿನಂತೆ ನನ್ನ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿನ ದೋಷವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ
ವರು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಕಥಾ ಪಾತ್ರ ವಿವರಗಳೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಸ್ವಯಂ ಕಲ್ಪಿತ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆಗಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬರೆಯಲು ಕಥಾ ಪಾತ್ರಗಳ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ, ಹುರಿದುಂಬಿಸಿ, ನನ್ನ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಬರೆಯಿಸಿ ತನ್ನ ದೇ ಆದ ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಕಾಶನದ ಮಾಲೆಯಿಂದ ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದು ಓದುಗರ ಮೆಚಲಿಗೆ ಆಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ದೇವಕರ್ ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ ಚಂದ್ರೋದಯ ಪ್ರಿಂಟರಿ ಅವರ ಬಳಗಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ವಂದನೆಗಳು.

ಕಥಾ ಪ್ರಾತಿಕೊಪ್ಪುವ ಜೀವಂತ ಚಿತ್ರ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಕಲಾವಿದ ರಾ. ಸೂರಿಯವರನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಲೇಬೇಕು.

ಓದುಗರಿಂದ ವಿಮರ್ಶೆ, ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಎಂದಿನಂತೆ ಬರಲು ಹೃದಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತೇನೆ.

—ಬಿ. ಹೆಚ್. ಸಂಜೀವನಮೂರ್ತಿ

ಒರಿಸ್ಸಾ ಚರಿತೆ

ಪ್ರತಿಭಾ

ಬಿ. ಹೆಚ್. ಸಂಜೀವನಮೂರ್ತಿ

ಒಂದು

ವಿಧಾನ ಸೌಧದ ಡಬ್ಬಲ್ ರಸ್ತೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ವಿದ್ಯುತ್ ದೀಪಗಳು ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ಚಂಚಲಾದೇವಿಯ ತುಟಿಗಳು ಆ ದೀಪಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮಿನುಗುವಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಆ ತುಟಿಗಳಿಂದ ಅನ್ಯತ ಧಾರೆಯಂತೆ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮುವ ಸುಧಾರಸ ಅದೆಷ್ಟು ಮಧುರವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಡ್ರೈವರ್.

ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ವೃತ್ತದ ಬಳಿ ಕೆಂಪು ದೀಪ ಬೆಳಗಿತು.

ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಿಂತಿತು.

ಅವಳ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವು

ತುಂಬು ಕಪೋಲಗಳ ಮೇಲೆ ರೋಜಾ ಬಣ್ಣದ ಕಾಂತಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿತು.

ಕಾಡಿಗೆ ಬಳಿದ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಅದಾವೋ ಮಧುರಾನುಭವಗಳು ಆವರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದವು.

ಹಸಿರು ದೀಪ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿತು.

ಚಂಚಲಾದೇವಿ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಹ್ಯಾಂಡಬ್ಯಾಗ್ ತೆರೆದಳು. ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿಕ್‌ನಿಂದ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಕೆಂಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು.

ಗಾಳಿಗೆ ಚೆದುರಿದ ಮುಂಗುರುಳು ಅವಳ ಕಪೋಲಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು ಅವಳನ್ನೇ ಚಕಿತಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಎಡಗಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಳು.

“ಎರಡು ಬೇಕು, ಮೂರು ಸಾಕು.”

ಎಂಬ ಬೋರ್ಡು ಅವಳನ್ನು ಅಣಕಿಸಿತು.

ಅವಳಲ್ಲಿನ ತುಂಟತನ ಆ ಕೆಂಪು ಶ್ರಿಕೋಣವನ್ನು ಮುದ್ದಾಗಿ ಮನದ
ಲ್ಲಿಯೇ ತೆಗಳಿತು

ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಪುರಭವನ ದಾಟಿ ಮತ್ತೊಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ರವೀಂದ್ರ ಕಲಾ
ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು.

ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯನ್ನಿಳಿದು ಮೂಟರ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಡ್ರೈವರ
ಕೈಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಳು. ರವೀಂದ್ರ ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದ ವೈನ್ ಗೇಟ್ ದಾಟಿ ಒಳ
ಗಡೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು.

ರಂಗು ರಂಗಿನ ವಿದ್ಯುತ್ ದೀಪಗಳಿಂದ ಆ ಕಲಾಮಂದಿರದ ಹೊರಭಾಗ
ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮರ, ಗಿಡ ಬಳ್ಳಿಗಳ ಮೇಲೂ
ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣಗಳ ದೀಪಗಳು ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಅನೇಕ ಕಾರು
ಒಂದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ನಿಂತಿದ್ದವು.

ಆ ದಿನವೇ ಹೊಸದಾಗಿ ಕೊಂಡ ರೋಜಾ ರಂಗಿನ ಸೀರೆ ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್
ಕಲರಿನ ರವಿಕೆ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಗೊಳಿಸಿದ್ದಿತು. ಚಂಚಲಾದೇವಿ
ಸೌಂದರ್ಯರಾಣಿ. ಸಣ್ಣನೆಯ ಸೊಂಟ, ತುಂಬು ಯೌವನ ಕಲಶಗಳಾವ
ಕುಚಗಳು, ಇಟಾಲಿಯನ್ ಚಿತ್ರ ತಾರೆಯರಲ್ಲಿರುವ ಅಕರ್ಷಣೆ ಅವಳಲ್ಲಿದೆ.
ಸೋಫಿಯಾ ಲಾರೆನ್, ಜಿನಾಲಿಲ್ಲೋ ಬ್ರಿಗಡಾ, ರಾಕೆಲ್ ವೆಲ್ಜರಂತಹ
ಚಿತ್ರ ತಾರೆಯರಿಗಿರುವ ಗ್ಲಾಮರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬ್ರಹ್ಮ ಅವಳೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ
ಸುರಿದು ಸೃಷ್ಟಿಸಿವ್ವಾನೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಾರಿಗೆ ನೋಡಿದ ಯಾರೇ
ಆಗಲಿ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಾರರು.

ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೈ ಗಡಿಯಾರ ಏಳೂವರೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವಳು ಅರಿತಿದ್ದಳು, ತಾನು ರವೀಂದ್ರ ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆದು
ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಮೂರಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆಂದು.

ಆ ದಿನದ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ನೈಟ್ !

ಆ ಸಮಾರಂಭ ಆರು ಗಂಟೆಗೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದಿತು.

ವಿಲಾಸದ ವಸಂತವನವೆಂಬ ಮಲಬಾರದ ಮ್ಯಾಜಿಕ್, ಕರ್ನಾಟಕ ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಭರತನಾಟ್ಯ, ಹಾಗೂ ರಾಸ್ ಗಿಟಾರ ವಾದ್ಯ, ವಲೇಷಿಯನ್ ಗರ್ಲ್ಸ್ ರೋಮಾಂಚಕ ನೃತ್ಯ, ಅಮೇರಿಕನ್ ಬಾಲಕಿಯರ ರಾಕ್ ಎನ್‌ರೋಲ್, ರಷ್ಯದ ತರುಣಿಯರ ಬ್ಯಾಲೆಟ್, ಸುಬ್ಬಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಂಗೀತ.... ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿದ್ದವು.

ಕುಮಾರಿ ಕಮಲಾ ವೀಣೆ ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಚಂಚಲಾದೇವಿ ತನ್ನ ಸೀಟ್ ನಂಬರ್ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಳು.

ಸುಮಾರು ಎರಡು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಹಾಜರಿದ್ದರು.

ಇನ್ನೂ ಪಿಯಾನೋ, ಸಿತಾರ ವಾದ್ಯಗಳು, ಸಿಂಗಪೂರನಿಂದ ಇಂಡಿಯನ್ ಏರ್‌ಲೈನ್ ಬೋಯಿಂಗ್ ೭೦೭ ನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಏರ್‌ಲೈನ್ ಡ್ರಾಮಿ ನಲ್ಲಿ ಇಳಿದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ರಂಗಭೂಮಿಯತ್ತಲೇ ಲಾಜಿಕ್ ಫರೀದನ ಕಾಂಡ್ಯನ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಪ್ರೊಗ್ರಾಮ್ ನಲ್ಲಿದ್ದವು. ಸ್ಪಾನಿಷ್ ಆರ್ಟ್ ಕ್ಲಬ್, ಟೋಕಿಯೋ ಸುಂದರಿಯರ ಹಾಟ್ ಟ್ರಿಕ್‌ಗಳೂ ಸಹ ಇದ್ದವು.

ಆದರೆ ಚಂಚಲಾದೇವಿಯ ಮನಸ್ಸು ಅವುಗಳಾವುದರ ಮೇಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಬರುವಿಕೆಯ ಕಾರಣವೇ ಬೇರೆ ಇತ್ತು.

ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ ಮಧ್ಯೆ ಇಂಟರ್ವೆಲ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಆಗ ದೀಪಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೆಳಗುತ್ತವೆ. ಅವಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತಾನೆ. ಅದುವರೆವಿಗೂ ಸಹನೆಯಿಂದಲೇ ಕುಳಿತಳು.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ದೀಪಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೆಳಗಿದವು. ಆ ಕಲಾಮಂದಿರವೆಲ್ಲಾ ಆ ದೀಪಗಳ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಗಲಿನಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿತು.

ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೆಲ್ಲರೂ ಸರ ಸರನೆ ಡೈನಿಂಗ್ ಹಾಲಿನ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯತೊಡಗಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಆ ದಿನದ ಪೈಷಲ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇನೆಂಬುದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಚೈನೀಸ್ ಐಟೆಮ್ಸ್ ಸಿಂಗಪೂರ್ ಮೂಲಕ ಬಂದಿದ್ದವು. ಅಮೇರಿಕದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ರುಮೇನಿಯಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಂಡಿಯಾಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದರು. ಸ್ವೀಡಿಷ್ ಸ್ಯಾಂಡ್ ವಿಚ್‌ಗಳು, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕಾನೇಕ ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಲಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವಳು ಹಿಂವೆ ಬಹಳ ಸಾರಿ ರುಚಿ ನೋಡಿದವಳು. ಈಗಲೂ ಒಂದು ಸಾರಿ ರುಚಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅರಸಿ ಬಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೇ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು.

ತನ್ನ ಸಿಟಿನಿಂದ ಎದ್ದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಡೈನಿಂಗ್ ಹಾಲಿನೊಳಕ್ಕೆ ಅಡಿಯ್ಬಟ್ಟಳು. ಆ ಕಡೆ—ಈ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು. ಅವಳ ಮುಖ ಮುದುಡಿಕೊಂಡು ಅನ್ಯಮನಸ್ಸವಾಯಿತು.

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆ ಕೊನೆಯಿಂದ ಈ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೊರಟಳು.

ಅವಳ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲ ಲಭಿಸಿತು.

ಹಳದಿ ಪಟ್ಟಿಯ ಕೆಂಪು ಸ್ವೆಟರ್ ಧರಿಸಿದ ಅಜಾನುಬಾಹು ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಅವಳ ನೋಟಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡ.

ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ತಡ ಮಾಡದೆ ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಆತರತೆಯಿಂದ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಸಮೀಪಿಸಿದಳು.

ಅವನು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಚಿಕನ್ ಸ್ಯಾಂಡ್ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಮಧ್ಯೆ-ಮಧ್ಯೆ ಸಿಗರೇಟು ದಮ್ಮು ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಅವನೇ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಳು.

“ಹಲ್ಲೋ.”

—ಎಂದು ವಿಷ್ ಮಾಡಿದಳು ಚಂಚಲಾದೇವಿ.

ಅವನು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದ.

ಅವಳು ಮೋಹಕವಾಗಿ ನಕ್ಕಳು.

ಸುಂದರಾಂಗಿಯೊಬ್ಬಳು ತನ್ನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿ ನಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದ ಅವನು.

“ಅವಳಿಗೆ ನಾನು ಪರಿಚಯಸ್ಥನೇ? ಹಾಗಾದರೆ ಅವಳಾರೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವಲ್ಲ.”

—ಎಂದುಕೊಂಡನು ತನ್ನಲ್ಲೇ.

“ಎಕೆ ಮಿಸ್ಟರ್! ನಾನು ಯಾರೆಂಬುದು ಅರಿಯದೆ. ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಾ?”

ನಗುತ್ತಲೇ ಕೇಳಿದಳು.

“ಹೌದು. ತಾವು ಯಾರೆಂಬುದು ನನಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ.”

“ನಾನು ಯಾರೆಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಿಮಗೆ ಎಂದಾದರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲವೆ ?”

“ಹೌದೇ ! ಹಾಗಾದರೆ ತಾವು ಯಾರು ? ತಮ್ಮಂತಹ ಸೌಂದರ್ಯ ರಾಣಿ ನನ್ನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯೆನಿಸುತ್ತಿದೆ.”

“ನಾನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊರಗೆ ಬರುವಿರಾ ?”

—ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ಚಂಚಲಾದೇವಿ.

“ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯಿರಿ.”

—ಎಂದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕುರ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟು ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ.

ಎರಡು

“ಡಿಯರ್ ಪ್ರೆಂಟ್ಸ್, ಒಂದಾನೊಂದು ನಗರವಿತ್ತು. ಆ ನಗರದ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕಾಲುವೆಗಳಿದ್ದವು. ಒಂದು ಕಾಲುವೆಯ ತೀರದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಒಂದು ಜೊತೆ ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಪ್ರಣಯ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ವಿಹಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆ ಈ ರೀತಿ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯಿತು.

“ನನ್ನ ಚಲುವೆ ಗೌರಿ. ನಿನಗೇನಾದರೂ ಮೈಸೂರು ಲಾಟರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಲಭಿಸಿದರೆ ಏನು ಮಾಡುವೆ?”

—ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಿಯತಮ ತನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯನ್ನು.

“ಬಂಗಾರದ ಅವಲಕ್ಕಿ ಸರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಪ್ರಿಯಾ.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು ಆ ಪ್ರೇಯಸಿ.

“ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಬಂದರೆ....”

“ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹೆಂಚಿನ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿದ್ದೇನೆ.”

“ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬಂದರೆ....”

“ನಿನ್ನಿಂದ ದೂರ ಸರಿದು, ನಿನಗೆ ಮೂರು ನಾಮಗಳು ಹಾಕಿ ಸಿನಿಮಾಗೆ ನೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಜಾಲಿಯಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತೇನೆ.”

—ಎಂದು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು ಆ ಪ್ರೇಯಸಿ.

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಸುಂದರ ! ಆ ಪ್ರೇಯಸಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಲಾಟರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಂದವೋ—ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು. ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವೆಯಾ?”

—ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಮೈಕಲ್.

“ಕೇಳು ಮಿಸ್ಸರ್ ಮೈಕಲ್ ಖಂಡಿತ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಸುಂದರ.

“ನಿನಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಲಭಿಸಿದರೆ ಏನು ಮಾಡುವೆ?”

ಹಳದಿ ಪಟ್ಟಿಯ ಕೆಂಪು ಸ್ವೆಟರ್ ಧರಿಸಿದ ಅಜಾನುಬಾಹು ವ್ಯಕ್ತಿ....ಮೈಕಲ್ ಹೇಳಿದ.

ಸುಂದರ ನಗೆ ಬೀರಿದ. ಒಂದು ಸಿಗರೇಟು ಹಚ್ಚಿ ಬಲವಾಗಿ ಸೇದಿ ಹೊಗೆ ಸುರುಳಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ.

“ಮಿಸ್ಸರ್ ಮೈಕಲ್ ! ಐಯಾಮ್ ಸಾರಿ ! ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನನಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳೇನಾದರೂ ಲಭಿಸಿದರೆ....ನಾನೂ ಸಹ ಆ ಪ್ರೇಮಿಸಿ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್‌ಸಿಪ್ ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನಾನೇ ಲಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಯಾದರೆ ಈ ನಿನ್ನ ಗ್ಯಾಂಗಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣವು ಇರಲಾರೆ. ಇದ್ದ ನಿಜ ಏಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ !

ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುತ್ತಲೇ ಹೇಳಿದ ಸುಂದರ.

“ತಪಭಾಷ್ ಸುಂದರ....! ಶಫಾಸ್....! ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿದೆ.”

—ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸುಂದರನ ಭುಜ ತಟ್ಟಿದ ಮೈಕಲ್.

ಸುಂದರ ಅಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ. ಮೈಕಲ್‌ನ ಈ ಉದಾಹರಣೆಯ ಹಿಂದೆ ಯಾವುದೋ ಉದ್ದೇಶ ಅಡಗಿದೆಯೆಂದುಕೊಂಡ. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಇದೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲು ನಾಂದಿಯೆಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡ.

ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಾ ಕತ್ತಲು ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಕಿಟಕಿಯ ಬಾಗಿಲು ಸಹ ಮುಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಗತ್ತಲು ಕವಿದುಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಬೆಳಕನ್ನು ನೋಡುವ ಸಾಹಸ ಅವರಿಗಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮುಖಗಳನ್ನು ಕಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವ ಧೈರ್ಯ ದೀಪಕ್ಕೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೇನೋ....

ಮೈಕಲ್ ಸ್ವಿಚ್ ಅಮುಕಿದನು.

ನೂರು ಕ್ಯಾಂಡಲ್ಸ್ ಬಲ್ಲು ಆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಗತ್ತಲನ್ನು ಹೊಪೆ
ಡೋಡಿಸಿತು. ನಾಲ್ವರು ಮಿತ್ರರೂ ಒಬ್ಬರ ಮುಖವನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂ
ಡರು.

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಮೈಕಲ್ ! ನೀನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನೆರ
ವಾಗಿ ಹೇಳು. ಸುಮ್ಮನೆ ಬಳಸು ಮಾತು ಏತಕ್ಕೆ ?”

ಮೈಕಲ್ ನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಕೇಳಿದ ಜಾನ್.

ಆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ನಾಲ್ವರು ಮಾತ್ರ.

ಮೈಕಲ್ ಕುರ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಆ ಕಡೆಯಿಂದ—ಈ ಕಡೆಗೆ
ಓಡಾಡತೊಡಗಿದ.

ಕೊಠಡಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಮರದ ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತಲೂ
ಬೆತ್ತದ ಕುರ್ಚಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕ ಮೂವರೂ ಕುಳಿತಿದ್ದರು.

ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಇಸ್ಪೀಟು ಎಲೆ ಚೆಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು ಸಿಗರ್
ಸಿಗರ್‌ಟು ಪ್ಯಾಕೆಟ್, ಮಂಗಳೂರು ಗಣೇಶ ಬೀಡಿಗಳ ಕಟ್ಟು ಒಂದನ್ನು
ನೋಡಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ಫರೀದ್ ಬೀಡಿ ದಮ್ಮಾ ಎಳೆದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಸುಂದರ್ ಸಿಗರ್‌ಟು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಜಾನ್ ಹಸಿ ಮಣಸಿನ ಕಾಯಿಯ ಬಜ್ಜಿಯನ್ನು ಕಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದನು.
ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪೇರಿ ಬೆಂಕಿಯ ಕೆಂಡಗಳಂತಿದ್ದವು. ಅವನು ಖಾಲಿ
ಮಾಡಿದ ಬ್ರಾಂದಿ ಶೀಸೆಯೂ ಸಹ ಅವನ ನೋಟಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಟೀಬಲಿನ ಮೇಲೆ
ನಡುಗುತ್ತಾ ನಿಂತಿತ್ತು.

“ಸುಂದರ್ ಸಮ್ಮೆಲ್ಲಿರಿಗಿಂತಲೂ ಚಿಕ್ಕವನು. ಚುರುಕಾದ ವಿಮರ್ಶಕನ
ತರುಣ. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಅವನ ಕೈಗೆ ಲಭಿಸಿದರೆ ಅವನು
ಮಾಡುವನೆಂಬುದು ಕೇಳಿರಬಹುದೇ ?”

—ಮೈಕಲ್, ಅವರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿ ಕೇಳಿದ.

“ಹೌದು ಕೇಳಿದೆವು.”

ಫರೀದ ಜಾನ್‌ರಿಬ್ಬರೂ ಏಕಕಂಠವಿಂದ ನುಡಿದರು.

“ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಸಹ ನೀವು ಅದೇ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.”

“ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ ಈ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಬದುಕುವುದಾಗದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಗಾದೆಯೇ ಇದೆ. ಕಳ್ಳನ ಪೆಂಡತಿ ಎಂದಿದ್ದಾಳು ಮುಂಡೆಯೇ ಎಂದು ನಾವು ಕೇವಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒತ್ತಡದಿಂದಲೂ, ಮಾನಸಿಕ ದೌರ್ಬಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಧನಿಕ ದುರ್ದ್ರರೇಬ ತಾರತಮ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಮಾನವರು ತುಳಿಯಬಾರದ ತಪ್ಪು ಹಾಡಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ನಾಲ್ವರೂ ಒಂದು ಕೂಟವಾಗಿ ದ್ದೇವೆ. ಅನೇಕ ಮಾಡಬಾರದ ನೀಚ ಕೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಹೌದೇ?”

ಅವನ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮೌನವಾಗಿ ಮೈ ಕಲ ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮತ್ತೆ ಮೈಕಲನೇ ಹೇಳತೊಡಗಿದ.

“ಈ ನೀಚ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಮನಸ್ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ; ಬೇರೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಅದೆಷ್ಟು ಕಾಲ ಮಾಡಬಲ್ಲೆವು.”

“ಜಿಕ್ಕ-ಚಿಕ್ಕ ದರೋಡೆಗಳಿಂದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರತದಲ್ಲ ಲಾಭವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅದೆಷ್ಟು ಕಾಲ ವೆಂದು ಆ ಪ್ರತವನ್ನು ಸಹನೆಯಿಂದ ನಡೆಸಬಲ್ಲೆವು? ನೂರು ಸಾವಿರ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎತಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒರುತ್ತವೆ? ಲಕ್ಷಗಳಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಜೀವನ ನಡೆಸಬಹುದು.... ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳಲ್ಲೇ ಒಂದು ಮಧುರವಾದ ಕನಸು ಕಂಡರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೋ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

“ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ಕೂಟಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನ ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳಿಗೇ ಶುಭ ದಿನ! ಮರೆಯಲಾರದ ಮಹಾಪರ್ವದಿನ.”

“ನಮ್ಮ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ತೀರಿಹೋಗುವಂತೆ.... ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲ ತೀರಿ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಂತೆ.... ನಾವು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತ ನಂದನ ವನದ ಹಾಗೆ ಬದಲಾಗುವಂತೆ.... ನಾವು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸಹ ವೃಷ್ಟಾಂತ ಭೋಜನ

ಮಾತು ವಂತೆ....ಒಂದು ಅಮೋಘ—ಅದ್ಭುತವಾದ ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ. ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಮ್ಮ ಹಸ್ತಗತವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ. ನಾವೆಲ್ಲ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು ಇದಕ್ಕೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಏನು ಹೇಳುವಿರಿ ?”

ಮೈಕಲ್ ಓಡಾಟ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎಲ್ಲರ ಮುಖಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆಯಿಂದ ನೋಡಿದ.

“ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಲಭಿಸುತ್ತದೆಂದರೆ ಯಾರು ತಾನೇ ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ? ಅದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಪಾಯಕೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಹ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ.”

ಫರೀದ್ ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ.

“ಇದುವರೆವಿಗೂ ನಾವು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಪೊಲೀಸರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಗ ನೋರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಜುಲ್ಮಾನೆಯೊಂದಿಗೋ, ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಸಾಧಾರಣ ಜೈಲು ವಾಸದಿಂದಿಗೋ ನಮ್ಮ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನ ಪ್ಲಾನಿನ ಪ್ರಕಾರವಾದರೆ ಅಜೀವಪರ್ಯಂತ ಕಾರಾಗೃಹ ಶಿಕ್ಷೆ ಬೀಳುವಂತಿದೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ಲಾನ್ ಅದೇನೆಂಬುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಲಂಕ್ಷವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.”

ಜಾನ್ ತನ್ನ ಸಂಶಯವನ್ನು ಹೊರಗೆಡುಹಿದ.

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಮೈಕಲ್ ಕೇವಲ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಯೋಜನೆ ಏನೇನು ತಿಳುಹಿಸು....ನಾವು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ, ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೀರಿ ಕಳ್ಳತನವಾಗಲಿ ದರೋಡೆಯಾಗಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಯೇ ?”

—ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಸುಂದರ್.

“ಇಲ್ಲ.”

“ಈಗ ಲ್ಲಾ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆಯಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ. ನೀನು ಹೇಳುವ ಮಾತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ಕಾರಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.”

ಸುಂದರ್ ಸಿಗರೇಟು ತುಂಡು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಬೂಟು ಕಾಲಿಸಿದ ಹೊಸಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಸಿದ.

“ಡಿಯರ್ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್.”

ನಾವು ಇದುವರಿಗೂ ಚಿಕ್ಕ-ಚಿಕ್ಕ ಕಳ್ಳತನಗಳಿಂದಲೇ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಈಗ ಈ ಅನುಮಾನಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಎರ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅದೆಷ್ಟು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಇದೇ ರೀತಿ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವುದು ? ಇದಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯವೆಂಬುದು ಇರಲೇಬೇಕಲ್ಲವೆ ? ? ನಾವೂ ಸಹ ಗೌರವ, ಘನತೆಗಳಿಂದ ಬದುಕಲೇಬೇಕಲ್ಲವೆ ? ? ? ಹೇಗೆ ನೀವೆ ಹೇಳಿ....

ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ಹಣ.

ಆ ಹಣವೊಂದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಕಳ್ಳರಲ್ಲ; ದರೋಡೆಕೋರರಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುವ ನಾಯಕರಾರುತ್ತೇವೆ. ಗೌರವ, ಘನತೆಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಸರ್ವಸ್ವ ನಮ್ಮ ಕೈ ವಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೇವಲ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಮ್ಮ ಬಳಿಯಿದ್ದರೆ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸ ಕಾಣಬಹುದು. ಹಾಲಾಹಲವನ್ನೂ ಸಹ ಅಮೃತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಡಿಯಬಹುದು. ಹಣವೇ ಗುಣ. ಎಲ್ಲಾ ಹಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿವೆ ಅನೇಕ ಮಹತ್ವಗಳು. ಧನಂ ಮೂಲಂ ಇದಂ ಜಗತ್ ಎಂದು ಸಾರಿದ್ದಾರೆ ಹಿಂದುರು.

“ಈ ದರೋಡೆಯೊಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣ ನಾವು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು—ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಮ ಪಾಲಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡು, ನಮಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದ ಒಂದೊಂದು ಮಾರ್ಗ ಅನುಸರಿಸಿ ದೂರ ಸರಿಯೋಣ.

“ನಾನು ಹಾಕಿರುವ ಪ್ಲಾನ್ ಕೇವಲ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯದ್ದು. ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷಗಳಂತೆ ಐವರಿಗೆ ಹತ್ತುತ್ತು ಲಕ್ಷ ಟೆನ್ ಲಾಕ್ಸ್. ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ತಿಳಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಲಿಗೇ ಬರುತ್ತದೆ.”

ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿದಿರಾ ?

ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷಗಳು ಸಿಕ್ಕಿ ಲಾಕ್ಸ್.

ಆ ಮೂವರೂ ಮಿತ್ರರ ಹೃದಯಗಳು ‘ಡವ ಡವ’ನೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದವು. ಅವರ ಊಹೆಗೇ ಎಟುಕದ ದೊಡ್ಡ ಗಂಟನ್ನು ಕುರಿತು ಮೈಕಲ್ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅನರ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಅಗುತ್ತಿದ್ದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಅಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಗಮನಿಸಿದ ಮೈಕಲ್.

ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವುದೋ ಅರಿಯದ ವರ್ತನೆ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಉರುಳಿದವು.

"ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿರ ವುದು ಆ ಇಂಡಿಯನ್ ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕೃತ ವಿಕಸನವಲ್ಲ ತಾನೇ?"

ಸಂದೇಹದಿಂದ ಕೇಳಿದ ಸುಂದರ.

"ಎಗ್ಜಾಕ್ಟಲಿ—ನೀನು ಸರಿಯಾಗಿ ಊಹಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ ಸುಂದರ. ಆ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಕಡೆಕ್ಕಾಗಿ ಐನತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ. ಎಲ್ಲ ಚಿಲ್ಲರೆ ನೋಟು ಗಳು. ಸುಲಭವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸರಳವಾಗಿ ಚಲಾವಣೆ ಮಾಡ ಬಹುದು. ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಪ್ಯಾಂಟಿನ ಜೋಬಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ನಮಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಅದರ ರವಾಣಿ ತರುಗಬಹುದು. ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ಅ ಅದೃಷ್ಟ ದೇವತೆಯನ್ನು ಆಲಂಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೋಂದೇ..."

"ಮುದ್ದಾಗಿದೆಯೆಂದು ದಿವಸವನ್ನು ಮುನ್ನಿಸಬೋದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಖವೇ ಸುಡುತ್ತದೆ."

ಮೈಕಲ್ ನ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಅತಂಕ ಸೃಷ್ಟಿ ಪಡಿಸಿದ ಫರೀದ.

ತೊಂದರೆಯಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಸದೆಯಾಗದು ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ ?

ಸಗುತ್ತಾ ಫರೀದನ ಭುಜ ತಟ್ಟಿದ ಮೈಕಲ್.

"ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಕೂಟದಲ್ಲಿರುವ ಆ ಐದನೇ ಭಾಗವನ್ನಾಂವೆಂಬುದು ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ."

ಜಾನ್ ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ವಾಲಿಗೆ ಬರುವ ಆ ಹೊಸ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾರು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಕುತೂಹಲ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದನು.

ಮೈಕಲ್ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ನಕ್ಕನು.

"ಮೈ ಡಿಯರ್ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್.... ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅನುಮಾನ ಎನೆಂಬುದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬಹಳ ಗಾಬರಿ ಪಡಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಸಾಹಸ ಶಕ್ತಿ ಎಂತಹವೆಂಬುದು ನನಗೇ ತಿಳಿಯದೆ ಬಹಳ ಭಯ ಪಡುತ್ತಿರು

ವಿರಿ. ನಿಮಗುಂಟಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ಗುಡಾಂತರಗಳಿಂದ ಕಾಪಾಡಲು ನಾನಿದ್ದೇನೆ. ಭಯಪಡಬೇಡಿ. ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗೋಣ. ವಿಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಕೈ ಹಿಡಿಯೋಣ ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಾಹಸ ತೋರಿಸೋಣ ಅಟ್ಟಿಹಾಸದಿಂದ ಮೆರೆಯೋಣ—”

ಮೈಕಲ್ ನು ಬೀದುವಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಎಷ್ಟಿ ಬಾಟಲ್ ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದ. ಅದರ ಮುಚ್ಚಳ ಬಾಯಿಂದ ಕಳಚಿದ. ಬಾಟಲ್ ನ್ನೇ ಎತ್ತಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಬಾಯಿಗೆ ಸುರಿಸಿಕೊಂಡು ಗಂಟಲು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡ. ಅನಂತರ ಉಪ್ರೇಕದಿಂದ ಹೇಳತೊಡಗಿದ.

“ಡಿಯರ್ ಬಾಯ್ ಸುಂದರ—”

ನಿನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬಿಸಿ ರಕ್ತ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ನಿನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ಆಲೋಚನೆಗಳು ವಿವೇಕ ವಿಜ್ಞಾನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಮೊದಲ ಅಂಕಗಳು ಲಭಿಸಿದವು. ಆದರೆ ಜೀವಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿದಾಗ ಕೊನೆಯ ಅಂಕಗಳು ಮಾತ್ರ ಮಿಕ್ಕಿದವು. ನಿಜವಾದ ಪ್ರಪಂಚವೇನೆಂಬುದು ಆಗ ನಿನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ನಿರೂಪ್ಯೋಗ ನಿನಗೆ ಅನೇಕ ಕಲಿಸಿತು. ಹಸಿವು ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಸಿತು ನೀನು ಸಹೃದಯತೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯ ನಿನಗೇ ಎದುರೇಟು ಕೊಟ್ಟಾಗ ನಿನಗೆ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಪಂಚವೇನೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಆಗ್ಗೇ ನೀನು ಬಹಳ ಕೈ ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ತಣ್ಣೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೈಯಿಟ್ಟರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?

ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದೆ. ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚದೊಳಕ್ಕೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟೆ. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಯಾವ ಆತಂಕ ಇಲ್ಲದೇ ಅನಂದದಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಡ್ರೈವಿಂಗ್ ಕಲಿಸಿದೆ. ಡ್ರೈವಿಂಗ್ ನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಮಾರಿಸುವ ಎಕ್ಸ್ ಪರ್ಟ್ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ನಿನಗೆ ಇನ್ನೂ ಮದುವೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ನಿನಗೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅನುಮಾನಿಸಬೇಡ ನಾನು ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಟ್ರಕ್ ನ್ನು ದರೋಡೆ ಮಾಡೋಣ. ನಾವು ಊಹಿ

ಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಧಿಸೋಣ ದೋಂಟಾ ಫಿಯರ್ ? ಎ ಯಾ ಮ್
ಹಿಯರ್—”

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಫಾರಿದನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದ.

ಫಾರಿದ್ ಜೇ—

“ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹಲ ಸಾಧನೆಯಿದೆ. ನಲವತ್ತು ವರ್ಷ ಮಾರಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ
ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿಲ್ಲ. ವೆಲ್ಡಿಂಗ್, ಫಿಟ್ಟಿಂಗ್ ನಿನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ.
ನೀನು ರಹಸ್ಯ ಮೆಕ್ಯಾನಿಕ್. ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದೇ
ಇರುವುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ತೆರೆಯದೇ ಇರುವ ಕಚ್ಚಿಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಂತಹ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ನನ್ನು ಕೈ ಕೆಳಗಡೆಯಿರುವಾಗ ಸಾಧಿಸಲಾರ
ದಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಫಾರ್ಮರ್ಡ್ ಮಾರ್ಚ್—ಮುಂದೆ ಸಾಗೋಣ.”

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನ್—ಎಂತೆಂತಹ ವಿರಾಧಿವೀರರನ್ನೋ ನೋಡಿದೆವು.
ಎಂತೆಂತಹ ಜಗತ್ತಾ ಕೆಲಸದಿಗಳನ್ನು ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿಸಿದೆವು. ಅನೇಕ ಮೋಸ
ಮೋಸಗಳಿಂದಲೇ ಜಯಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಖಾರ ಚೆಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿನ
ಅಪಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಅಪಹರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅನೇಕ ಚಾಣುಕ್ಯ ತಂತ್ರ
ಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ ಮಹಾ ಮೇಧಾವಿಗಳು ನಾವು. ಎವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ
ಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಗತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಎಲ್ಲರೂ ಸಮನಾಗಿ ಭಾಗ
ವಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಎನು ಹೇಳುವೆ—? ಈಗ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಭಿ
ಪ್ರಾಯವೇನೆಂಬುದು ?”

ಎಲ್ಲರ ಮುಖಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ ಮೈಕಲ್.

“ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಬೇಕಾದರೆ ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆಯಬಹುದೇನೋ? ಆದರೆ
ಈ ಇಡೀಯಾ ಎಜೆಕ್ಯೂಷನ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮುಗಿಸಲು ಸಹ ಸಾಧ್ಯವೇ ?—ಎಂಬುದು
ನನ್ನ ಸಂದೇಹ.”

ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೇಳಿದ ಸುಂದರ.

“ಅನುಕೂಲದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಡ ಸುಂದರ ! ಮೈಕಲ್ ವಿವೇಕ
ಶೂನ್ಯನೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾನಿಲ್ಲಿದೆ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ
ಆದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಎರಡು ಕಾರ್ಯಾಂತರಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸಂಪೂ
ರ್ಣವಾಗಿ ಕೇಳು.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಜಾನ್.

“ಸುಂದರ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯವಿದೆ. ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆಯಬಹುದೆಂಬ ಧೈರ್ಯವೊಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಲದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಯುಕ್ತಿಯೂ ಇರಬೇಕು. ಆ ಇಂಡಿಯಾ ಏಜನ್ಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕ್ರಮ ಕುರಿತು ಸುಂದರನಿಗೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ಮೊದಲು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದ ವಿಷಯಗಳು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಯ ಹೇಳಲಿ ಅನಂತರ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕುರಿತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸೋಣ ”

—ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಂದರನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿದ ಫರೀದ್ ಸುಂದರ ಆ ಮೂವರ ಕಡೆಗೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದ.

“ಹೌದು ಹೇಳು ಸುಂದರ ನಿನ್ನ ಪ್ರೆಂಡ್ ಒಬ್ಬ ಆ ಟ್ರಕ್ಸಿಗೆ ಡ್ರೈವರನಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆ ಆ ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಂದ ಆ ಟ್ರಕ್ ವಿಷಯ ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಅವನಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ಹೇಳು.”

—ಎಂದು ಮೈ ಕಲ್ ತಾನೂ ಸಹ ಒಂದು ಬೆತ್ತದ ಕುರ್ಚಿ ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು.

ಸುಂದರ ಸಿಗರೇಟು ಬೆಳಗಿಸಿ ಎರಡು ದಮ್ಮು ಜೋರಾಗಿ ಎಳೆದು ಹೊಗೆಯುಗುಳಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದನು.

“ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸುಮಾರು ನೂರು ವೈಲಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ರಷ್ಯಾದವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮಂಜನ ಬೆಲೆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕಟ್ಟಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಪೂರ್ತಿಯಾದರೆ ಪ್ರವಾಹ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹಾಗೂ ಐದು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು. ಆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಇನ್ನೂ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಎರಡು ಸಾರಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಫ್ ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಬ್ರಾಂಚ್ ಅಫೀಸ್ ಟ್ರಿಜರಿಗೆ ಹಣ ಕಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಆ ಹಣ ಒಂದು ವ್ಯಾನಿನಲ್ಲಿ ಕಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ವ್ಯಾನನ್ನು ಇನರ್ವ್ಯಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವ್ಯಾನಿಗೆ

ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೂಕಧಾರಿಗಳಾದ ರಿಜರ್ವ್ ಪೊಲೀಸರು ಫಾರೋ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನಿಂದ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಾತ್ರ ಹಣ ಕಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಚಿಲ್ಲರೆ ನೋಟುಗಳು. ಕೆಂದರೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಿಯವರ ಸಂಬಳ ಹಂಚುವುದಕ್ಕಾಗಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಚಿಲ್ಲರೆಯೇ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇಂಡಿಯಾ ಏಜನ್ಸೀಸ್ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಣ ಕಳಿಸಲು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಆ ಸಂಸ್ಥೆ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಟ್ರಕ್ಕ್‌ನ್ನು ಸೈಷ್ ಲಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿಸಿದೆ. ಆ ಟ್ರಕ್ಕ್‌ನ್ನು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ವಿಶೇಷ ಲೋಹ ದಿಂದ ತಯಾರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ಟ್ರಕ್ಕ್‌ನ್ನು ಒಡೆಯುವವರನ್ನು ಕರಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲ. ಒಂನೇ ಸಮನೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಕುಲುಮೆಯಲ್ಲಿ ಕರಗಿಲೇನಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಸಿಕ್ಕುವುದೇನೋ... ಆ ಟ್ರಕ್ಕ್‌ನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ರಷ್ಯಾದಿಂದ ತರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಆ ಟ್ರಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ಹೊರ, ಇವಕ್ಕೆ ಟೈಮ್‌ಲಾಕ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಟ್ರಕ್‌ಗೆ ಹಣ ತುಂಬುತ್ತಲೇ ಲಾಕ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಟ್ರಕ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿನ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಬ್ರಾಂಚ್ ಟ್ರಿಪ್‌ರಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಹೊರಟನಂತರ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಜಾಮುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸ್ಥಳ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಲೇಟ್ ಆದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಐದು ಗಂಟೆಗಳಂತರ ಟೈಮ್‌ಲಾಕ್‌ನ್ನು ಆಪರೇಟ್ ಮಾಡಿ ಹೊರನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

“ಡ್ಯಾಷ್ ಬೋರ್ಡ್ ಬಳಿ ಬಂದು ಬಟನ್ ಇದೆ. ಅದು ಟೈಮ್‌ಲಾಕ್‌ನ್ನು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ತೊಂದರೆ ಏನಾದರೂ ಸಂಭವಿಸಿತೆಂದರೆ, ಕೂಡಲೇ ಡ್ರೈವರ್ ಆ ಬಟನ್ ಅಮುಕುತ್ತಾನೆ. ಟೈಮ್‌ಲಾಕ್ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ....”

ಜಾನ್ ಫೇದರಿಬ್ಬರೂ ಸುಂವರನ ಕಡೆಗೆ ಉದ್ನುಕತೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಆ ಲಾಕನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಆ ಟ್ರಕ್ ಕ್ಕು ತಯಾರಿಸಿದ ಕಂಪನಿಯಿಂದ ತಜ್ಞ ಪರಿಕ್ಷಕನೇ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕಂಪನಿಯವರ ವಿನಃ ಬೇರೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಅದು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೇ ಡ್ರೈವರ್ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವೈರಲೆಸ್ ಸೆಟ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಟ್ರಕ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಿಂದ ಹೊರಟ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ, ಟ್ರಿಜರಿ ಬ್ರಾಂಚಿಗೆ ಸೇರುವವರಿಗೂ ಕಂಟೆನ್ಯೂ ಆಗಿ ಇಂಡಿಯಾ ಎಜನ್ಸಿಯೊಂದಿಗೆ ಕನೆಕ್ಷನ್ ಇರುತ್ತದೆ.

ಯಾವೊಂದರೂ ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಆ ಟ್ರಕ್‌ನ್ನು ಅಡ್ಡ ಹಾಕಿ ದರೋಡೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆಂದರೆ....ಎನು ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಡ್ರೈವರ್ ಗಾರ್ಡರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ರೂಟಿನ್ ಬಿಜಿನೆಸ್ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಡ್ರೈವರ್ ಬಟನ್ ಅಮುಕುತ್ತಾನೆ. ಟೈಮ್ ಲಾಕ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತದೆ ಆತನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿರುವ ಗಾರ್ಡ್ ತನ್ನ ಮುಂದಿರುವ ಎರಡು ಸ್ಪಿಚ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಪಿಚ್ ಅಮುಕುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರು ಕುಳಿತಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಕಿಟಕಿಗಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು. ಟ್ರಕ್ ಒಂದು ಲೋಹದ ವೆಸ್ಟಿಗ ಯಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಪಿಚ್ ಅಮುಕಿದರೆ ವೈರಲೆಸ್ ಸೆಟ್ ಎಜನ್ಸಿಗೆ ಅಸಾಯದ ಸಿಗ್ನಲ್ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿನ ಗಂಟೆಯೊಂದು ಅಸಾಯ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಜೋರಾಗಿ ಮೊಳಗಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಗಂಟೆಯ ನಾದದಿಂದ ಆ ಎಜನ್ಸಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲೇ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಆ ಟ್ರಕ್ ಅಸಾಯದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿರುವುದೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಲು ಹಹಳ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಮೂರು ಬಟನ್‌ಗಳನ್ನು ಅಮುಕಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದರೆ ಅವರು ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ಟೀರಿಂಗ್ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದೊಂದೇ ಮಾರ್ಗ ಅವರಿಗಂತೂ ಯಾವ ಅಸಾಯವೂ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳಿದಿರಾ? ಈ ವಿಷಯ ಸತ್ಯವೆಂದು ಈಗಲಾದರೂ ನಂಬುವರೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇದ್ದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ....

ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ, ವಿಷದವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದ ಸುಂದರ.

“ಆ ಟ್ರಕ್‌ನ ಡ್ರೈವರನನ್ನೂ ಗಾರ್ಡನನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಬಲೆಗೆ ಎಳೆದು ಕೊಂಡರೆ?”

—ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಮೈಕಲ್.

“ಇಂಪಾಸಿಬಲ್.”

ಸುಂದರ ಹೇಳಿದ.

“ಏದನೇ ಒಂದು ಭಾಗ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡೋಣ.”

ಜಾನ್ ಒಂದು ಜೋಕ ಬೀಸಿದ.

“ಅವರು ನಮ್ಮಂತಹ ನೀಚರಲ್ಲ.”

ಸುಂದರ ಪೌರುಷದಿಂದ ಹೇಳಿದ.

ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಡುತ್ತದೆಂದು ಮೈಕಲ್ ಗ್ರಹಿಸಿದ.

“ಸುಂದರ ಇಂಪಾಸಿಬಲ್ ಎಂದು ನೀನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆಯೋ ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳು.”

—ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಆ ಟ್ರಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ಯಾರೆಂಬುದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ದ್ರೈವರನ ಹೆಸರು ಕೃಷ್ಣ ಸಿಂಗ್. ಗಾರ್ಡನ ಹೆಸರು ಸೈಯದ್. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳಾದ ಹಟವಾದಿಗಳು. ಷೂಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹು ಜಾಣ್ಮೆಯುಳ್ಳವರು. ಇಬ್ಬರ ಬಳಿಯೂ ಪಿಸ್ತೂಲು ರೆಡಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ದರೋಡೆಯೇನಾದರೂ ನಡೆದರೆ ಅವರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಮೊದಲು ಕಟ್ಟಿರುವ ಡಿಪಾಜಿಟನ್ನು ಏಜನ್ಸಿ ಖೋತಾ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಬೋನಸ್‌ನ್ನು ಸಹ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆಂದರೆ ಲಾಭವಿದೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಬಯಸಿ ಬೆಂಕಿಯ ಹೋಮ ಕುಂಡದೊಳಕ್ಕೆ ತಲೆಯಿಡಲಾರರು. ಹುಲಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಲುಕಲು ಯಾರೂ ಮುನ್ನುಗ್ಗಲಾರರು. ಅವರು ನಮಗೆ ವಶವಾಗುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೂ ಅವರು ನಮ್ಮ ವಶವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಈ ದುರಾಶೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮರೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.”

ಸುಂದರ ತನ್ನ ಹೇಳಿಕೆ ಮುಗಿಸಿದ.

“ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಗಳಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಿಲಾಸಜೀವನ ಸಡೆಸಬಹುದು ಆದರೆ ಪ್ರಾಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಸರಸವಾಡುವುದು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಉಪ್ಪೋ ಸೊಪ್ಪೋ ತಿಂದು ಕಾಲ ಕಳೆಯಬಹುದು.”

ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೇಳಿದ ಫರೀಡ್.

“ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಬೇಕೆಂದರೆ ಅಪಾಯ ಎದುರಿಸಲೇಬೇಕು. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಿಧಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಸಾಹಸ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಸುಂದರ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳೇ ಆದರೂ ನಾವು ಟ್ರಕ್ಕನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆಯಲೇಬೇಕು. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಆ ಹಣವನ್ನು ನಮ್ಮದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ ಮಾಡೋಣ.”

“ಆ ಟ್ರಕ್ಕನ್ನು ಹೊರ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಅದನ್ನು ದರೋಡೆ ಮಾಡಲು ಯಾರೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಯಾರೂ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಲೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಆ ಟ್ರಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಗಮನವಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ನಾವು ಮಾತ್ರ ಅದರಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿದ್ದೇವೆ.”

“ದ್ರೌವರ ಕೃಷ್ಣ ಸಿಂಗನಿಗೂ ಗಾರ್ಡ್ ಸೈಯದನಿಗೂ ಯಾರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ತಡೆದು ವಂಚಿಸಲಾರರೆಂದು ನಂಬಿಕೆ. ಹೇಗಾದರೂ ದರೋಡೆ ಮಾಡಬಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಚಲ ನಂಬಿಕೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯತೆಯಿರಬೇಕು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲಿವು. ಆ ಟ್ರಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವುದು ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂಬ ವಿಷಯ ನೀವು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಐಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಸಹಕರಿಸಬಲ್ಲಿರೆಂದು ನನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸ.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೈಕಲ.

“ಅಂದರೆ....ನಿನ್ನ ಜಾಣ್ಮೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಯಾವುದೋ ದೊಡ್ಡ ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವೆಯೇನು ?”

—ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಜಾನ್.

“ಹೌದು ! ಅದರ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಟ್ರಕ್ಕನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನೂ ಸಹ ಅಪಹರಿಸಲಾರನೆಂದು ಅವರ ಧೃಢ ವಿಶ್ವಾಸ. ಅಲ್ಲದ್ದೇ ದರೋಡೆ ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡಿಯಾರೆಂಬ ಊಹೆಯೂ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಾವು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗಬಹುದು....”

ಮೈಕಲನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆತಂಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಸುಂದರ.

“ನಿನ್ನ ಉಡೆಯ ಪ್ರಕಾರವೇ ಆಲೋಚಿಸೋಣ. ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ಆಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಿದ್ದರೂ, ಕೇವಲ ಎಂದು ಬಟ್ಟನ್ನು ಅಮುಕಲು ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ? ಒಂದೇ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡು. ಮೂರು ಸೆಕೆಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಅಮುಕುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ವಿಷಯ ಕೂಡಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಗ ಇನ್ನು ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಏನಿರುತ್ತದೆ ? ನೀನೇ ಆಗಲಿ, ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಮೂರು ಸೆಕೆಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಟ್ರಕ್ಕನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುವುದು ಡ್ರೈವರ್-ಗಾರ್ಡನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಹಗಲುಕನಸುಗಳು ಕಾಣುವುದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೇ ಅಪತ್ತು ”

ಸುಂದರ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದೆ.

“ಸುಂದರ ! ನೀನು ಆತುರಪಟ್ಟು ಮಾತನಾಡಬೇಡ. ಮೊದಲು ಮೈಕಲ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ಲಾನು ಏನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಮಗೆ ಇಷ್ಟು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೆ ದೂರ ತಳ್ಳೋಣ. ಕೊನೆಗೆ ಓಟಿಂಗ್ ಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದೇ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ?”
ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದ ಜಾನ್.

ಮೈಕಲ ನಗುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ಹೇಳತೊಡಗಿದ.

“ನಾನು 30 ನೇ ತಾರೀಖಿನಂದು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಫ್ ನೈಸೂರಿನಿಂದ ಆ ಟ್ರಕ್ಕು ಹೊರಟದ್ದು ನೋಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಬೇಕೆನ್ನಿಸಿತು. ಆಗಲೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ದರೋಡೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚನೆ ಸುಳಿದಾಡಿತು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪೂರ್ಣ ವಿವರ ಶೇಖರಿಸಿದೆ. ಟ್ರಕ್ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯಾಣ ಮೂರು ಮೈಲಿಗಳು. ಇದರಲ್ಲಿ ಆರವತ್ತು ಮೈಲಿಗಳು ಟ್ರಂಕ ರೋಡು, ಮಿಕ್ಕ ರೋಡು ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೈಲಿಗಳು ತಾರು ರೋಡು, ಹದಿನೈದು ಮೈಲಿಗಳು ಖಾಸಗಿ ರೋಡು ಮಿಕ್ಕ ರೋಡು ಹಳ್ಳ ದಿಣ್ಣೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಅಕ್ಕ-ಎಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಚೆಟ್ಟುಗಳು ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡಿವೆ. ನಾವು ಟ್ರಕ್ಕನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ. ಟ್ರಂಕ್ ರೋಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆವಿ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಆ ತಾರು ರೋಡು ಸಹ ಸುಮಾರಾಗಿ ಅಷ್ಟೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕ ಎರಡು ರೋಡುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ. ಖಾಸಗಿ ರೋಡಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಆವರೇಟ್ ಮಾಡಬಲ್ಲೆವು. ಆ ರೋಡಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳವೊಂದಿದೆ. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ

ನಮ್ಮ ದರೋಡೆ ನಿರಾಂತಕವಾಗಿ ಸಾಗಬಹುದು. ಅದೇ ಬಾಡ್ ಬಾರ ಕಾರ್ನರ್....”

ಸಿಗರೇಟು ಬೆಳಗಿಸಿದ ಮೈಕಲ್.

ಮೈಕಲ್ ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಬ್ರಾಂಚ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ಐದು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರ ಇರುವಂತೆಯೇ ಆ ಹಳ್ಳ ದಿಣ್ಣೆಗಳ ರೋಡು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಮಧ್ಯೆಯೇ ಇದೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಬ್ಯಾಂಡ್ ಬಾರ್ ಕಾರ್ನರ್ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಏರಿಯಾಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವವರು ಮಾತ್ರ ಈ ರೋಡನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಈ ತಿರುವು ಡೆಂಜರಸ್ ಕಾರ್ನರ್. ಬೆಟ್ಟದ ಗುಂಡುಗಳಿಗೆ ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ಮುಳ್ಳಿನ ಪೊದೆಗಳು ಗುಬ್ಬುರಾಗಿ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡಿವೆ ಅಂತಹ ಅನುಕೂಲವಾದ ಸ್ಪಾಟ್ ನ ವರೆಗೆ ಬೇರೆಲ್ಲೂ ಸಿಗಲಾರದು....”

“ಹೌದು ! ನನಗೂ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ. ನಾನೂ ಎರಡು ಮೂರುಬಾರಿ ಆ ಕಾರ್ನರ್ ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಕಾರ್ನರ್ ನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವ ಮೊದಲು, ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಟ್ರಾಪಿಕ್ ಜೋಡ್ ಸಹ ಇದೆ. ಅದು ರಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಯಾಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಗಳು ನಡೆದಿವೆಯೆಂಬ ಸಂಖ್ಯಾವಿವರಗಳ. ಆ ಬೋರ್ಡಿನಮೇಲೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನೀನು ಹೇಳುವುದು ಕರೆಕ್ಟ್ !.... ಇಟೇಜ್ ಎ ಗುಡ್ ವೈಸ್....”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಜಾನ್.

“ಎಗ್ಜಾಕ್ಟ್ಲಿ....ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೇಳಿ. ಆ ಟ್ರಾಕ್ಟಿನ ಕ್ಯಾಬಿನ್ ನಲ್ಲಿರುವುದು ಇಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ. ಒಬ್ಬ ಡ್ರೈವರ್ ಕೃಷ್ಣ ಸಿಂಗ್ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಗಾರ್ಡ್ ಸೈಯದ್. ಅವರು ಆ ಕಾರ್ನರ್ ಗೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಬಹಳ ಬಳಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಬೇಸಿಗೆಯ ಕಾಲ. ಸುಮಾರು ನೂರು ಮೈಲಿಗಳ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ವಕ್ರದಲ್ಲಿನ ಗಾಜಿನ ಸೈಡ್ಸ್ ಗಾಳಿಗಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿರುವುದಿಲ್ಲ ತೆರೆದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದೊಂದು ಪಾಯಿಂಟ್. ಅವರು ಕಾರ್ನರ್ ನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವ ತಿರುವು ತಿರುಗುತ್ತಲೇ ಒಂದು ದಾರುಣ ದೃಶ್ಯ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತೊಂದುಕೊಳ್ಳಿ....”

“ಒಂದು ಕಾರು ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ ಆ ಕಾರು ಬೆಟ್ಟದ ಬಂಡೆಗೆ ಗುದ್ದಿಕೊಂಡು, ಸೆಕ್ರೋಟಾ ಟ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ತಗುಲಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಉರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ರೋಡಿನ ಮಧ್ಯೆ ಅತ್ಯಂತ ಶೋಚನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ರಕ್ತದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ, ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ಗಾಯಗಳಿಂದ ಶವದಂತೆ ಒರ್ವ ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಾಳೆ. ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನ್! ನೀನು ಹೇಳು!? ಅ ಟ್ರಕ್ಕಿನ ಕ್ಯಾಬಿನಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಒಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಟ್ರಕ್ಕನ್ನು ಅವಳ ಮೇಲೆಯೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೋ? ಅವಳು ಕೊನೆಯು ಸಿರಿನಲ್ಲಿರುವಳೋ—ಇಲ್ಲವೇ ಸತ್ತು ಹೋಗಿರುವಳೋ—ಎಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಕೊಳ್ಳುವರೋ?”

ಜಾನ್ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾ ಸುಂದರನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದ.

ಸುಂದರನಿಗೆ ಈಗಲೇಗ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಜಯಗಳಿಸಬಹುದೆಂಬ ಆಶೆಯು ಮೂಡತೊಡಗಿತು.

ಮೈಕಲ್ ನಗೆ ಬಿರಿದ.

“ಏನು ಸುಂದರ ! ಈಗ ನೀನು ಏನು ಹೇಳುವೆ ? ಇದೆಲ್ಲಾ ಹಗಲು ಕನಸೆಂದೇ ಹೇಳುವೆಯೋ ? ಇದರಲ್ಲಿನಾದರೂ ಉಪಯೋಗವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವೆಯೋ ?”

—ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಸುಂದರ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವಂತೆ ಜಾಗೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಒಬ್ಬನು ಟ್ರಕ್ ಇಳಿದು ಆ ತರುಣಿಯ ವಿಷಯ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವೈರಲೆಸ್ ಸೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಏಜನ್ಸಿಗೆ ಕಂಟಾಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

“ನೀನು ಏನು ಹೇಳುವೆ ಸುಂದರ ?”

ಮೈಕಲ್ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ.

“ಜಾನ್ ಹೇಳಿದ್ದು ಕರೆಕ್ಟ್ ಡ್ರೈವರ್ ಕೃಷ್ಣಸಿಂಗ್ ಸ್ಟೀರಿಂಗ್ ಬಳಿಯೇ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾನೆ. ಗಾರ್ಡ್ ಸೈಯದ್ ಟ್ರಕ್ಕಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಅವಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಕೊನೆಯುಸಿರು ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ರೋಡಿನ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಸಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೊಲಗಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಟ್ರಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಳಗಡೆ ಡ್ರೈವರ್

ಕೃಷ್ಣ ಸಿಂಗ್ ಅಂಬುಲೆನ್ಸ್‌ಗಾಗಿ ಪೋಲೀಸ್ ಫೆಡ್‌ಕ್ವಾಟರ್ಸ್‌ಗೆ ವಿನಯ ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಾರೆ.”

ಸುಂದರ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೇಳಿದ.

“ನಾನೂ ಸಹ ಹಾಗೆಯೇ ಊಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ರೀತಿ ನಡೆಯಿತೆಂದರೆ ನಮಗೊಂದು ಅವಕಾಶ ಲಭಿಸಿದಂತಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ. ಗಾರ್ಡ್‌ ಟ್ರಕ್ ಹೊರಗಡೆ ಒಳಗಡೆ ಡ್ರೈವರ ಟ್ರಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಿರುವಾಗ ಡ್ರೈವರ ಬಟನ್ ಅಮುಕಿ ಟೈಮಲಾಕ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡುವುದಾಗಲಿ, ಸ್ವಿಚ್ ಹಾಕಿ ಸ್ಟೆಡ್ಸ್ ಮುಚ್ಚುವುದಾಗಲಿ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?”

ಮೈಕಲ್ ಕೇಳಿದ.

“ಇಲ್ಲ.”

ಸುಂದರ ಧೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

“ನೀನು ಏನು ಹೇಳುವೆ ಜಾನ್?”

ಜಾನ್‌ನನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೈಕಲ್.

“ಸುಂದರ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಆಲೋಚಿಸಿದರೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಟೈಮಲಾಕ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ತೆರೆಯಲು ರಷ್ಯಾದಿಂದ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಬರಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಆತುರಪಟ್ಟು ಡ್ರೈವರ ಬಟನ್ ಅಮುಕಲಾರ. ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವಿಚ್ಚನ್ನೂ ಸಹ ಅಮುಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾರ. ಏಕೆಂದರೆ ಗಾರ್ಡ್ ಹೊರಗಡೆಯಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಸುಂದರ ತುಡುಕು ಅತ್ಯಂತ ಶೋಚನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ. ಓರ್ವ ಅಬಲೆ ರಕ್ತಸಿಕ್ತವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ಪುರುಷನ ಕುಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಅಪಾಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕಿಂಚಿತ್ ಸಹ ಆಲೋಚನೆ ಒರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಸ್ಟೆಡ್ಸ್ ಮುಚ್ಚಲು ಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮನಸ್ಸು ರೋಡಿನ ಮಧ್ಯೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ತರುಣಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಊಹಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.”

ಜಾನ್ ಊಹಿಸಿ ಹೇಳಿದ.

“ಅಂದರೆ ನಾವು ಟ್ರಕ್ಕನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ ಅಲ್ಲವೇ?”

“ಹೌದು.”

“ದ್ರೌಪದಿ ಬಟ್ಟೆನ್ ಮುಟ್ಟುವ ತಂಟೆಗೆ ಹೋಗದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಅಲ್ಲವೇ?”

“ಹೌದು.”

“ಮೈ ಡಿಯರ್ ಬಾಯ್ ಸುಂದರ....ಈಗ ನೀನು ಏನು ಹೇಳುವೆ? ನೀನು ಅಸಂಭವವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಸಂಭವವಾಗುತ್ತದಲ್ಲವೇ? ಹಗಲುಗನಸುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ನಿಜವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಬೇಕಾದದ್ದು ಏನೇಕಯುತವಾದ ಆಲೋಚನೆ ಸರಿಯೇ?”

ಮೈಕಲ್ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ.

“ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರೆ ಏನು ಲಾಭ? ಆ ಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ವಿಷಯ ಹೇಳು.”

ಸುಂದರ ಕೋಪೋದ್ರೇಕದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಸುಂದರ. ವೃಥಾ ಸಿಟ್ಟಿಗೆಳಬೇಡ. ಟ್ರಕ್ ನಿಲ್ಲುತ್ತಲೇ ದ್ರೌಪದಿ ರನು ಒಳಗಡೆ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾನೆ. ಗಾರ್ಡ ಇಳಿದು ಆ ಗಾಯಗೊಂಡ ತರುಣಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಬಿಸಿಲಿನ ಬೇಗೆಗೆ ಸೈಡ್ ಮುಚ್ಚಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಟ್ರಕ್ ಹಿಂಭಾಗದಿಂದ ಸರಸರನೆ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಕ್ಯಾಬಿನ್ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪಿಸ್ತೂಲು ಗುರಿಯಿಡುತ್ತೇನೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಆದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ತರುಣಿ ಆ ಗಾರ್ಡನಿಗೆ ಪಿಸ್ತೂಲು ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಹ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಈಗ ಹೇಳು ಆಗ ಇಬ್ಬರೂ ಹೀರೋಗಳು ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲರು?”

“ಹೀರೋಗಳಂತೆಯೇ ವರ್ತಿಸಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಧೈರ್ಯದಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾರೆ.”

ಮೈಕಲನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕೂಡಲೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ ಸುಂದರ.

“ಅವರು ಹೀರೋಗಳೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಸಂವಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಿವೇಕದಿಂದ ವರ್ತಿಸಲಾರರು. ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ವಶವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾಣ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.”

“ಸಪೋಜ್....ಅವರು ವಶವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದುಕೋ? ಆಗ ಅವರನ್ನು ಏನು ಮಾಡುವೆ?”

“ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಪಿಸ್ತೂಲುಗಳಿಂದ ಗುಂಡಿನ ರುಚಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎರಡು ಶವಗಳಿಲ್ಲದೆ ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ನಮ್ಮ ಮನವಾಗಲಾರದು. ರಕ್ತಪಾತವಿಲ್ಲದೇ ಲಕ್ಷದೇವಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ ಬಯಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.”

ಮೈಕಲ್ ಅರ್ಧ ಕುಡಿದು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ವಿಸ್ಕಿ ಬಾಟಲಿ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪೂರ್ತಿ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದ.

ಅದುವರೆವಿಗೂ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಫರೀದ್ ಬಾಯಿ ಬಿಚ್ಚಿದ.

“ರಕ್ತಪಾತ ಮಾಡುವಿರಾ ? ರಕ್ತ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳ ತಿರುಗುತ್ತವೆ. ವಾಂತಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೃದಯ ನಿಂತುಹೋದರೂ ಆತ್ಮರ್ಥ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಫರೀದ.

“ಫರೀದ ಜಿ ! ನೀವು ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ನೋಡುವಂತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಆ ಸ್ವಾಟಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಇರಬೇಕಾದ ಅಪತ್ಯಕತೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ರಕ್ತ ಕಾಣದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಣೆ ನನಗೆ ಸೇರಿದ್ದು.”

—ಎಂದು ಫರೀದನಿಗೆ ಅಭಯ ನೀಡಿದ ಮೈಕಲ್.

“ಏನೇ ಆದರೂ ಇದುವರೆವಿಗೂ ಇದೊಂದು ಕೇವಲ ಕಳ್ಳರ ಕೂಟ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಈಗ ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಕೊಲೆ ಪಾತಕರ ಕೂಟವಾಗುವಂತಿದೆ. ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ಮುನ್ನೆಚ್ಚೆಯಿಡುವುದು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ ಮೈಕಲ್ ಇದು ಕೇವಲ ನೂರು ಸಾವಿರಗಳ ವ್ಯವಹಾರವಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯವಹಾರ.”

“ಜಾನ್ ! ಸುಂದರ ಫರೀದರಿಬ್ಬರೂ ಈ ದರೋಡೆಗೆ ವಿಮುಖರಾಗಿರು ವರೆಂದು ಅವರ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಂತಾಯಿತು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಏನು ಹೇಳುವೆ ?”

ಜಾನ್ ನ ಮುಖ ನೋಡುತ್ತ ಕೇಳಿದ ಮೈಕಲ್.

“ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನು ಬಂತು. ನಮಗೆ ಓಟಿಂಗ್ ಪದ್ಧತಿ

ಇದ್ದೇ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ? ಓಟು ಮಾಡೋಣ. ಮೆಜಾರಿಟಿಯ ಆಧಾರದಿಂದ ನಿರ್ಣಯಿಸೋಣ.”

ತನ್ನ ಆಲೋಚನೆ ತಿಳಿಸಿದ ಜಾನ್.

“ಆಲ್ ರೈಟ್, ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಜಾನ್‌ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಓಟು ಮಾಡೋಣ.”

—ಎಂದು ಮುಕ್ತಾಯ ಹಾಡಿದ ಮೈಕಲ್.

ಓಟಿಂಗ್ ಪದ್ಧತಿಯ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಆತಂಕಪಡಿಸಿದ ಸುಂದರ.

“ನಾನು ಫರೀದರಬ್ಬರೂ ವಿಮುಖರು. ನೀನು ಜಾನ್ ಇಬ್ಬರೂ ಸುಮುಖರು. ಆದುದರಿಂದ ಓಟಿಂಗ್ ಇಟ್ಟರೂ ಸಹ ಮೆಜಾರಿಟಿ ಲಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಓಟಿಂಗ್ ಸುಮ್ಮನೆ ವೇಸ್ವಾ.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಸುಂದರ.

“ಇಲ್ಲ ಓಟಿಂಗ್ ನಡೆಯಲೇಬೇಕು. ಇದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾರಿಯೂ ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ನಡೆಯುವ ಪದ್ಧತಿ. ಐದನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ ಒರ್ವ ಸ್ತ್ರೀ ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಗಾಬರಿ ಪಡಬೇಡಿ.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೈಕಲ್.

“ಯಾರು ಆ ಐದನೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ?”

ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸಿತು.

ಮೈಕಲ್ ತನ್ನ ಕೈ ಗಡಿಯಾರದ ಕಡೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು

“ಮಿಸ್ ಚಂಚಲಾದೇವಿ....ಕಮಿನ್....”

—ಎಂದು ಕರೆದ.

ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಆ ಕೊಠಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಮೌನದಿಂದ ಅಡಿಯಿಟ್ಟಳು.

ಮೂರು

ಎಲ್ಲರ ನೋಟಗಳೂ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾದವು.

ಅವಳ ಆಗಮನದಿಂದ ಆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿನ ಬೆಳಕು ಹೊಸರಂಗಿನ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸತೊಡಗಿದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಆರಿಹೋಗಿದ್ದ ಫರೀದನ ತುಟಿಗಳು ತೇವಗೊಂಡವು.

ಸುಂದರನ ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ರಕ್ತ ಬಿಸಿಯೇರತೊಡಗಿತು.

ಜಾನ್ ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಉರಿಯತೊಡಗಿದವು.

ಮೈಕಲ್ ಒಬ್ಬನೇ ಯಾವ ಆಕರ್ಷಣೆಗೂ ಗುರಿಯಾಗದೆ ನಿಶ್ಚಲತೆಯಿಂದ ಕುಳಿತಿದ್ದನು.

ಅವಳು ಓಮ್ ಕೋಟು ತೆಗೆದು ಸ್ವಾಂಡಿನ ವಂಕಿಗೆ ತಗುಲಿಸಿದಳು. ರಕ್ತದಂತಹ ಕೆಂಪನೆಯ ವರ್ಣದ ಕುಸ್ಪುಸ ಧರಿಸಿದ್ದಳು.

ಒಳಗಡೆ ಬ್ರಾಸರಿಯ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥನಗಳು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಜಾರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ಸಣ್ಣನೆಯ ಸೊಂಟ ಆ ಸ್ಥನಗಳ ಭಾರ ಹೊರಲಾರನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವಳ ಅಗಲನಾದ ಬಾಯಿ, ಹಲಸಿನ ತೊಳೆಗಳಂತಹ ತುಟಿಗಳು ಎಂತಹ ಪುರುಷ ಪುಂಗವನನ್ನಾದರೂ ಆವೇಶ ಉದ್ರೇಕಗಳಿಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಚಪಲಚಿತ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಿದ್ದವು.

ಅವಳು ಬೇರೂರು ಶಿಲಾಬಾಲಿಕೆಯ ಶಿಲ್ಪದಂತಿದ್ದಳು. ಕಂಪನೆಯ ಕುಪ್ಪಸ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಂಪನೆಯ ಸೀರೆ ಅವಳನ್ನು ಉಗ್ರ ಕಾಳಿಯ ರೂಪ ಸ್ಮರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

“ಈಕೆಯ ಹೆಸರು ಮಿಸ್ ಚಂಚಲಾದೇವಿ. ನಾವು ಇದುವರೆವಿಗೂ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಎದನೇ ಭಾಗ್ಯವು.”

ಮೈಕಲ್ ಅವಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದ.

ಅವಳು ನಕ್ಕಳು.

ಕಪೋಲಗಳಲ್ಲಿ ಗುಳಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

ಸುಂದರನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರ ಭಾವನೆ ಅವತರಿಸಿತು.

“ಈತನ ಹೆಸರು ಜಾನ್...ನಾನು ನಗರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಸ್ನಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಈ ಕೂಟವನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಈತನೇ ಈತನು ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕೇವಲವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಬಹುದು. ಬಟ್ ಹಿ ಈಜ್ ಡೇರಿಂಗ್ ಡೆಕಾಯಿಟ್ !”

ಮೈಕಲ್‌ನ ಪರಿಚಯ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಚ್ಛ್ರೇಷ್ಠ ಜಾನ್.

“ಈತ ಫರೀದ ಯಾವುದೇ ಮಾದರಿಯಬೀಗ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬಾಗ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್. ನಮ್ಮ ಕೂಟಕ್ಕೆ ಕಿರೀಟವಿಲ್ಲದ ಮಹಾರಾಜ. ಒಂದು ಮಾತಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಹಿ ಈಜ್ ವಿ ಇಗ್ನಿಷನ್ ಕೇ ಫರವರ್ ಆಪ ರೇಷನ್ಸ್.”

ಫರೀದ ತಣ್ಣಿ ಬಿಟ್ಟ.

“ಈತನು ಸುಂದರ ! ಯಾವುದಾದರೂ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದ ಸುಂದರ ಯುವಕ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಚಿಕ್ಕವನು. ವಿವೇಕ ಕಾಲಿ. - ಸರಿಯಾಗಿ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೆಂದರೆ ಚಂದ್ರಮಂಡಲಕ್ಕಾದರೂ ಒಬ್ಬನೇ ಹೋಗಿ ಬರಬಲ್ಲ ಚತುರ. ಬಟ್ ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಇಂಟಲಿಜೆಂಟ್ ಈಡಿಯಟ್‌ನಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೂ ಅವನ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ನಾವು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.”

ಸುಂದರನ ಮುಖ ಕಂಪಿಸಿತು. ಅವಳ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಆತ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಹಿರುತ್ತಿದ್ದನು.

“ಗುಡ್ ಫೈಂಡ್ಸ್ ! ಹಾರ್ಟ್ ಕಂಗ್ರಾಜುಲೇಷನ್ಸ್.”

—ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಚಂಚಲಾನೇನಿ ಒಂದು ಬೆತ್ತದ ಕುರ್ಚಿ ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು.

ಸುಂದರ ಕುಳಿತಿದ್ದವನು ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ನಿಂತ.

“ಚಂಚಲಾ ನಮ್ಮ ಪ್ಲಾನಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳು ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಇವರಲ್ಲಿಬ್ಬರು ಇದಕ್ಕೆ ವೈತಿರಿಕ್ತ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಓಟಿಂಗ್ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.”

ಮೈಕಲನ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ ಚಂಚಲಾ ಮೈಕಲನ ಕಡೆಗೆ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು.

“ವೈತಿರೇಕವಾಗಿರುವರೇ? ವಾಟೆಜ್ ಥಿಸ್ ? ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಪಡೆವ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಕಾಲಲ್ಲಿ ಒದೆಯವಂತಹ ಮೂರ್ಖರು ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಇರುವರೇ ? ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಮಾನ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಬಂದಂತಿದೆ.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು ಚಂಚಲಾ.

“ಅದೃಷ್ಟ ಪಡೆಯುವ ಆಶಯ ಇಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಕೊಳ್ಳುವೆವೇನೋ ಎಂಬ ಭಯ ಅಷ್ಟೇ.”

—ಎಂದು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಹೇಳಿದ ಮೈಕಲ್.

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಮೈಕಲ್ ನಿನ್ನ ಕೂಟ ಬಹಳ ವಿಶೇಷವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈಗ ನೋಡಿದರೆ....”

“ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹ ಪಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೂಟ ಬಹಳ ವಿಶೇಷಯುತವಾದದ್ದೆ ಆದರೆ ಬಂದ ತೊಡಕೆಲ್ಲಾ ದರೋಡೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆವಿಗೂ ನಮ್ಮ ಕೂಟ ಮೈನರ್ ಕೇಸುಗಳನ್ನೇ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿತ್ತು ದಿಸ್ಪೀಜ್ ಮೇಜರ ಥಿಂಗ್.”

“ನಿನ್ನ ಕೂಟ ಬಹಳ ವಿಶೇಷವಾದುದೆಂದು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ರವೀಂದ್ರ ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ಹೇಳಿದೆ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ನಿನಗೆ ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಪಡೆವ ಕುರಿತು ಪ್ಲಾನ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟೆ. ಎಂತಹದನ್ನಾದರೂ

ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲದೆಂದು ನಿನ್ನ ಕೂಟದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಹೊಗಳಿಕೊಂಡೆ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಹೇಳಿಕೆ ನಿಜವೆಂದು ನಂಬಿದೆ. ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತರ ಕುಮಾರನ ಪೌರುಷಗಳಂತಿವೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದರೇನು ? ಓಟಿಂಗಾ ಎಂದರೇನು ?”

ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಕುರ್ಚಿಯಿಂದ ಸರ್ರನೆ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದಳು.

“ನಾನು ಕಾಗದದ ಹುಲಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆ ಯಾವೊನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ದೈರ್ಯಶಾಲಿಯೆ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಕೈಲಾಗದ ಹೇಡಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆ. ಏನೂ ಕೈಲಾಗದ ಹೇಡಿಗಳಿಂದ ಯಾವ ಕೆಲಸ ತಾನೇ ಸಾಧ್ಯ ? ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾದ ದುರ್ಗತಿ ಹಿಡಿಯಿತು.”

—ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಸ್ವಾಂಡಿನ ವಂಕಿಗೆ ತಗುಲಿಸಿದ್ದ ಓವರ್ ರೋಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬೋದಳು.

“ಚಂಚಲಾ ಟೀಕಿಟ್ ಈಜೀ....ನೀನು ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವೆ ಜಾನ್ ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಬಲ್ಲ. ಸುಂದರ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲಾಗಲಿ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡಬಲ್ಲ. ಆ ಮೇಲೆ ನಾನಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮೈಕಲ್ ಇವರನ್ನು ದೈರೆಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲ ಇನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ವಿರರಾಣಿಯಂತೆ ನೀಸಿರುವೆ. ಈ ದರೋಡೆಕೋರರಿಗೆ ಇಂದಿಗೂ ನೀನೇ ರಾಣಿ. ನಿನ್ನ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ನಾವು ಉಹಿಸದೇ ಇರುವುದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಜಯಭೇರಿ ಭಾರಿಸೋಣ ಜಯಭೇರಿಯಿಂದ ನೂತನ ಪ್ರಪಂಚದೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡೋಣ.”

ಮೈಕಲ್ ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕುರ್ಚಿ ತೋರಿಸಿದನು.

ಅವಳು ಅವನ ಕಡೆ ತಿರುಗುವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿತದಿಂದ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಪುನಃ ಮೂವರನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು.

“ಚಂಚಲಾ ಈ ತಂದಕ್ಕೆ ನಾಯಕಿಯಾಗುವದು ಸಂತೋಷಕರ ಆದರೂ, ನಾವು ಈ ದರೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಳಿಸುವದು ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ”

ಸುಂದರ ತನ್ನ ಸಂಶಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ.

“ನಿನ್ನಲ್ಲಿನ ಭಯ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳು ಸುಂದರ! ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಬೇಡ. ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ದಾರಿ ನೀನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳು. ನಮಗೆ ಧೈರ್ಯವಿದೆ, ಸಾಹಸವಿದೆ; ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯ ಚತುರತೆಯಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ನಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆವು. ನಿನ್ನ ಸುಕೋಮಲವಾದ ಶರೀರವನ್ನು, ಆರಡಿಗಳ ದೃಢವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಚಿಕನ್ ಬರಿಯಾನಿ, ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಂದ, ಅೃಘಲ ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಇನ್ನೂ ಸುದೃಢವಾಗಿ ಬೆಳೆಸು! ಮಾಂಸದ ಖಂಡಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಸು !! ನಿನ್ನೆತ್ತರದ ನಿಲುವು ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂಚೆ ನಿಂತು ನಿನ್ನ ಅದ್ಭುತವಾದ ಪರ್ವನಾಲಿಟೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳು. ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಿನಗೆ ನೀನೇ ಒಂದು ಸರ್ಪಿಫಿಕೇಟು ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಹದಾನಂದವಡು. ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ತೊಲಗಿ ಹೋಗುವೆಯೋ ಅಷ್ಟು ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.”

ಚಂಚಲಾ ಸವಾಲು ಹಾಕಿದಳು—ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳು.

ಚಂಚಲಾ ಉದ್ರೇಕದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವಳ ಸ್ಥಾನಗಳು ಕಂಪಿಸುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಸುಂದರ.

“ಹುಚ್ಚು—ಹುಚ್ಚಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಡ ಚಂಚಲಾದೇವಿ! ಪವೇ—ಪವೇ ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಾ ಹಗಲುಗನಸುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಸುಂದರ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ.”

“ಸುಂದರ ನೀನು ಕೈಲಾಗದವ. ರಾತ್ರಿ ವೇಷಗಾರ. ಏಕೆನ್ನಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಅಸಮರ್ಥ. ಪ್ಲೀಜ್....ಗೆಟುವುಟ್. ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಪಂಚವೇನೂ ಮುಳುಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಹಿಡಿದ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲೆವು.”

ಚಂಚಲಾ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

ಸುಂದರನ ಪೌರುಷಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿ ಪೆಟ್ಟು ಬಿತ್ತು. ಕೇವಲ ಒಂದು ಹೆಗ್ಗು ಅಲ್ಲದೇ ಅಪರಿಚಿತಳು, ಐದು ನಿಮಿಷಗಳ ಪರಿಚಯದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಅವಮಾನಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅವನಿಗೆ ಸಹಿಸದಾಯಿತು. ಅವನ ನಾಸಿಕವುಟ್ಟಗಳು ವಿಶಾಲವಾದವು. ಕೈ ಹಿಡಿತಗಳು ಬಿಗಿದುಕೊಂಡವು. ಉದ್ದೇಶ ಎಲ್ಲೆ

ಮಾರಿತು. ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿದ. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಲನಗೊಳಿಸಿ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿದ.

“ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಿಂದು ಹೇಳಲು ನೀನಾರು ? ನೀನೇ ಅಲ್ಲ; ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮ ಬಂದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಕಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

“ನೀನು ಕೈಲಾಗದ ಹೇಡಿ. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಸೋಮಾರಿ. ಮಾತು ಮಾತ್ರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವೆ. ಮತ್ತೊಂದುಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ಲೀಜ್ ಗೆಟ್‌ವುಟ್.”

ಚಂಚಲಾಳ ಕುರ ಕಂಚಿನಂತೆ ಮೊಳಗಿತು.

ಸುಂದರ ಕೋಪವನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದವನಾದ. ಅವಳನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಕೈ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದ.

ಅವಳು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಉಬ್ಬಿಸಿ, ತಲೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು.

ಅವನ ಹೃದಯವನ್ನು ಇರಿಯುವಂತೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿದ ಅವಳ ತುಂಬು ಸ್ಥನಗಳನ್ನೂ, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಗ್ಗಿ ಮೋಹಕ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಳ ಮುಖವನ್ನೂ ಕಂಡು ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನ ಹಿಂದೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸುಂದರ.

ಚಂಚಲಾ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ನಕ್ಕಳು.

“ಏಕೆ ಸುಮ್ಮನಾದೆ. ಕೈಲಾದರೆ ಹೊಡೆ. ನಾನು ನಿನ್ನಂತೆ ಕೈಲಾಗದ ಹೇಡಿಯಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಏಟನ್ನು ಭರಿಸಲೇನೇಬಲ್ಲ ಭಯ ನನಗಿಲ್ಲ. ಹುಂ ಹೊಡೆ....”

—ಎಂದಳು ಚಂಚಲಾ ಸಗುತ್ತಾ.

ಮೈಕಲ್ ಜಾನ್ ರು ನಗತೊಡಗಿದರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಫರೀದನೂ ನಗದೇ ಇರಲಾರದವನಾದ.

ಸುಂದರ ಎಲ್ಲರ ಕಡೆಗೂ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಒಂದುಸಾರಿ ನೋಡಿ, ಸೀರಿಯ ಸ್ವಾಗಿಯೇ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದನು.

“ಬಾ... ಸುಂದರ ! ಹೋಗಬೇಡ. ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೋ. ಚಂಚಲಾ ನಿನ್ನನ್ನು ಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಬಂದಂತೆ ಮಾತನಾಡಿದಳು. ನಿನ್ನ

ಧೀರ ಹೃದಯದ ಗಂಡಸು; ವಿವೇಕಶಾಲಿಯಾದ ಶಕ್ತಿವಂತ. ಓರ್ವ ಹೆಂಗಸಿನ ಮಾತು ನಿಜವೆಂದು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೇ ಇರಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕು. 'ಸುಂದರ' ಎಂದರೆ ಎಂತಹವನೆಂಬುದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ನಾನು ಚಂಚಲಾದೇವಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಬೇಕು. ಕಮಾನ್....ಒಂದು ಕುಳಿತುಕೋ."

ಸುಂದರ ಸಂಶಯಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತ.

ಮೈಕಲ್ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಸುಂದರನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕಿ ಕರೆತಂದು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿದ.

ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮೌನ ತನ್ನ ಸಾವ್ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಿತು.

"ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸತ್ಯ ಚಂಚಲಾ ! ನಮ್ಮ ಕೂಟ ವಿಶೇಷ ಯುತವಾದುದ್ದೇ. ಈಗ ಬಂದಿರುವ ತೊಡಕೆಲ್ಲಾ ಅಪಾಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳುವೆವೋ ಎಂಬ ಭಯ ಒಂದೇ."

ಮೈಕಲ್ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದ.

"ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅರ್ಧ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತವೆಂದುಕೊಂಡಿರಿ ನಿಧಿ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳಿಗಾಗಿ ; ಅನ್ನೇಷಣೆ ನಡೆಸುವಾಗ ಬಲಿದಾನ, ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಕೊಡಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಈ ಇಂಡಿಯಾ ಏಜೆನ್ಸೀಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ದೋಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಾತ ನಡೆಯಬಹುದು. ಒಂದು ಘನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಮುನ್ನುಗ್ಗುವಾಗ ಕೃಣಪ್ರಾಯವಾದ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಲೆಕ್ಕಿಸುವುದು ಕಾರ್ಯಸಾಧಕರ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲ."

"ಮಿಸ್ಟರ್ ಸುಂದರ ಹತ್ತುಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಿನಗೆ ಹಸ್ತಗತವಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಆರಡಗಳ ಸುಕುಮಾರ, ಸುದೃಢ ಶರೀರದ ಯಾವ ಮೂದಲುಲ್ಲದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಂಚೇರ್ ಆಗುವುದು ಭಯ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ನಡಗುತ್ತಿರುವೆಯಾ? ಡ್ಯಾಮ್ ಸಿಲಿ ಯು ಬುಲ್ !"

ಚಂಚಲಾ ಸುಂದರನ ದೃಢವಾದ ಶರೀರ ಹಾಗೂ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು,

“ನನಗೆ ಕೈಕಾಲು ಮುರಿಯುತ್ತವೆಂದಾಗಲಿ, ಪ್ರಾಣವೇ ಕಳೆಯುತ್ತೆಂದಾಗಲಿ ಭಯವಿಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಭಯ ಹೆಂಗಸಾದ ನಿನಗೆ ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು, ನನ್ನ ಭಯವೆಲ್ಲಾ ಇದುವರೆವಿಗೂ ನಮ್ಮ ದರೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊಲೆಯನ್ನೂ ಮಾಡದೇ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಓಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಈ ಅಪಾರ ಸಂವತ್ಸಿಗಾಗಿ ಅವೆಷ್ಟು ಕೊಲೆಮಾಡಿ, ರಕ್ತದ ಕಾಲುನೆ ಹರಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೋ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ”

ಚಂಚಲಾಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ತುಟಿ ತೇವ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಫರೀದ್ ಅವಳ ಸವಾಲಿಗೆ ಚಕಿತನಾದ.

ಮಧುರ ಕೋರಿಕೆಗಳಿಂದ ಬಿಸಿಯೇರಿದ್ದ ಶರೀರವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಜಾನ್, ಚಂಚಲಾದೇವಿಯೊಂದಿಗೆ ಅನಾವಶ್ಯವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುವುದು ಬೆಂಕಿಯ ಜೊತೆ ಸರಸವಾಡಿದಂತೆ ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಐದು ಕಾಗದದ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಟೀಬಲಿನ ಡ್ರಾಯ್‌ನೊಳಗಿನಿಂದ ಹೊರ ತೆಗೆದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕಾಗದ ಕೂಟ್ಟರು.

“ಡಿಯರ್ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ! ಇಂಡಿಯಾ ಏಜನ್ಸೀಸ್ ಟ್ರಸ್ಟನ್ನು ದರೋಡೆ ಮಾಡಿ ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಶೇಖರಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ. ಅದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಓಟೆಂಗ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಮತಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಮೆಜಾರಿಟಿ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಅಡಿಯಾಳಾಗಬೇಕು. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೂವ್ವರು ‘ಹೌದು!’, ಎಂದರೆ ಮಿಕ್ಕ ಇಬ್ಬರೂ ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮಿಕ್ಕವರೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆಗೂಡಿ ದರೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೇಳಿಕೆ ಒಂದೇ. ಒಂದು ಏಕ ಕಂಠದಿಂದ ‘ಹೌದು’ ಎಂದು ನುಡಿಯೋಣ! ಏಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪಯಣಿಸೋಣ!....”

ಮೈಕಲ್‌ನ ಸಂದೇಶಕ್ಕೆ ಚಂಚಲಾ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲಹೆ ಜೊತೆಗೊಡಿಸಿದಳು.

“ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೂ ಮೋಚಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಸರಳವಾಗಿ ಹುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳೋಣ

ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕಾಗಗದ ಚೂರುಗಳ
ಮೇಲೆ ಬರೆದು ಮೈಕಲ್ಸಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ಅವುಗಳನ್ನು ಓದಿದ ಮೈಕಲ್ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು
ಅನಂದದಿಂದ ಕಂಗೆಡಿಸಿದವು.

“ಹೌದು!....ಹೌದು!....ಹೌದು;....”

ಎಲ್ಲರೂ ಹೌದೆಂದೇ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಾ ಇಂದ್ರಜಾಲದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು.
ಸೌಂದರ್ಯವಾಣಿ ಚಂಚಲಾದೇವಿಯೇ ಈ ರೀತಿ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣಳೆಂದು
ತಿಳಿದುಹೋಯಿತು.

ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿನ ಸಾತಾನರಣ ಶಾಂತಗೊಂಡಿತು.

ಹೌದು ಆ ಪಾತ್ರ ನಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ಜೆನ್ನಾಗರುವುದಿಲ್ಲವೇ ?”

—ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ಚಂಚಲಾ.

“ಜೆನ್ನಾಗರುತ್ತದೆ.”

“ಮಾರಿಗಾ, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಶಯ ಬಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಪಾತ್ರ ಜೆನ್ನಾಗಿ ನಟಿಸುತ್ತೇನೆ ಹೌದೇ ?”

“ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಬಿಸ್ಕೂಲಿರುತ್ತದೆಂದೂ, ಗಾರ್ಡ್ ಸೈಯದ್ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಭರತಲೇ ಅವನಿಗೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಹ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬೆವರಿಸುವೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದೆ ನೀನು ತಾನೆ.”

“ನಿಜ.”

“ಗಾರ್ಡ್ ಸೈಯದ್ ಸಾಹಸಿಕನೆಂದೂ.... ನಿನ್ನ ಪಿಸ್ತೂಲಿಗೆ ಬಹಳ ಬೇಗ ಗಾರ್ಡ್ ಸೈಯದ್ ಎಂದೂ ಮಂದರ ಹೇಳಿದ. ಏನು ಮಾಡುವೆ ?”

“ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿ ಅವನ ಪ್ರಾಣ ಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏನಿತ್ತು ಒತ್ತ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೇನಲ ಏದು ಮಂದಿಯನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಳಿಯೇನೂ ಇರಲಾರದು.”

ಚಂಚಲಾಳ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕಠೋರತೆ ಧ್ವನಿಸಿತು.

ಘೋಷವಾಗಿ ಶುರುನೇಲ್ಕು ಬೆರಕು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಆ ಸಮಯ ಸಾಯುವ ಏದು ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಇಲ್ಲದಿರುವಂತೆ ಕಾಣಬೇಂದು ಅಲ್ಲಾನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದನು.

‘ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೇನು ?’

ಕುಳೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದ ಜಾನ್.

“ಐಸ್ ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಾಗರೂಕತೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿ ದ್ದಾಳೆ. ಪ್ರತಿ ಚಿಕ್ಕ ಪಾಯಿಂಟನ್ನೂ ಸಹ ಕುರಿತು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಅಲ್ಲಾರ್ ನೆಟಿವ್ಸ್ ಸಹ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ಬಹು ಜಾಗರತೆಯಿಂದ ತಯಾರಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಪ್ಲಾನ್ ಸಕ್ಸೆಸ್ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೈಕಲ್.

‘ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದೇ ಬೇರೆ ನಾವು ಉಹಿಸಿಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಟ್ರಕ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿದವೆಂದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಸರಿಹಾರವಾದಂತೆಯೇ ಏನು ? ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ವೈರಲೆಸ್ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷವೂ ಗಾರ್ಡ್ ಸೈಯಸ್ ಎಜೆನ್ಸಿಯ ಜೊತೆ ಕಾಟಾಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಕಂಟೊನ್ಮೆಂಟ್ ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಸರ್ಚಿಂಗ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಪೋಲೀಸರು, ರಿಸರ್ವ್ ಪೊಲೀಸರು ಪತ್ತೆದಾರಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಇರು ಏನತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ಆದುದರಿಂದ ಪೆಲಿಕಾನ್ ರೆಸಾರ್ಟ್ ಸಹ ಪತ್ತೆ ಕಾರ್ಯರಂಗದೊಳಕ್ಕೆ ಧುಮುಕುತ್ತವೆ. ಕೇವಲ ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಟ್ರಕ್‌ನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಪ್ರಸಂಜವನ್ನೇ ಪ್ಯಾಂಟು ಜೋಬಿನೊಳಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆವೆಂಬ ಖಾತ್ರಿ ನಮಗಿದೆ. ಆ ಆಸೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆದರೂ, ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳದಂತೆ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಟ್ರಕ್‌ನ್ನು ಯಾರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಡಗಿಸಬಲ್ಲೆವು ಹೇಳಿ.”

ವಿವರವಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಜಾನ್.

ಆ “ಅನುಮಾನ ನನಗೂ ಇದೆ ಆದರೆ ಮಿಸ್ ಚಂಚಲಾದೇವಿ ತಾನು ನಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಲೋಚಿಸಿ ಪ್ಲಾನ್ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆ ವಿಷಯ ಆಕೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.”

—ಎಂದ ಮೈಕಲ್.

“ಹೌದೇ ಮಿಸ್ ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಆಲೋಚಿಸುವೆಯೇ ?”

ಜಾನ್ ಚಂಚಲಾಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿದನು.

“ಹೌದು ಜಾನ್ ನಾನೆಲ್ಲ ಪ್ಲಾನ್ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ಎರಡನೆಯ ಹೆಜ್ಜೆ ನಮ್ಮ ಸಾಹಸಗಳೆಲ್ಲಾ ಆ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಾಳೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು ಚಂಚಲಾ.

“ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂದೇಹ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವೆಯಾ ?”

“ಕೇಳು ”

“ಆದೆಂತಹ ಹಳ್ಳ ದಿಣ್ಣೆಗಳ ರೋಡಾದರೂ, ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಗಾಡಿಯೋ, ಲಾರಿಯೋ, ಕಾರೋ, ಟ್ರಕ್ಕೋ ಹಿಂದೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯ ತಾನೇ?....ಆಗ ಏನು ಮಾಡೋಣ?”

“ವೆರೀ ಸಿಂಪಲ್ ಖಾಸಗಿ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹಳ್ಳ ದಿಣ್ಣೆಗಳ ರೋಡು ಸೀಳುವ ಮಧ್ಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ರೋಡ ಅಂಡರ್ ರಿವೇರ್ ಎಂಬ ಬೋರ್ಡ್ ಇರಿಸಬೇಕು. ಆ ಕೆಲಸ ಟ್ರಕ್ ಆ ಸೀಳು ಹಾದಿ ದಾಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಒನ್ ವೇ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಆದುದರಿಂದ ಎರಡನೇ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾವ ವಾಹನಗಳೂ ಎದುರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.”

“ನಾವು ಟ್ರಕ್ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡೆವು ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಅಡಗಿಸಿದ ಬಲ್ಲಿವು. ಎಲ್ಲವೂ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯಿತೆಂದೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಆಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ತೆರೆಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಆ ಅದೃಷ್ಟ ದೇವತೆಯಾದ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ?”

ಆಗಲೇ ಹಣದಾಶಾಪೀಡಿತನಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಜಾನ್

“ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಫರೀದ್ ಜೀ ಇರುವಷ್ಟು ಕಾಲ ಆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಟ್ರಕ್ಕನ್ನೂ ಆತನನ್ನೂ ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೋಣ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಕುಸ್ತಿ ಆಡಲು ಆತನಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಮಯ ನೀಡೋಣ....ಖಜಾನೆಯನ್ನು ಕರಗಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಹಿಡಿಯ ಬಹುದು ಫರೀದ್‌ಜೀ?”

—ಎಂದು ಫರೀದನ ಓಡೆ ತಿರುಗಿ ಕೇಳಿದಳು ಚಂಚಲಾ.

“ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸಮಯ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

“ಮ್ಯಾನ್ಯುಮ್ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಾಲ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು ಆಕೆ.

“ಸಾಕಾಗಬಹುದು. ಲಕ್ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಬೇಗ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಕ್ಸೆಸ್ ಆಗಬಹುದು.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಫರೀದ.

“ಎನೇ ಆದರೂ ಕೊನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನವೇ ಸಾಹಸ ಫರೀದಜಿ
ನಿನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದಲೇ ಆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ನಂದೆಲ್ಲೂ ನೋಡಬೇಕಾಗಿವೆ.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೈಕಲ್.

“ಇಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿಸೋಣ. ಮತ್ತೆ ನಾಳೆ ಇದೇ
ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಜೊತೆಗೂಡೋಣ.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು ಚಂಚಲಾ ಸಮಸೇತನನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುತ್ತಾ.

ಚಂಚಲಾ ಸ್ವಾಂತಿನ ವಂಕಿಗೆ ತಗುಲಿಸಿದ್ದ ಓವರಕೋಟು ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು ಧರಿಸಿ, ಮುನ್ನೆಚ್ಚೆಯಿಟ್ಟಳು. ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ
ಎಲ್ಲರ ಕಡೆಗೂ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಳು.

ಎಲ್ಲರೂ ಅವಳ ಮುಖವನ್ನು ಎಣೆಬಂತೆ ಉಕ್ಕಾದದಿಂದ ನೋಡಿದರು.

ಸುಂದರನಂತೂ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ನಡೆದು ತನ್ನ ಪ್ರಣಯ ವೇದನೆಯನ್ನು
ತೋಡಿಸೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

“ಡಿಯರ್ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್. ನಾನು ರವರೊಬ್ಬರು ಕುರಿತು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ
ಅನಾವಶ್ಯಕ ಅರಿಯಬಹುದಾದ ಮಾತ್ರ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟವೇ. ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ
ನನ್ನ ರಹಸ್ಯ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ನನಗೆ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯ
ತನ್ನದು. ಈ ಮಿಸ್ ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಕಳ್ಳರ ವಾಚಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಬಹುದು,
ಇವಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ನಾರಿಯಲ್ಲ. ಇದ್ದು ಜೋರನಾರಿ. ಬಿ ಕೇರಪುಲ....ಹಗೆ
ಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಪ್ರತೀಕಾರ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೂ ನಂದೆಲ್ಲರೂ. ನಾಗರ
ಹಾವು ಹಸ್ತೆರಡು ವರ್ಷ ಮುನ್ನದವನ್ನು ಈ ಜೋರನಾರಿ ಚಂಚಲಾ ಜೀವಿತ
ವೆಲ್ಲಾ ಮುತ್ಸರವಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾಳೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆ ನಾನನ್ನು ಮೀಗಿ ಜರುತ್ತೇನೆ.”

ಎಂದು ಹೇಳಿದವಳೇ ಸರ ಸರ ನಡೆದು ಅ ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಹೊರಗೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು ಚಂಚಲಾ.

ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ
ಅವಳು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಡೆಯೇ ನೋಡತೊಡಗಿದನು ಸುಂದರ.

ಐದು

ತಂಗಾಳಿ ಮಧುರವಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಸಣ್ಣ ಜಾಜಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಮಲ್ಲಿಗೆ ಆನಂದದಿಂದ ಉಬ್ಬುತ್ತಿದ್ದವು. ನೈಟ್ ಕ್ಲೀನ್ ಪಾರಿಜಾತಗಳ ಮಧುರ ಸುಗಂಧ ವಾತಾವರಣವನ್ನೇ ನಿಶೆಯಿಂದ ತುಂಬಿಸಿ ತೇಲಾಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ತುಂಬು ಚಂದ್ರನ ಬೆಳದಿಂಗಳು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹಾಲಿನ ಮಳೆ ಸುರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹಸಿರ ಹುಲ್ಲು ಪೋಮ್ ಬೆಡ್ಡಿ ನಂತಿತ್ತು.

ಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರಸಾದಿಸಿದ ಆ ಪೋಮ್ ಬೆಡ್ ಮೇಲೆ ಅಂಗಾತ್ತಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದಳು ಚಂಚಲಾದೇವಿ.

ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನಂತಹ ಬಿಳಿಯ ಕುಸ್ಪಸ ಅದೇ ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆ. ಮುಡಿ ಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಾಲೆ ಅಪರೂಪ ಲಾವಣ್ಯವಾಗಿ ಮೆರಗು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದವು. ಕ್ಷೀತಾಂಬರ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ದ್ವಿಗುಣಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದವು.

ಸುತ್ತಲೂ ಹೂವಿನ ಗಿಡಗಳು—ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಚಂಚಲಾದೇವಿ.

ದಿನಿಯಿಂದ ಭುನಿಗಿಳಿದು ಬಂದ ದೇವತೆಯಂತಿದ್ದಳು. ಬೆಳದಿಂಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮುಖ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ತುಂಬು ಕಪೋಲಗಳು ಆಕರ್ಷಣೆಯಿಂದ ಅರಳಿದ್ದವು. ಎತ್ತರವಾದ ಸ್ಥಾನಗಳು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿನ ಚಂದ್ರನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಅವಳ ಕಾಟಿಕೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಶೃಂಗಾರ ರಾಗಾಲಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು
ಅವಳ ಆಲೋಚನೆ ಪ್ರೇಯಸಿ, ಪ್ರಿಯರ ಪ್ರಣಯ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು
ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದವು

ಅದರಿಂದಲೇ ಅವಳ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸರಸವಾಗಿ ಕಿರುನಗೆ ಲಾಸ್ಯ
ವಾಡಿತು

5021928

ಅವಳ ಮುಖಾರವಿಂದದ ಮೇಲೆ ಮುಂಗುರುಳು ಹೂರುತ್ತಾ ಆಕೆಯನ್ನು
ವುಳಕಿತಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು

ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಸವ್ವುಳ ಅವಳ ಕರ್ಣವುಟಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಕೂಡಲೇ ತಲೆ ಸಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿದಳು

“ಅವನೇ....ಹೌದು....ಅವನೇ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ಚಿತ್ರವಧೆಗೆ ಗುರಿ
ಮಾಡುವ ಸುಂದರ ಪ್ರಣಯ ಜೋರ

ಆಗ ಬೃದ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು, ಮಲಗಿದ್ದು ಚಂಚಲಾ ಅದೊಂದು ವಿಧ
ವಾದ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಆಲಂಗಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಬಾಲಚಂದ್ರ ನಗೆ ಬೀರಿದನು.

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿನ ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಪಾರಿಜಾತಗಳು ನೆಲದ ಮೇಲೆ
ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದವು.

“ಹುಚ್ಚಿ ! ನೀನು ನಮ್ಮ ಅನುಬಂಧವನ್ನು ಬೇರೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ
ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆ. ನಮ್ಮದು ನೀನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂತೆ ಸುಲಭ
ವಾದ ಸಂಬಂಧವಲ್ಲ ಕಲ್ಮಶಕ್ಕೂ, ದುರ್ನಡತೆಗೂ ಅತಿವಿವಿಧವಾಗಿ ಅನುರಾಗ
ದಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡ ಮೃತ್ರಿ ಬಂಧನ. ಅಂತಹ ಮಧುರ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಕೋರಿಕೆ
ಗಳ ಸರಪಳಿಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಿ, ಚಿರಕಾಲ ಸ್ಮರಣೀಯವಾದ ನಮ್ಮ ಅಂತರಾತ್ಮ
ಗಳನ್ನು ನರಕ ಸದೃಶವಾಗಿ ಬದಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಡ.

—ಎಂದು ಅವಳ ಬೆನ್ನನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಸವರುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ ಬಾಲು
ಚಂದ್ರ.

“ಹೌದು. ಬಾಲು ನಾನು ಹುಚ್ಚಿ. ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾನು ಹುಚ್ಚಿ.
ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನಾನು ಅತಿ ಹುಚ್ಚಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬಾಲು ನಿನ್ನನ್ನು
ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಾನು ಜೀವಿಸಲಾರೆ. ಬಾಲು ನೀನಿಲ್ಲದೆ ನಾನಿಲ್ಲ.”

“ನಿನ್ನ ನಡೆ ಗ್ರಂಥಾಲಯ.

ನಿನ್ನ ನಡೆ ವಿಧ್ಯಾಲಯ. ಹಂಪಿ.

ಕಂಪಿಸುತ್ತಿ ದ್ದ ಸ್ವರದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು ಚಂಚಲಾದೇವಿ.

“ನಾನು ಸಹ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಏನು ತಾನೇ ಮಾಡಲಿ. ಚಂಚಲಾ ?...ಆದರೂ, ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ತಾನೇ ನೀನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೆ?”

“ನಿನಗಿರುವ ಬುದ್ಧಿ, ಜಾತುರ್ಯ ನನಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು ಬಾಳು. ಆದರೆ, ಕೇವಲ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಜೊತೆಯಾಗಿಯೇ ತಿರುಗಿದ್ದೇವೆ ಜೊತೆಯಾಗಿಯೇ ಓದಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವ ಮುಚ್ಚುಮರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಜೀವಿಸಿದ್ದೇವೆ.”

ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಪೋಲಗಳ ಮೇಲೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದಳು.

“ನಾನು ಈಗ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ ಚಂಚಲಾ ? ನಾನು ಇಂದು ಈ ರೀತಿ ಉನ್ನತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯವರು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ನೀನು. ನಿನ್ನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಸಹ ಕಾರ ಇಲ್ಲವಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವನಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.”

ಅವಳ ಕಪೋಲ ಸವರುತ್ತಾ ಹೇಳಿದನು.

“ಬಾಳು ನೀನು ದೊಡ್ಡವನಾದೆಯೆಂದು ಸಂತೋಷಪಡಲೇ ? ನೀನು ನನಗೆ ದೂರವಾದೆಯೆಂದು ದುಃಖ ಪಡಲೇ ? ಏನು ಮಾಡಲಿ ? ಹೇಳು ಬಾಳು ಹೇಳು.”

ಮಲಗಿದ್ದ ಚಂಚಲಾ ಎದ್ದು ಕುಳಿತಳು.

“ನಾನು ನಿನಗೆ ದೂರವಾದೆನೇ ?”

ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಬಾಲಜಂಧ್ರ.

ಕುಳಿತ ಚಂಚಲಾ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈಗಳೇ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಭಾರವಾಗಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಿತು.

“ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಚಿತ್ರವಧೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ ಬಾಳು. ನಾನು ನಿನಗೆ ದೂರವಲ್ಲದೆ ಸಮೀಪವಾಗಿರುವೆನೇ ? ಈಗ ನಿನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವುದು ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ನಾನಿಬ್ಬರೂ ಸಮೀಪವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಂತೆ ನಿನ್ನ ಭಾವನೆಯೇ ?”

ಅವನ ಮುಖ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು.

“ಚಂಚಲಾ ನೀನು ಹೇಳುವ ಮೌತುಗಳು ನಿನಗೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು. ನಾನು ಎಲ್ಲೆ ಇರಲಿ, ಎನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಾರೆ. ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹವೇ ಬೇರೆಯೆಂದು ಎಮ್ಮೋ ಬಾರಿ ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಅನುರಾಗ ಬಂಧನ ಬಿಡಿಸಲಾರದ ನಂಟು.”

“ನಾನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವೆಯಾ ಬಾಲು?”

“ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳು.”

“ಬಾಲು. ಭಾರತಿಗೂ, ನಿನಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆ ಇದೆಯೇ?”

ಜೋರಾಗಿ ನಗತೊಡಗಿದ ಬಾಲಚಂದ್ರ.

“ಈಗ ಅರ್ಥವಾಯಿತು ಚಂಚಲಾ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿನ ಭಾವಾರ್ಥ ಆದರೆ ಅದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ.”

“ನಾನು ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವಂತೆ ಕೇಳಿದೆ. ಭಾರತಿಗೂ ನಿನಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆ ಇದೆಯೇ?”

“ಇಲ್ಲ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯ?.... ಅವಳು ನನ್ನ ಪತ್ನಿ.”

“ಹೌದು. ಅವಳು ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಮರೆಯುತ್ತಿರುವೆ ಬಾಲು. ನಾನು ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾಗಲೇನಾದರೂ ಆತಂಕ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ? ನಿನ್ನ ಭಾರತಿಗಿಂತಲೂ ನಾನು ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಿದ್ದೇನೆ? ರೂಪವಿಲ್ಲವೇ? ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲವೇ? ಹೋಗಲಿ ಅವಳನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವ ಮೊದಲು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಿದೆಯಾ? ಹೌದು....ನಾನು ಯಾರು? ನನಗೇತಕ್ಕೆ ನೀನು ಹೇಳಬೇಕು? ನನ್ನ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಇಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಮದುವೆಯಾಗಬಿಲ್ಲವೇ?”

ಮೋಣಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೈಗಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದಳು ಚಂಚಲಾ.

ಬಾಲಚಂದ್ರನ ಮನಸ್ಸು ಒಂದು ಕ್ಷಣಕಾಲ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಯಿತು. ಅವಳ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮೆಲ್ಲಗೇ ಸವರಿದ. ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಾಲೆ

ವೃದ್ಧವಾಗಿ ಕೈಗೆ ತಗುಲಿತು. ಅದರ ಸುಗಂಧ ಅವನ ನಾಸಿಕ ರಂಧ್ರಗಳಿಗೆ ಮಧುರವಾಗಿ ಸೋಂಕಿತು.

“ಮೈಡಿಯಂ ಚಂಚಲಾ. ನಿನಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ ಬೇಕೋ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿ ನೀನೊಬ್ಬಳೇ ಎಂನು ಭಾವಿಸಿ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ.”

“ಅದರಿಂದಲೇ ನೀನು ನನ್ನಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ.... ಬಹಳ ದುಃಖ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

ಜಾಲಚಂದ್ರ ಧೀರ್ಘವಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟ. ಅವಳ ಮುಖವನ್ನು ಬಲಗೈಯಿಂದ ಮೆಲೆಕೈತ್ತಿದನು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರ ಬಿಂದುಗಳು ಮತ್ತು ಗಂಟೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ನೆರವಾಗಿ ನೋಡಲಾರದೆ ಮತ್ತೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದಳು ಚಂಚಲಾ.

“ಚಂಚಲಾ. ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದೆನೋ.... ನನ್ನ ತಾಯಿ ತಂದೆಯರು ಯಾರೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಹೌದೇ? ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಸುಮಗುವನ್ನು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ರೈಲ್ವೇ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದವನನ್ನು, ಬಹುಶಃ ಬಹಳ ಬಡವನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಕರೆತಂದು ಕನಿಕರಿಸಿ ಆದರಿಸಿದರು. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ನೀನೊಬ್ಬಳೇ ಮುದ್ದಿನ ಮಗಳು. ನಿನಗಿಂತಲೂ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಸಾಕಿ ಸುಖ ಹೊಡೆದವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ದೇವರು. ಇನ್ನು ನೀನೋ.... ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಅನುರಾಗ ದೇವತೆ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ, ಲಾಲಿಸಿ ನೋಸಿ, ಅಳಿಸಿ ಜೀವಿತವೆಂದರೆ ಎನೆಂಬುದು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದ ಅಮೃತ ಮೂರ್ತಿ ನೀನಿಬ್ಬರೂ ನನಗೆ ಆರಾಧ್ಯ ದೇವತೆಗಳು. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಇಹಲೋಕ ತೊರೆದರೂ, ಇನ್ನು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿರಬೇಕು.”

“ಇನ್ನು ನನಗೆ ಉಳಿದಿರುವುದು ನೀನು. ನಿನಗೂ, ನನಗೂ ಇರುವ ಅನುರಾಗ ಬಂಧನವೆಂತಹದೋ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು. ನೀನು ನನಗೆ ಭಾರತಿಯಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ನೀನು ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ

ಮಗನೆಂತೆ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನಲ್ಲ. ನೀನು ನಾನು ಒಂದೇ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಸ್ನೇಹಿತರು. ಇದು ಅಸಾಧಾರಣವಾದದ್ದು. ಹೌದು ನಮ್ಮದು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಅನುರಾಗ ಬಂಧನ

“ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆ ಶೃಂಗಾರ ಲೈಂಗಿಕ ವಾಂಛೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರವೂ ಸ್ವಲ್ಪವಿರಬಾರದೆಂದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ನಾವು ನಾವಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಅನೀತಿಗೆ ಅತೀತರಾಗಿ ಜೀವಿಸಬೇಕು ಚಂಚಲಾ.... ಸ್ಲೀಜ್.... ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೋ....”

ಬಾಲಚಂದ್ರ ಹೇಳುವುದು ಮುಗಿಸಿದ.

ಚಂಚಲಾ ತನ್ನ ಸೀರೆಯ ಸರಗಿನಿಂದ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಂಡಳು. ಅವನ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು.

“ಬಾಲು....ನಿನ್ನ ಹೇಳಿಕೆಯೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಯಿತೇ ?....ಇಲ್ಲವೇ ಇನ್ನೂ ಏನಾದರೂ ಹೇಳುವುದು ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿದೆಯೇ ?”

ಬಾಲಚಂದ್ರ ಕಿರುವಿಗೆ ಬಿರಿಸಿದ.

ಕಿರುವಿಗೆ ಅರ್ಥ ಅವಳಿಗೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ.

“ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೇ ಘೃಷ್ಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುವೆ ಅವರಿಗೆ ನೀನು ಇಷ್ಟ ಬಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವೆ ಬಾಲು ನಾನೂ ಸಹ ಓರ್ವ ಹೆಂಗಸೆಂದೂ ನನಗೂ ಒಂದು ಮನಸ್ಸೇ ಬುದು ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೀನು ಮರೆತಿರುವೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಧುರ ಸುವಾಸನೆ ಬಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೃದಯ ಕಲ್ಪಾಣಿ ರಾಗಾಲಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಅರ್ಥವೆಯಾಗಿ ವಿಚಾರ ಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಮನೋಪ್ರಯತ್ನ ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ನೀನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೆ ನಾನು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಉಳಿದಿರಲಿ ?”

“ಚಂಚಲಾ....”

“ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದ ಯಾವ ಭಾವನೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಇರಲೇ ಬಾರದೆಂದೂ, ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನೂ ನಿನಗಾಗಿ ಹಾಸಿಗೊಯ್ಯ ಹಾಸಿ ಅತಿಥಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಈ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಬೇಡ. ಬಾಲು ನನ್ನನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವೆ ಮಾಡಬೇಡ.”

ಅಂತಹ ತಣ್ಣ ನೆಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅವಳ ಶರೀರ ಬಿಸಿ
ಯೇರಿತು.

“ಚಂಚಲಾ....?”

—ಎಂದು ಕೂಗಿದ ಅವನು.

“ಹೂಂ...!”

“ನೀನು ಬಂದು ಎಷ್ಟೊತ್ತಾಯಿತು?”

ಅವಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಕೇಳಿದ.

“ಅದೆಷ್ಟೇ ಹೊತ್ತಾದರೂ ಮಾಡುವುದೇನಿದೆ?”

ನಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದಳು ಚಂಚಲಾದೇವಿ.

ಅತನು ನಕ್ಕನು.

ಒಂದುಸಾರಿ ತಂಗಾಳಿ ಜೋರಾಗಿ ಬೀಸಿತು.

“ಹಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೂಗಳು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಉದುರಿದವು.

“ಮೈ ಡಿಯರ್ ಚಂಚಲಾ. ನಿನಗಿನ್ನೂ ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಕೋಪ ಕಡಿಮೆ
ಯಾದಂತಿಲ್ಲ.”

ಆಕೆ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು.

ಅವಳು ಮಲಗಿಕೊಂಡದ್ದೇ ಅತನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದಳು.

ಅವಳ ಸ್ಥಾನಗಳು ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗಿ ಉಬ್ಬಿದವು.

“ನೀನು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಲು ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ನಾನು ರೆಡ್ಡಿ
ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತೀನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ,
ನೀನು ಬಂದಿದ್ದು ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ. ನೀನು ಇನ್ನು ಬರಲಾರೆಯೆಂದುಕೊಂಡು
ಅದುವರೆಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿತನೋಬ್ಬನ ನನಗೆ ಹೋದ್ದು. ನೀನು ಬಂದೆ
ಯೆಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದ ಗೌರಿ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದಳು. ಒಂದು ಕ್ಷಣವು ಸಹ
ತಡಮಾಡದೇ ನಿನಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಬಂದೆ. ನೀನು ಕೆಲಸದ
ಗೌರಿಯ ಬಳಿಯೂ ಮಾತನಾಡದೇ ನೇರವಾಗಿ ಒಂದು ಮನೆಯ ಹಿಂದಿನ
ತೋಟದಲ್ಲಿ, ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಮಲಗಿರುವುದು ನೋಡಿದರೆ
ನನಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಿಟ್ಟು ನೀನು

ಮನಸ್ಸಿನ ತಲ್ಪದಮೇಲೆ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ ಮಲಗಿರುವುದು. ಬಹಳ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.”

—ಎಂದು ವ್ಯೂಹ ಮಧುರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು.

“ಬಾಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದೂ ಸಹ ಒಂದು ಕಲೆಯೇ. ಜೊತೆಗೆ ನೀನು ದೊಡ್ಡ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್. ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ನನ್ನ ಕೈಲಾಗದು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟ. ನೀನು ಪುರುಷ. ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಪುರುಷನಾದ ನಿನ್ನ ಗುಣ. ನಾರೀ ಸಹಜವಾದ ಧರ್ಮದಂತೆ ಸ್ತ್ರೀಯಳಾದ ನಾನು, ಪುರುಷನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಧರ್ಮ. ಕೋಗಿಲೆ ಹಾಡಿದರೂ, ತಂಗಾಳಿ ಬೀಸಿದರೂ, ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ನಕ್ಕರೂ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿರುವುದು ನಿನ್ನ ಪುರುಷ ಗಂಭೀರ ರೂಪ. ಒಂದು ಮಾತು ಮಾತ್ರ ನಿಜ. ಬಾಲಚಂದ್ರ....ನೀನಿಲ್ಲದೆ ನಾನಿಲ್ಲ.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಚಂಚಲಾ ಬಾಲಚಂದ್ರನ ಒಂದು ಕೈಯನ್ನು ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಜಿಗಿಯಾಗಿ ಅಮುಕಿಕೊಂಡಳು.

“ನಿನ್ನ ಮಾತು ನನಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಚಂಚಲಾ. ನಿನ್ನ ನೀನು ಪಿಕ್ಸಿಕ್‌ಗೆ ಕರೆವೆ. ನನಗೆ ಬಹಳ ಕೆಲಸವಿದ್ದುದರಿಂದ ಬರಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದ ಹೇಳಿದೆ. ನಿನಗೆ ಕೋಪ ಬಹಳ ಬಂತು. ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ಸಿನಿಮಾಗೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಆಗಲಿ ಎಂಬಂತೆ ನೀನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ, ಈಗ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ....ನಿನ್ನಡೈಲಾಗ್ ಅದಾವುದೋ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಹೀರೋಯಿನ್ ಮಾತುಗಳಂತಿವೆ.”

“ಬಾಲು ನನ್ನನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಮೋಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ? ನನ್ನ ಮಾತು ನಿನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವೂ ಅರ್ಥವಾಗ ತ್ತಿಲ್ಲವೆ? ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ದೂರ ತಳ್ಳುತ್ತಿದರೂ ದಿನೇ-ದಿನೇ ನಾನು ನಿನಗೆ ಮತ್ತು ಷ್ಟು ಸನ್ನಿಹಿತಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕಂಚಿತ ಕೃಪೆ ತೋರುವ ಸಲುವಾಗಿ ನೀನು ಅಣು ಮಾತ್ರವೂ ಚಲಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ನಿನ್ನ ನಿರಾದಾರಸನ್ನು ಸೈರಿಸಲಾರೆ ಬಾಲು, ಸೈರಿಸಲಾರೆ.”

ದು ಖದಿಂದ ಚಂಚಲಾಳ ಕಂಠ ಕಂಪಿಸತೊಡಗಿತು.

“ಇಲ್ಲಾ ಚಂಚಲಾ! ಇಲ್ಲ.... ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು. ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸು. ನೀನು ಸುಕೋಮಲ ಸೌಂದರ್ಯರುತಿಯಾದ ಕನ್ನೆ. ನಾನು ಮದುವೆಯಾದ ವನು. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ತೀರದ ಆಶೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಅದು ಅವಿವೇಕತನ. ನಾವು ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರಪಂಚ ಏನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೆಂಬುದು ಊಹಿಸಿ ನೋಡು.”

“ಮೋಸ, ವಂಚನೆಗಳಿಂದ ಈ ಪ್ರಪಂಚದೊಂದಿಗೆ ನನಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಇಲ್ಲ. ಬಾಲು ನನ್ನ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ನೀನೇ. ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ನೀನು ನಿನಗಾಗಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧಳಿದ್ದೀನೆ. ಏನು ಮಾತು ಬೇಕೆನ್ನುವೆ ಹೇಳು. ನೀನು ನನಗೆ ಲಭಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣೆಗೂ ಸಹ ನಾನು ಸಿದ್ಧಳಾಗಿದ್ದೇನೆ.”

“ಭಾರತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನೀನು ಕೋರಬಾರದು ಚಂಚಲಾ! ಒಬ್ಬರ ಆಸ್ತಿ ಯಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಹೇಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ? ಭಾರತಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡೆಂದು ಹೇಳುವೆಯಾ? ನಿನ್ನ ಬಾಲುವನ್ನು ನೀನೇ ನೀಚನಾಗಲು ಹೇಳುವೆಯಾ?”

“ಆ ರೀತಿ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಭಾರತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನೂ ಭಾರತಿಯಂತೆಯೇ ನೋಡೆಂದು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವಳಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಅಮರ ಸ್ವರ್ಗ ಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನೂ ಮುಳುಗಿಸಿ ಶೇಲಾಡಿಸೆಂದು ಅಂಗಲಾಚುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

“ಅಯ್ಯೋ ಚಂಚಲಾ... ! ನಿನಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿಲ್ಲ ತಾನೇ?”

“ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿಲ್ಲ ಬಾಬುಚಂದ್ರ! ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯೆ ತೋರದಿದ್ದರೆ ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ ಬಾಲು. ನನಗಾಗಿ ನನ್ನ ತಂದೆ ಏನೂ ಉಳಿಸಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಅದರೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತೃಪ್ತಳಾದೆ. ನೀನೇ ನನ್ನ ಆಸ್ತಿ, ಅಂತಸ್ತುಗ

ಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ. ನೀನು...ನೀನು....ನನಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದೆ. ಓದಲೆಂದು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋದೆ. ಬರುವಾಗ ಭಾರತಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ನನಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಏತಕ್ಕೆ ಆರೀತಿ ಮಾಡಿದೆ? ಬಾಲು.... ನನ್ನನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ಚಿತ್ರವಧೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ?”

— ಎಂದಳು ಆ ವೇಶದಿಂದ ಚಂಚಲಾ.

ಬಾಲಚಂದ್ರ ಚಂಚಲಾಳನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಅಲಗಿಸಿ ರಕ್ತೋಡ. ಅವಳ ತುಂಬ ಕವೋಲಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಒರೆಸುತ್ತಾ ಸುಧಾರಿಸತೊಡಗಿದ. “ಅವನಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಶೃಂಗಾರ ಭಾವನೆಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

“ಚಂಚಲಾ ನೀನು ಒಂದೇ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ ಎಂದೂ ಆಲೋಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಊಹಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ! ಭಾರತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡು ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೇ ತಲೆಬಾಗಬೇಕಾಯಿತು ”

—ಎಂದು ಅವಳ ಕವೋಲಗಳನ್ನು ಸವರಿ, ಲಾಲಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದನು.

“ಇಲ್ಲ....ಇಲ್ಲ....ನಿನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳುವೆ. ನೀನು ಅವಳ ಹಣ, ಅವಳ ಗೌರವ ಘನತೆಗಳಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿವೆ ಈ ಚಂಚಲಾ ನಿನಗೆ ಆಗ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಿನಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟನೆಂಬುದನ್ನು ಸುಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತೆ. ಚಂಚಲಾ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೆದು ನಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಸಹ ಎಟುಕಲಿಲ್ಲ. ಮಾಡಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಾದಿ ಎರಚಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವೆ.”

“ಚಂಚಲಾ...”

“ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಬಾಲು.... ನಾನು ಹುಚ್ಚೆ ನಿನ್ನ ವಿಷಯ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರದ ಅಮಾಯಕಳು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಧುರ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅವು ನೀರ ಮೇಲಿನ ಗುಳ್ಳೆಗಳಂತೆ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಳಲಾರದೇ ನಗುತ್ತಿರುವ ಹುಚ್ಚೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಿಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಅಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಯ ಕಿಡಿಗಳು ಯಾರಿಗೆತಾನೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ? ಶಭಾಷ್ ಬಾಲು....ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೀನುಸಯೋ

ಜಕನಾದೆ. ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಉತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ
ಹರು. ಭಾರತಿಯೊಂದಿಗೆ ಆನಂದವಾಗಿರು. ಉಪದೇಶಗಳಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು
ಉದ್ದೇಶಿತಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಡ. ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಅಲೋಚಿಸಲೇಬೇಡ.
ನೀನು ಆನಂದವಾಗಿರು.”

ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಬಾಲಚಂದ್ರನ ಬಾಹುಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಳು.
ಕಣ್ಣೀರು ಒರೆಸಿಕೊಂಡಳು. ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಸರಸರನೆ ಮುನ್ನಡೆದಳು.

ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಾಲಚಂದ್ರ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವಳು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.
ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಗಿದ್ದಿತು.

ಆರು

“ಅವಳು ಯಾರು? ಯಾವ ಊರು? ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯ ಕತೆಯೇನು?”

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮಾಲೆಯನ್ನೇ ಸುರಿಸಿದ ಜಾನ್

“ಆ ವಿವರಗಳೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವು ಆದರೆ ಅವಳು ಮಹಾ ಅಸಾ ಧ್ಯಳು. ಚೋರನಾರಿ. ಕಳ್ಳರೊಂದಿಗೆ ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿರುಗಿರುವ ಚತುರೆ. ನನ್ನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದಳು. ಕಬ್ಬನ್ ಪಾರ್ಕಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಪ್ಲಾನಿನ ವಿಷಯಗಳೆನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿ ನನಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕೋರಿಕೆಗೆ ರೂಪ ಕಲ್ಪನೆಯಾ ಯಿತು. ಯಾವುದು ಏನೇ ಆದರೂ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳ ಶೇಖರಣೆ ತಂಟೆಗೆ ಹೋಗದೇ ಇರುವುದೇ ಉತ್ತಮ.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೈಕಲ್.

ಮೈಕಲ್, ಜಾನ್ ರಿಬ್ಬರೂ ರೆಸ್ಟೋರೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹವಾನಿಯಂತ್ರಿತ ಕೊಠಡಿಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿ ದ್ದರು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಅವರು ಆ ಹೊಟ್ಟೆಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜಾನ್ ಅನ್ನದೊಳಕ್ಕೆ ಮೀನಿನ ಹುಳಿ ಮಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಮೈಕ ಲ್ ಕೋಳಿಯ ಮಾಂಸವನ್ನು ರುಚಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಮೈಕಲನಿಗೆ ಬ್ರೆಡ್

ಸ್ವಯಿನ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಕೋಳಿ ಮಾಂಸದ ರುಚಿ ನೋಡುವುದು ವಾಡಿಕೆ.

“ಸುಂದರೆ ತರುಣಿಯಾದ ಅವಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಅವಳು ನಮಗಿಂತಲೂ ಬುದ್ಧಿ ಚತುರಳೆಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡೆ. ಅವಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಳ್ಳರ ಕೂಟದೊಡನೆ ಸಂಬಂಧ ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ಆ ಪ್ಲಾನ್ ಅವರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿ, ನಮಗೂ ತಿಳಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಗೂ ಡಬ್ಬಲ್ ಗೇಮ್ ಆಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೇ ಈ ಪ್ಲಾನ್ ಅವರಿಂದ ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರಬಹುದು ಏನೇ ಆದರೂ ಎಲ್ಲಾ ಕೋನಗಳಿಂದಲೂ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಯೇ ನಾವು ಈ ನೈವ ಹಾರದೊಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತೊಂದು ಕೂಟ ಇವೇ ಪ್ಲಾನ್ ನೊಂದ ಕಥೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರೂ ನಾವು ಹಿಂದೆಜ್ಜಿಯಿಡನೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಮೊದಲು ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಬೇಕು.”

ಊಟ ಮುಗಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ ಜಾನ್.

“ಅದೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಆಲೋಚಿಸದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾವು ನಿರಾಶರಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ದರೋಡೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಬೇರೊಂದು ಕೂಟಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೊದಲೇ ನಾವು ಕದನ ಭೂಮಿಗೆ ಧುಮುಕಲಿದ್ದೇವೆ. ನೀನೇನು ಭಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.”

“ಅವಳು ಧರ್ಮಿಳೆಂದು ಬಂದ ದೇವತೆ. ಸೌಂದರ್ಯರಾಣಿ! ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸೆಕ್ಸ್ ಬಾಂಬ್. ತದೇಕ ಚತ್ತರಾಗಿ ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಎಲ್ಲಿಯೋ ಇಂದ್ರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಅಪ್ಸರೆಯ ಆ ಅಪ್ಸರಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ನಮ್ಮ ಕೂಟಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಳೇನೋ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜ ತಾನೇ ಮೈಕಲ್?”

ಜಾನ್ ಫಾಂಟಾ ಆರೇಂಜ್ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ.

“ನೀನು ಪ್ರಸ್ತಾಪನೆ ತಂದಿರುವೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಕೇಳು ಜಾನ್. ಚಂಚಲಾದೇವಿಯನ್ನು ಅವಳ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಡಬೇಕು. ಅವಳು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳು ಇರಲಿದ್ದಾಳೆ. ಕೆಲ ದಿನಗಳಕಾಲ ಇಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೆ ಗಂಟೆಗಳೂ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕಾಗಿ ಬರಬಹುದು. ನೀನು ಹೇಳುವ ಇಂದ್ರ ಸಭೆಯ ಅಪ್ಸರೆಯಾದ ಆಕೆ ನಮ್ಮ

ಮಧ್ಯ ಇರವಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಅಸಹ್ಯಕರ ಚೀಷ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ಆರಂಭಿಸಿ ಬಾರದು. ಅವಳ ತಂಟೆಗೇನಾದರೂ ನೀವು ಹೋದದ್ದು ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯ ಸ್ನೇಹ ಕಡುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನವಿರಲಿ.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

“ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಆ ಅಸ್ಪರಿಯನ್ನು ನೀನು ರಿಜರ್ವ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.”

“ಅಂತಹುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯೋ.... ಚಂಚಲಾದೇವಿಯ ಸೌವರ್ಯಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವಳಿಗಾಗಿ ಆತನಿಷ್ಟು ಅದೃಷ್ಟ ದೇವತೆಯನ್ನು ಕಾಲಲ್ಲಿ ಒದೆಯಬೇಡಿರೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

“ಸರಿ ನಾನು ಒಪ್ಪಿದೆ.”

“ಯಾರದರೂ ಅವಳನ್ನು ಕಣ್ಣುಗಳು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮುನ್ನೆಚ್ಚಿಡಬೇಡು. ಅವನನ್ನು ಚಂಚಲಾದೇವಿಯಾದರೂ ಕೂಲಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೇ ಆ ಕೆಲಸ ನಾನೇ ಮಾಡಬಹುದು.”

“ಈ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀನು ಸುಂದರನಿಗೆ ನೀಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ಸಾವ! ಅವನು ಆ ಚಂಚಲಾದೇವಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಅವಳು ತನಗಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವಳ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ತನ್ನ ಸ್ವಂತದ್ದುಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹಸಿದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.”

“ನೀನು ಮಾತ್ರ ಕಡಿಮೆಯೇ? ಕಬ್ಬಿಣದ ಲಂಗೋಟಿ ಧರಿಸಿದವನಂತೆ ಮಾತನಾಡಬೇಡ. ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಲ್ಲ ಕಾಣಿಸಿದಕ್ಕೆ ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಯಲ್ಲೂ ನಿರೋರಿತಂತೆ. ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ಫರೀದನೂ ಸಹಾ. ಯಾರನ್ನು ನಂಬುವಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಮರೆಯುವಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ತಿರುಗಾಡುವ ತರುಣಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮರೆಯಲಾರ.”

“ನಿನ್ನ ಮಾತು ಸುಳ್ಳೆಂದು ಹೇಳಲಾರೆ. ಈಗ ಅದೆಲ್ಲಾ ಇರಲಿ! ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಆ ಗಾರ್ಡ್ ಸೈಯದನನ್ನು ಎದುರಿಸಬಲ್ಲಳೇ?”

ಸಂದೇಹ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಜಾನ್.

“ನನಗೂ ಸಹ ಆ ಅನುಮಾನವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಒಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ. ರೋಡಿನ ಪಕ್ಕದ ಪೊದೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಕಡೆ ಅಡಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನೀನೊಂದು ಕಡೆ ಅಡಗಿರಬೇಕು. ಡೈವರ ಕೃಷ್ಣ ಸಿಂಗನ ವಿಷಯ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಗಾರ್ಡ್ ಸೈಯದ್‌ನನ್ನೂ, ಚಂಚಲಾಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಟ್ಟರೆ ನೀನು ಕಾರ್ಯರಂಗಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೆ ಧುಮುಕಬೇಕು.”

“ಅಂದರೆ....?”

“ಅಂದರೆ....ಚಂಚಲಾ ಅವನನ್ನು ಎದುರಿಸಿದಳೋ ಸರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸೈಯದ್ ಅವಳಿಗಿಂತಲೂ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಜಾಗೃತನಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದರೆ, ನೀನು ಕೂಡಲೆ ಬೇರೆ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಎಡೆ ನೀಡದೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿ ಅವನ ಕಥೆ ಮುಗಿಸಬೇಕು.”

“ಆಲ್ ರೈಟ್....ದಟ್ಸ್ ಗುಡ್....ಆ ಕೆಲಸ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.”

“ಚಂಚಲಾದೇವಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇವಲವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆ ಹಾಕುವುದಲ್ಲ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ. ಅಲ್ಲದೇ ನನಗೊಂದು ಆಲೋಚನೆ ಹೊಳೆದಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಬಂಗಾರದ ಬೆಟ್ಟ ಕಬಳಿಸಲು ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಯೂನಿಟ್ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲದು ಎಂಬ ವಿಷಯ ಅವಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ದರೋಡೆ ಮಾಡಿಸಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಚಂಚಲಾ ನಮಗೆ ಹೊಸಬಳು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಕೇವಲ ಮಾತುಗಾರಳೇ ಅಲ್ಲವೇ....ಅವಳೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಂತೆ ಸಾಹಸಿಕಳಾದ ಚೋರನಾರಿಯೇ? ಎಂಬುದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಆ ಟ್ರಕ್ ದರೋಡೆ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮೇಲು ಖರ್ಚುಗಳಿವೆ.”

—ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ ಮೈಕಲ್.

“ನನ್ನಿಂದ ಯಾವ ಅಭ್ಯಂತರವೂ ಇಲ್ಲ ನಾನಂತೂ ಸಿದ್ಧ.”

—ಎಂದು ಉತ್ತರದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಜಾನ್.

ತಾವು ತಿಂದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹಣ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಇಬ್ಬರೂ ರೆಸ್ಟೋರೆಂಟಿನಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

ಒಂದು ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ದೂರದ ಒಂದು ಗಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆಸ್ಪಿನ್ ಕಾರು

ಪಾರ್ಕ್ ಮಾಡಿ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಕಾರಿನ ಬಳಿಗೆ ನಡೆದು. ಕಾರು ಹತ್ತಿ ರೇಸ್ ಕೋರ್ಸ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಸಾಗಿಸಿದರು.

ಕಾರು ಫೈವ್ ಸ್ಟಾರ್ ಹೋಟೆಲ್ ದಾಟಿ ಎರಡು ಪರ್ಲಾಂಗ್ ದೂರ ದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತು. ಮೈಕಲ್ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದು, ಜಾನ್ ನನ್ನ ಸಹ ಇಳಿಯುವಂತೆ ಹೇಳಿದ.

ಇಬ್ಬರೂ ಸಿಗರೇಟು ಹತ್ತಿಸಿದರು. ಫುಟ್ ಪಾತಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತರು. ಟಾಕ್ಸಿ, ಕಾರು, ಬಸ್ಸುಗಳು, ಆಟೋರಿಕ್ಷಾಗಳು, ಆಕಡೆ-ಈಕಡೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವು ಜನರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಾಯಂಕಾಲ ಐದು ಗಂಟೆ ಮೀರಿತ್ತು. ಸೂರ್ಯದೇವ ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡದೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದನು.

“ವಿಸ್ವರ್ ಜಾನ್! ನಮ್ಮ ಆಪರೇಷನ್ ಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವುದು ಇದೂ ಒಂದು”

“ಯಾವುದು?”

“ಸಂಚಾರಿಯೆಂದು ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿರುವ ಈ ಫೈವ್ ಸ್ಟಾರ್ ಹೋಟೆಲ್ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಹೋಟೆಲಾದರೂ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಡೆದುಹೋಗಬಹುದು ಆದರೆ ರಿಸ್ಕಿನಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡ ಕೇಸಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಟಿಸ್ಟ್ ಗೂ ಘನತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಮೀಡಿಯಮ್ ಟೈಪ್ ಆಪರೇಷನ್ ಇದು.”

“ಹೌದು!”

“ರಾತ್ರಿ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳಿಗೆ ದಾಳಿ ಮಾಡೋಣ. ಆಗ್ಗೆಲ್ಲ ಈ ರಸ್ತೆಯ ಸದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅಡಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರೋ ಆಟೋರಿಕ್ಷಾನೋ ವಿನಃ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಫೈವ್ ಸ್ಟಾರ್ ಹೋಟೆಲ್ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೈಕ್ಲಾಸ್ ಹೋಟೆಲ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಪರ್. ರಾತ್ರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಹೋಟೆಲಿನ ಪ್ರೋ ಗ್ರಾಮ್ಸ್ ಬಹಳ ಸೆನ್ಸಿಟಿವ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಾರವೆಲ್ಲಾ ‘ನೆಕ್ಸ್ ಬಾಂಬ್ ಮಿಸ್ ರೋಜ್’ಯ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಇದೆ. ಅವಳ ನೃತ್ಯ ಬಹಳ ಜನಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಕರ್ಷಣೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ, ಕಲ್ಕತ್ತಾ, ಮದರಾಸು ಇನ್ನೂ

ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಜನ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಹಣವಿರುವ ವಿಲಾಸ ಪುರುಷರ ವಿನಃ ಯಾರೂ ಈ ಕೈವ ಸ್ನಾರ್ಸ್ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಬರಲಾರರು. ನೆರೆತ ಜುಟ್ಟಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದುಕೊಂಡು ಬರುವ ರಂಗಿನ ರಾಜರು, ಬೋಳು ತಲೆಗೆ ವಿಗ್ಗು ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡು ವೃದ್ಧ ರಸಿಕರು....ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ವಿಚಿತ್ರ ವಿಲಾಸ ಪುರುಷರಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿನ ಎಲ್ಲರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಫರೀದನಿಗೆ -ರಾತ್ರ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ.”

“ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿ ಮೈಕಲ! ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ನಮ್ಮ ಆಸ್ಪಿನ್ ಕಾರು ಸುಂದರನ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸೋಣ. ಅಪಾಯವೇನಾದರೂ ಸಂಭವಿಸಿದರೆ, ಪೊಲೀಸರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣೆರಚಿ ಕಾರನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೂಲಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವುದು ಅವನ ಕೆಲಸ. -ದುಸರಿ! ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಡ್ಯಾಟೆಯೇನು?”

“ಮೈನ್ ಗೇಟ್ ಬಳಿ ನಿಂತು ಒಳಗಿನವರು ಹೊರಗೆ ಹೋಗದಂತೆ, ಹೊರ ಗಿನವರು ಒಳಗೆ ಬರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ತಡೆ ಹಿಡಿಯುವುದು ಚಂಚಲಾ ಈ ದರೋಡೆಗೆ ನಾಯಕಿ. ಡ್ಯಾನಸ್ ಹಾಲಿನೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಎಲ್ಲರ ಬಳಿಯೂ ಇರುವ ಪರ್ಮಗಳನ್ನು ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವುದು ಆಕೆಯ ಕೆಲಸ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮ, ದಾನ, ಧಂಡ, ಜೀರ್ಣೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ನಾನೂ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸು ತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ.”

“ಹುಂ....!”

“ಮೆಷಿನ್ ಗನ್ನಿನಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೇಲೆ ಕೈಗಳೆತ್ತಿಸಿ, ಆ ಕಡೆ-ಈ ಕಡೆ ಕದಲದಂತೆ ನಾನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ. ಪಿಸ್ತೂಲಿನೊಂದಿಗೆ ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಸಿದ್ಧ ಳಾಗಿ ಪರ್ಮಗಳನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಯಾರಾದರೂ ಎದುರು ತಿರುಗಿದರೆ ಅವಳು ಏನು ಮಾಡುವಳೋ ನೋಡೋಣ ಜಿಲ್ಲೆ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಜಾಗೃತೆಯ ಅಧಾರದಿಂದ ಆ ಇಂಡಿಯಾ ಏಜೆನ್ಸಸ್ ಟ್ರಕ್ ಸಸ್ಪೆಸನ್ನು ಕುರಿತು ನಾವು ಎಸ್ಪಿಎಂಐ ಮಾಡಬಹುದು”

ಜಾನ್ ನಿಗರೇಟು ಹತ್ತಿಸಿ, ದಮ್ಮು ಜೋರಾಗಿ ಎಳೆದು ಹೊಗೆ ಉಗು ಟುತ್ತಾ ಫ್ಲೋರ್ ಕೆಳಗೆತ್ತಿರುತ್ತಾ ದನ್ನೆಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ.

“ಈ ದರೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜು ಎಷ್ಟು ಹಣ ನಮಗೆ ಲಭಿಸುವುದು?”

“ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಲಭಿಸಬಹುದು. ನಮಗೆ ಅದೃಷ್ಟ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಲಭಿಸಬಹುದು. ಏನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಚತುರತೆಯೇ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ. ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕೈಕಾಣಿ ನಡೆಸಬೇಕು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಗಿಯಬೇಕು.”

“ಸರಿ! ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡೋಣ.”

“ಈ ದಿನ ರಾತ್ರಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ರಿಹಾರ್ಸ್ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿ ದಾಳಿಯಿಡೋಣ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಐದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಒಳಗಡೆ ಪ್ರವೇಶಿಸೋಣ. ಆ ನಂತರ ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಆಸ್ಟಿನ್ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಸುಂದರ ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಡ್ರಾಪ್ ಮಾಡಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನ ವರೆಗೂ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ, ಅವನು ಫೈವ್ ಸ್ಟಾರ್ಸ್ ಬಳಿಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರೆಡಿಯೋ ಅಪಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಣ ಅವನ ಕೈಗೆ ಲಭಿಸಬೇಕು.”

“ಎಲ್ಲ ಬೇಗನೇ ನಡೆಸಬೇಕು.”

“ಹೌದು! ಅಮೇಲೆ ಉಳಿದರೆಲ್ಲ ಮಾಮೂಲೇ. ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವುದು.”

ಮೈಕಲ್ ತನ್ನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ.

ಸಮಾಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಕೆನೋ ಚಿತ್ರಮಂದಿರವೊಳಗಿಂದ ‘ಅಮರ ಪ್ರೇಮ’ ಎಂಬ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ ಹೊರಬಂದ ಜನರು ತಂಡೋಪತಂಡವಾಗಿ ನುಗ್ಗಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೆನೋ ಸ್ಟಾಪಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಸ್ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಸುಂದರ ಕಾರು ತಂದ. ಮೂವ್ವರೂ ಕಾರು ಏರಿದರು.

ಸುಂದರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸ್ಟೀರಿಂಗ್ ಸುರಕ್ಷಿತ ಚಕ್ರದಂತೆ ತಿರುಗುತ್ತಾ, ಒಯ್ಯಾರದಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿತು ಕಾರು.

ಏಳು

“ಚಂಚಲಾ....! ಚಂಚಲಾ....!”

ಬಾಣದಂತೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಬಂದ ರಮೇಶ.

ಚಂಚಲಾ ಅರೆ ಮುಚ್ಚಿದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಸುಮ್ಮನಿರುವದಕ್ಕೆ ಸಜ್ಜಿ ಮಾಡಿದಳು.

ಅವನು ಸಂಶಯಿಸುತ್ತಾ ಅವಳನ್ನು ಸಮೀಪದನು.

“ಇದು ಕನಸೋ!.... ನನಸೋ!!....”

—ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ.

ಅವಳು ಕಿಲ ಕಿಲನೆ ನಕ್ಕಳು.

“ಮಿಸ್ಟರ್ ರಮೇಶ ಆ ಚಂಚಲಾ ಸತ್ತುಹೋದಳು. ಈ ಚಂಚಲಾಳೇ ಬೇರೆ. ನೀನು ಸಂದೇಹ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯ. ನಿನಗೆ ಅಮರ ಸ್ವರ್ಗ ಸುಖದ ಸವಿ ತೋರಿಸಲೆಂದೇ ಬರಹೇಳಿದೆ.”

“ಆಹಾ.... ನಾನು ಎಂತಹ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ?”

ಅವಳ ಮೇಲೆ ಒರಗಿ ಕುಳಿತ ರಮೇಶ

“ಹೌದು, ರಮೇಶ. ನನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಬಹಳ ಕಾಲ ವೃಥಾವಾಗಿ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಒಂದು ವೇಳೆವೂ ಸಹ ಹಾಳು ಮಾಡ

ಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.”

“ಚಂಚಲಾ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಬದಲಾವಣೆ?”

“ನಾನೇ ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲ ರಮೇಶ. ಆ ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಸತ್ತು ಹೋದಳು. ಈ ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಬೇರೆಯವಳು. ಈ ಚಂಚಲಾ ಕೇವಲ ಅಮರಾದ ಸುಖ ಭೋಗಗಳ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲಾಡುವ ಸಲುವಾಯೇ....ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣವೂ ಆನಂದಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲಾಡುವ ಸಲುವಾಯೇ....ನನಗಾಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾ, ನನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಪ್ರಣಯ ಕೃಪಾ ಕಟಾಕ್ಷದ ನೋಟಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಕಾಲದಿಂದ ನೀನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿರುವೆಯೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಮಹಾ ಮಧುರವಾದ ಈ ಅವೃತ ಭಂಡಾರ ವನ್ನು ನಿನಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲು, ನಿನಗೆ ಶೃಂಗಾರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ದಾಸೋಹವಾಗಲು ಸಿದ್ಧಳಾಗಿದ್ದೇನೆ.”

“ಪ್ರಿಯೆ ಇಂತೂ ಶುಭದಿನ.”

“ಈ ಶುಭದಿನ ನಿನಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ ರಮೇಶ! ನನಗೂ ಶುಭದಿನ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ತೆರೆ ತೊಲಗಿಹೋದವು. ಭ್ರಮೆ ಅಂತ್ಯವಾದವು. ಆಸೆ ಅಂಕುರಿ ಸಿದವು ಇದೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿಯೇ....ನಿನ್ನರವಾದ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ರಸೋತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ಶುಭ ಫಲಿಗೆ ಒದಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಒಣಗಿಹೋದ ಜೀವಿತ ಪ್ರಶ್ನೆ ಚಿಗುರಿ ನಂದನವಾಗಲಿದೆ. ರಮೇಶ ನಿನಗೆ ನಾನು ಸ್ವರ್ಗ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ನೀನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.”

“ಆಲ್....ರೈಟ್....”

“ನಿನ್ನೆಯ ದುಃಖ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ನಾಳೆಯ ಆಸೆ ಉಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಾರೆ ಈ ದಿನದ ಆನಂದ ಕುರಿತು ಮಾತ್ರವೇ ನನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆ ನಾಳೆಯ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಬೇಡ. ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ನನ ಶೃಂಗಾರ ಭರಿತ ತುಂಬು ಯಾವ್ಯನ ಶರೀರವನ್ನು ಬಳಸಿಕೋ. ಈ ರಾತ್ರಿ, ಈ ಕೋಮಲರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಶೃಂಗಾರ ಅಭಿನೇತ್ರಿಮುನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯಾಗುಳ್ಳ ರಾಸಕೇಳಿ ವೈಭವವನ್ನು ಎಟುಕಿಸಿಕೊಂಡು. ಆನಂದಿಸು. ಈ ಸೌಂದರ್ಯರಾಶಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮನಸಾರೆ ಅನುಭವಿಸು.”

“ಪ್ರಿಯೆ ನೀನು ಸಂದೇಹವೇ ಸಡಬೇಡ. ನಿನೊಂದಿಗೆ ಅರೆ ನಿಮಿಷ ದ

ಆನಂದಕ್ಕಾಗಿ ಲಕ್ಷ ಜನ್ಮಗಳ ನರಕವನ್ನಾದರೂ ಅನುಭವಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿ
ದ್ದಾನೆ ಈ ರಮೇಶ."

"ಈ ಸ್ವರ್ಗಾನಂದ ಪಡೆಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನರಕದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ತರಬೇಡ
ರಮೇಶ."

"ಈ ರಾತ್ರಿ ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಲು ನನಗೆ ಯಾವ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯೂ
ಇಲ್ಲ."

"ಥಾಂಕ್ಸ್ ಫರ್ ಯುನ್ ಕೋ ಆಪರೇಷನ್...."

ರಮೇಶ ಅವಳ ಸುಕೋಮಲವಾದ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿಸಿಕೊಂಡನು.

"ಮೊದಲು ನೀನು ಉಟ್ಟಿರುವ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ ಹಾಕಿ, ಒಂದು
ಪಂಚೆ ಸುತ್ತಿಕೋ."

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ವಾಚಕ ನುಡಿದಳು ಆಕೆ.

ಆಕೆ ತನ್ನ ಶರೀರದ ಮೇಲಿದ್ದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆತನ ಮುಂದೆಯೇ
ಕಳಚಿ ಬಿಸಾಡಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಗ್ನಳಾದಳು.

ಅವಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಗ್ನ ದೇಹವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿದ ರಮೇಶ ಹುಚ್ಚನಂತಾ
ದನು.

ಮಂಚದಮೇಲೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಆಕಡೆಯಿಂದ ಈ ಕಡೆಗೆ ಉರುಳಾಡಿದಳು.
ಮೈ ಮುರಿದುಕೊಂಡಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಹಾಗೆ ಆತನಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಕಾಲನ್ನು
ಅಗಲವಾಗಿ ಅಗಲಿಸುತ್ತಾ ಮಲಗಿದಳು.

ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಲೈಟು ಬೆಳಗುತ್ತಿತ್ತು ಕೊಠಡಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ಕ್ರೈಂಗ್ ಮಂಚ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಪೋಮ್ ಹಾಸಿಗೆ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನಂತಹ
ಬೆಳೆಯ ವಸ್ತ್ರ ಹಾಸಿತ್ತು. ಅದರ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಅಂದವಾದ ಚಿಕ್ಕ ಮೇಜಿತ್ತು.

"ರಮೇಶ ನಾನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳು ವಿಚಿತ್ರ. ವಿಚಿತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ವಿನೋ
ದವಿದೆ. ಆಸಾಧಾರಣವಾದುದರಲ್ಲಿಯೇ ಮಹಾ ಆನಂದವಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಹದ್ದು
ನೂರಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದವೇ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ."

"ಎಂಡರ್‌ಪುಲ್ ಚಂಚಲ.... ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳ ನನ ಪೂಜಾಫಲ,
ಇಂದಿನ ಈ ಮಧುರ ಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ."

"ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇತಕ್ಕೇ? ಭಾವಿಸು"

“ಆಹಾ.... ಸ್ತ್ರೀಯ ವಿಶ್ವರೂಪ ದರ್ಶಿಸುವ ಅದೃಷ್ಟಿಯೋಗ ಇಂದಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಯಿತು. ಯಾವ ಪುರುಷನಿಗೇ ಆಗಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅನಂದ ಇನ್ನೇನು ಬೇಕಾಗಿವೆ?”

“ರಮೇಶ ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಲಿದ್ದ. ಆ ಅಲೋಚನೆಗಳಿಗಾದರೇ ಇದುವರೆವಿಗೂ ಕಾಲವು ಕಳೆದುದರಿಂದ ಮಿಕ್ಕ ಲೋಕದ ಪ್ರಪಂಚದ ರಸಿಕತೆಯು ಏನೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ಹೋಯಿತು”

“ಹೌಪೇ?”

ಎಂದು ಕೇಳಿದನಾತ.

“ಹೌದ. ವಿಶಾಲವಾದ ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ವಿಶ್ವಸೌಂದರ್ಯ ಕಣ್ಣುಗಳ ಎದುರಿಗೆ ಕಮನೀಯವಾಗಿ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕುರುಡಳಾಗಿವೆ. ಮಿಸ್ಟರ್ ರಮೇಶ. ಗತ ವೈಭವದ ವೃಥೆ ಈಗ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಲೆಟಿಸ್ ಹ್ಯಾವ್ ಸಮ್ ಫನ್”

ಚಂಚಲಾ ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಎದ್ದಳು.

ಶೀಸೆ ಕಾರ್ಕ್ ತೆಗೆದು ಎರಡು ಗ್ಲಾಸ್‌ಗಳಿಗೂ ಬ್ರಾಂದಿ ತುಂಬಿಸಿದಳು.

ರಮೇಶ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳಚಿ ಹಾಕಿ ಪಂಚೆಯೊಂದು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡನು.

ಎರಡು ಗ್ಲಾಸ್‌ಗಳು ರೆಡಿಯಾಗಿ ಕೈಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ಚಂಚಲಾ

ರಮೇಶನ ಕೈಗೊಂಡು ಕೊಟ್ಟಳು.

“ಚೀಫ್”

—ಎಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಒಂದು ಬಾರಿ ತುಟೆಗಳಿಗೆ ಗ್ಲಾಸ್‌ಗಳು ಸೇರಿಸಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೀರತೊಡಗಿದರು.

ಈ ನಿಶಾದ್ರವ್ಯ ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹೊಸದೇ. ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಆ ಆನಂದದ ಸವಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೂ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಯಾವದೋ ರೀತಿಯ ಸಂದರ್ಭ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಮಜಾ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಕಾಣುವ ಆಕರ್ಷಣೆ ಬಹಳ ಸಾರಿ ನೋಡಿದ್ದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹಾಗೆಯೇ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ಶೀಸೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದರು. ಎರಡು ಶೀಸೆಗಳೂ ಮುಗಿದವು.

ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಾರದೇ ತೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಮೇಶ.

ಚಂಚಲಾದೇವಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಶೆ ತೂರಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

“ಹೇಗಿದೆ ರಮೇಶ?”

“ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಸ್ವರ್ಗದ ಸೋಪಾನ ಎರಲು ನನ್ನ ಶರೀರ ತವಕ ಪಡುತ್ತಿದೆ.”

“ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳು! ಮತ್ತಷ್ಟು ತವಕ ಪಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೇರವಾಗಿ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೇರಬಹುದು.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೇಲಿಕ್ಕೇದ್ದಳು ಚಂಚಲಾ.

“ಎಲ್ಲಿಗೆ?”

ಅವಳ ಸುಕೋಮಲ ಹಸ್ತವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೇಳಿದ ರಮೇಶ.

“ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೇರುವ ಔಷಧಿ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ”

“ಬೇಡ. ಆ ಔಷಧಿ ನಾಳೆಗಿರಲಿ.”

ಎಂದು ಅವಳ ಹಸ್ತವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದನು.

“ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿಲ್ಲವೆ? ನಾಳೆಯದನ್ನು ಮರೆತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು. ಇಂದಿನ ಸುಖವೇ ಅಮರ ಸುಖ.”

—ಎಂದು ಅವನ ಕೈಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಹಸ್ತವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು, ತೂರಾಡುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ಬೀರುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವತ್ತಿರಡು ಶೀಸೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದಳು.

ರಮೇಶನಿಗೆ ಬಹಳ ನಿಶೆ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಸಾಕೆಂಬಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೇ ಸೇಳಿದ.

“ರಮೇಶ ನೀನು ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುವನೆಂದು ಪ್ರಾಮೀಸ್ ಮಾಡಿರುವೆ. ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಬೇಡ ಸುಖವನ್ನು ಬೇಡವೆಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಡ ಈ ಬಾಟಲ್ ಸಹ ಮುಗಿಸಿವೆವೆಂದರೆ ಹಾಯಾಗಿ.... ಆನಂದವಾಗಿ.... ಸ್ವರ್ಗ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಬಹುದು. ಪಂಚ ಕಲ್ಯಾಣಿಯನ್ನು ಏರಿತರೇ

ಪ್ರಣಯಾಧಿಸತಿಗಳಾದ ರತಿ ಮನ್ಮಥರು ಕಾಣಿಸುವರು. ಡೋಂಟು ಫಾ ಗೆಟ್ ರಮೇಶ....ಕಮಾನ್ ಹ್ಯಾವಿಟ್....”

ಮತ್ತಳಾಗಿ ಮುದ್ದಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದಳು ಚಂಚಲಾ.

ಆ ಎರಡು ಬಾಟಲ್ ಮುಗಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗೋಡೆಯ ಗಡಿಯಾರ ಹತ್ತುಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿತು.

“ಚಂಚಲಾ....”

—ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮತ್ತನಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ ಉಪ್ರೇಕವಿಂದ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ರಮೇಶ.

“ಹುಚ್ಚು ರಮೇಶ. ಆಗಲೇ ಏನಾಯಿತು? ಸ್ತ್ರೀಯಳೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿದರೆ ಅದೆಂತಹ ಸುಖವೆಂಬುದು: ನಿನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಸ್ತ್ರೀಯಳ ಅಂತರಂಗ ಹೃದಯ ಬಹಿರಂಗವಾಗುವಂತೆ ತೆರೆದು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಸ್ತ್ರೀ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದಳೆಂದರೆ ಎಂತಹ ಅನುರ ಆನಂದ ನೀಡಬಲ್ಲಳೆಂದು ನಿನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಬೇಕು. ನಾನು ಒಬ್ಬ ಮೂರ್ಖನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಸುಗಂಧಭರಿತ ಪಾರಿಜಾತಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಆರಾಧಿಸಿದೆ. ಅವನೇ ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂದು ನಂಬಿದೆ. ಅಹೋ ರಾತ್ರಿಗಳು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತೇ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದೆ. ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಚ್ಚಿದರೆ ಕನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದು ಅವನ ರೂಪವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದರೆ ಎದುರಿಗೆ ಅವನೇ ನಿಂತಂತೆ ಭಾವಿಸಿ ತನ್ಮಯಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹಗಲಿರುಳು ಅವನ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಪಂಚ ಹೇಗಿವೆಯೆಂಬುದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತೆ....ರಮೇಶ ಈಗ ಅಲೋಚಿಸಿದರೆ ನಾನು ಎಂತಹ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದ ಹುಚ್ಚಳೋ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದೆ.”

“ಹೌದೇ ಚಂಚಲಾ? ಹಾಗಾದರೆ, ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಹಾನುಭಾವನಾರು?”

“ಬೇಡ ರಮೇಶ. ಬೇಡ....ನಿನ್ನ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಡ. ನಾನು ಅವನಾರೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ವಿಟ್‌ನೇಸ್ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡರೆ....ಬೇಡ ರಮೇಶ ಬೇಡ. ಜೀವನವ

ಹಳೆಯ ಪುಟ ಮತ್ತೆ ತಿರುವಿ ಹಾಕಬೇಡ. ರಮೇಶ ಆ ಅಭಾಗ್ಯ ಅನುಕೂಲ ನಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ಮಧುರವಾದ ಸ್ವರ್ಗಾನಂದ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೆನೋ ನೀನು ಊಹಿಸಿಕೋ. ಹೋಗಲಿ, ಅವೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಊಹೆಗಳನ್ನು ನಾನು ನಿಜ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅದ್ಭುತ ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆನಂದ, ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಆವೇಶ, ಉಪ್ರೇಕಗಳಿಂದ ಹುಚ್ಚಳಂತಾಗಿ ಬಿರುಸಾಗಿ ನೈಟ್‌ಗೌನ್ ಎಳೆದು ದೂರ ಬಿಸಾಡಿದಳು ಚಂಚಲಾದೇವಿ.

ರಮೇಶ ಕುಡಿದಿದ್ದ ಎರಡು ಬಾಟಲ್ ಬ್ರಾಂದಿಯು ನಿಸೆ ಇಳಿದು ಹೋಯಿತು.

ಹಗಲಿನಂತೆ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ಮರ್ಕುರಿ ಲೈಟಿನ ಕಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯತ ಶಿಲೆಯಂತಹ ಅವಳ ಕೆಂಪು ಮಿಶ್ರಿತ ಬಿಳಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಗ್ನ ಶರೀರ ಸೌಂದರ್ಯ ನೋಡಿದ ರಮೇಶ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಆವೇಶಪೂರಿತನಾದ.

“ಚಂಚಲಾ....”

—ಎಂದು ಅವಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ, ಅವಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಗ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಅಗಲಿಸಿ ಆನಂದದಿಂದ ನೋಡಿ ತೃಪ್ತಿಸಿಟ್ಟ ರಮೇಶ.

“ನೋಡು ... ಈ ವೈಯಮಾಟ ಹೇಗೆ ಕಾಪಾಡಿರುವುವೆನು ನೋಡು.... ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಿಸಿದ್ದೇನೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡು.... ನನ್ನ ಆರಾಧ್ಯ ದೈವಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಗೆ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವೆನೋ ನೋಡು ... ಆ ಅಭಾಗ್ಯನಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಆರಾಧಿಸಿದರೂ ಅವನು ನನಗೆ ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲ ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದೆ. ನಿನಗಾಗಿ ನಿನ್ನ ಜೀತವನ್ನು ಪೂರಾ ತ್ಯಜಿಸ್ತಾಯವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಲು ನೀನು ಸಿದ್ಧನಾರೆ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಆ ಹೀನ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ಸೂಕರಿಸಿದನು ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪೋದಯ ವಾಯಿತು. ನೀನು ಯಾವ ಆನಂದಕ್ಕಾಗಿ ಆರಾಧಿಸಿದೆಯೋ ಆ ಆನಂದ ಈಗ ನಿನ್ನ ಎದುರಿಗಿದೆ. ಶತ ಸುಂದರಿಯಂತೆ ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಶೃಂಗಾರ ಸುಂದರಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಹೊರಚೆಲ್ಲುತ್ತಾ ನಿನ್ನ ಆಲಿಂಗನದಲ್ಲಿ ಕರಗಿಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧಳಾಗಿರುವ ಈ ಸೌಂದರ್ಯರಾಶಿಯಾದ ಚಂಚಲಾದೇವಿಯೊಂದಿಗೆ ಈ ನಿಶ್ಯು ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಸಾರ್ಥಕ ಪಡಿಸಿಕೋ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಪಾವನರಾಗೋಣ

“ಬಾ ರಮೇಶ. ಇನ್ನೂ ಏಕೆ ತಡ ಮಾಡುತ್ತಾ ಆ ರೀತಿ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿರುವೆ. ಎಲ್ಲಾ ನಿನ್ನದೇ.... ಈ ಸೌಂದರ್ಯವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನದೇ.... ಈ ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿನ ಅನಂದವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನದೇ....”

ರಮೇಶ ಅವಳ ಭುಜಗಳನ್ನು ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡನು.

“ಹಾಂ....”

ಅವಳ ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ರೋಮಾಂಚನಗೊಂಡಿತು.

ಅವನು ನಕ್ಕನು.

ಅವಳೂ ನಕ್ಕಳು.

ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪರಳಿದಂತೆ—

ವಾರಿಜಾತಗಳು ಉದುರಿದಂತೆ—

ಮೋಹಕವಾಗಿ ಮಧುರವಾಗಿ ನಕ್ಕಳು.

“ರಸ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಸುಂದರ ಶರೀರವಾದ ಹಣ್ಣನ್ನು ಒಂದು ಮೋಹಕ ಸುಂದರ ಗಿಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸುಳ್ಳು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇತ್ತು. ಅದು ಇಂದಿಗೆ ನೆರವೇರಿತು. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಜ ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲವೆಂದು ರಮೇಶ. ನೀನು ಮಹಾ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ. ವಸಂತಯಾಮಿನಿ ನಿನಗೆ ಲಭಿಸಿದಳು. ಯೂ ಆರ್....ವೇರಿ ವೇರಿ ಲಕ್ಶ್ಮೀ....ದಟ್ನಾಲ್ ಸಿನ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸು. ನಿನಗೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿ ಆಂತಂಕಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ನಿನಗಿಷ್ಟ ಜಿಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಟದ ಸ್ಥಳವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೋ. ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದ ಆಟ ಆಡಿಕೋ. ಒಳ್ಳೆಯ ಆಟಗಾರನೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿಕೋ. ನೀನು ಅನಂದಿಸು. ಈ ರಸ ತುಂಬಿದ ಅಮೃತಾನಂದವನ್ನು ಹೀರಿಕೋ. ಹಾಂ.... ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಆಲಿಂಗನದಲ್ಲಿ ಬಿಗಿಯಾಗಿ, ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾಬುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುರಿಯುವಂತೆ ಬಲವಾಗಿ, ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಬಂಧಿಸು....”

ಅವೇಶದಿಂದ ಹುಚ್ಚಳಂತೆ ಅವನನ್ನು ಉದ್ರೇಕಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಳು.

ಅವನು ಅವಳ ಭುಜಗಳಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದ್ದ ಕೈಗಳು ಅವಳ ಕೊರಳಮೇಲೆ ತಂದು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಜಾರಿಸಿದ. ಅವಳ ತುಂಬು ಸ್ಥನಗಳು ಅವನ ಅಂಗೈಗಳಿಗೆ ಸರಿ ಹೊಂದಿದವು.

ಅವಳ ತುಟಿಗಳು ಹಲಸಿನ ತೋಳಿಗಳಂತಿದ್ದವು. ಕಾಟಿಕ್ರಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಬ್ರಾಂದಿ ನಿಲಿಯೊಂದಿಗೆ ಮೋಹಕವಾಗಿ ಕರೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂಪನೆಯ ಬಣ್ಣ ಅತಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಆಶಾವೀಶವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಿತು.

“ಹಾಂ ರಮೇಶ”

ಅವಳು ಅವನ ಬೆನ್ನನ್ನು ತನ ತೋಳುಗಳಿಂದ ಬಳಸಿದಳು.

ರಮೇಶ ಅವಳ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಹುಚ್ಚನಾದ. ಅವಳ ಗಡ್ಡ ತುಟಿ ಕೊರಳು. ಭುಜ.... ಎಟುಗಿದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಚುಂಬಗಳ ಮಳೆ ಗರೆದ.

ಅವಳ ಶರೀರ ಜಿಸಿಯಾಯಿತು. ನಾಶಕ ಪುಟಗಳಿಂದ ಭಿಸಿಯ ಉಸಿರು ಹೊಗೆಯಂತೆ ಹೊರಬರತೊಡಗಿತು.

ತುಟಿಗಳು ಮಧುರ ಸುಧಾಮೃತ ಕೊರ ಸುರಿಸ ತಾ ತಳತಳನೆ? ಕೆಂಪನೆ ಹೊಳೆಯತೊಡಗಿದವು-

ಆ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಕಚಕ್ತನೆ ಕಚ್ಚ ಬೇಕೆನ್ನಿಸಿದರೂ, ತುಟಿಗಳಿಗೆ ತುಟಿಗಳು ಬಿರತು ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೇಮ ಗಂಗೆಯ ಅಧರಾಮೃತವನ್ನು ರಸಸ್ಪರ್ಶಿಯಾಗಿ ಹೀರಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ ರಮೇಶ.

ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಆರೆ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡವು.

ಅವಳ ಶರೀರ ಕಿರು ಬೆವರಿಸಿಂದ ಆವರಿಸಿತು.

ಅವನ ಕೈಗಳು ಮೊಲಿಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಜಾರಿ ಅವಳ ಸಣ್ಣನೆಯ ಸೊಂಟವನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡವು.

ಇಬ್ಬರ ಆಲಿಂಗನ ನಲುಗಾಟದ ಮಧ್ಯೆ ಅವನ ಸೊಂಟದಮೇಲಿದ್ದ ಪಂಚೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಜಾರಿಬಿತ್ತು.

ಅವಳು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಆಲಿಂಗನದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದಳು. ಉದ್ರೇಕದಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಾ ಒದ್ದಾಡಿದಳು.

ಅವಳ ತೋಳುಗಳು ಅವನ ತೊಡೆಗಳನ್ನು ತಾಕಿ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಮುಕಿಕೊಂಡಳು.

ಉತ್ತೇಜನ, ಉದ್ರೇಕದಿಂದ ಅವಳ ಅಂಗಾಂಗಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಕಂಪಿಸ ತೊಡಗಿವೆ.

ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ತಬ್ಬಿ ಆಲಂಗಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಅವಳನ್ನು ಅವನು ಹಾಗೆಯೇ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಅವಳ ಶರೀರವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪೋರ್ಮ್ ಬೆಡ್‌ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿದನು. ಅವಳ ಸ್ಥನಗಳನ್ನು ಆದಮಿ ಹಿಡಿದು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು.

ಅವಳು ಹೆಣ್ಣು ಹುಲಿಯಂತೆ ಉದ್ರಿ ಕದಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಾ ವಿಜೃಂಭಿಸಿದಳು. ಹೆಡೆಬಿಚ್ಚಿದ ಅವಳಲ್ಲಿನ ಕೋರಿಕೆಗಳು ಬುಸ್ಸೆಂದು ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಆವೇಶದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಆಪ್ತಳಿಸಿ, ಅನಂಗ ಸಂಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾದಳು.

“ಹಾಂ....”

ಅವಳು ಒಂದುಸಾರಿ ಜೋರಾಗಿ ಸೊಂಟ ಮೇಲೆತ್ತಿದಳು.

ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಎರಡು ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳೂ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಒಂದೇ ಉರಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆ ಶರೀರಗಳೆರಡೂ ಬೆರೆತುಕೊಂಡವು.

ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ರತಿ ಮನ್ಮಥರು ಕಿಲ ಕಿಲನೆ ಮನಮೋಹಕವಾಗಿ ನಕ್ಕಂತಾಯಿತು.

ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಳು. ತನ್ನಮೇಲೆ ನೋಡು ಒರಗಿದ್ದ ರಮೇಶನನ್ನು ನೋಡಿದಳು.

ಅವನು ತನ್ನಮೇಲೆ ಭಾರವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದ.

ಅವನನ್ನು ಸಕ್ಕಕ್ಕೆ ನೂಕಿದಳು.

ಅವಳಲ್ಲಿನ ಕೋರಿಕೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದವು. ಅವು ಹೆಡೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಬುಸುಗಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಿದಳು.

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿನ ಸೌಂದರ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೇ ಹೀರುವಂತೆ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಅರಳಿಸಿ ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಿದಳು.

ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಚುಂಬನಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಉದ್ರೇಕಿತಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಳು.

ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡ.

ಎಂಟು

ಊರ್ವಶಿ ನಕ್ಕಳು.

ಆಕೆ ವೇವತಿಗಳ ಅಂಗನೆ.

ಪುರೂರನ ಪರನಶವಾದ. ಮಹೇಂದ್ರ ಮೈಮರಿತ. ಅಪ್ಪರೆಯರು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡರು. ಮಾಲತಿ ಲತೆ ಉಯ್ಯಾಲೆ ತೂಗಿತು. ಪಾರಿಜಾತ ತನ್ನ ಸುಗಂಧ ಹರಡಿತು.

ವರೂಧಿನಿ ನಕ್ಕಳು.

ಅವಳು ಗಂಧರ್ವ ಕನ್ಯೆ.

ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳು ಕಂಗೊಳಿಸಿದವು. ತಾವರೆಗಳು ಅರಳಿದವು. ಸಣ್ಣ ಜಾಜಿ ಮೊಗ್ಗುಗಳು ಪರಿಮಳ ಹರಡಿಸಿದವು. ಗಿಳಿ ಗೊರವಂಕಗಳು ಪ್ರಣಯ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾ ಮುದ್ದಾಡಿಕೊಂಡವು.

ಶಂಕುತಲ ನಕ್ಕಳು.

ಅವಳು ಮುನಿ ಕನ್ಯೆ.

ಕಣ್ಣು ಮಹರ್ಷಿ ಆನಂದಗೊಂಡ. ದುಷ್ಯಂತ ಪುಳಕಿತನಾದ. ಜೊತೆಯ ಗೆಳತಿಯರು ಸಂಭ್ರಮಗೊಂಡರು. ಮಯೂರಗಳು ನೃತ್ಯವಾಡಿದವು. ಕೋಗಿಲೆಗಳು ಗಾನ ಹಾಡಿದವು.

ಚಂಚಲಾದೇವಿ ನಕ್ಕಳು.

ಅವಳು ನವಪೀಳಿಗೆಯ ಸುಂದರಿ.

ಕಪೋಲಗಳು ಕೆಂಪೇರಿ ಗುಳಿಬಿದ್ದವು. | ಮುಂಗುರುಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಹಾರಾಡಿದವು. ಕಾಟಿಕೆಯ ಕಣ್ಣು ರೆವೈಗಳು ಬೆದರಿದವು ಆನಂದ ಅವಳ ವದನದ ಮೇಲೆ ಹರಡಿ ಕಲ್ಪಾಣಿ ರಾಗಗಳು ಸ್ಲವಿಸಿದವು. ತುಟಿ ಕಂಪಿಸಿದವು

ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಆ ಅಲಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದಳು, ಉರ್ವಶಿ, ವರೂಧಿನಿ, ಶಕುಂತಲೆಯರು ಕಾಣಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಜಾನ್, ಫರೀದ ಮೈಕಲ್‌ರು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಾವೇ ನಂಬದಾದರು.

ಸಂದೇಹ ಮನಸ್ಕರಾಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸುಂದರನ ಕಡೆ, ಚಂಚಲಾಳ ಕಡೆ ತದೇಕಪೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರು .

ಇಬ್ಬರ ಕೊರಳುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ನೂತನ ದಾಂಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಛಾಯೆಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು ಚಂಚಲಾ. ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅರಶಿನ ಇನ್ನೂ ಆರಿರಲಿಲ್ಲ.

“ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಾ?”

ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ ಜಾನ್.

ಮೈಕಲ್ ಫರೀದರಿಬ್ಬರು ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗಳರಳಿಸಿದರು.

“ಹೌದು ಪ್ರೆಂಡ್ಸ್. ನಾನೂ, ಸುಂದರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೇ ಮದುವೆ ಆದೇವು”

—ಎಂದು ಚಂಚಲಾ ಅವರೆಲ್ಲರ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡು.

ತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು

“ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡವು. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಈಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಾಗಿ ಬಂದೆವು.”

—ಎಂದು ಉತ್ತರಹದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಸುಂದರ.

ಅವಳು ತನ್ನ ಎಡಗಾಲಿನ ಹೆಬ್ಬರಳ ತುನಿಯಿಂದ ನೆಲವನ್ನು ಗಿಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಳು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಅವಳ ಕಪೋಲಗಳು ರಾಗರಂಜಿತವಾಗಿದ್ದವು

ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಎಚ್ಚಿತ್ತ ಫರೀದ ಅವರನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಅಭಿನಂದಿಸಿದ.

“ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡಿದಿರಿ, ಆದರೆ, ಈ ಕೆಲಸ ನೀವು ಈ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಸೇರದೇ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಆದರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆ ಅಲ್ಲಾ ಕಾಣುತ್ತಾರಾ.

ಜಾನ್ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿವೇಕ ಶೂನ್ಯನಾದನು. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಉಪದ್ರವ ಇವಳಿಂದ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದನೇ ಹೊರತು ಅದು ಈ ವಿಧವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಮಾತ್ರ ಅವನು ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಸುಂದರನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ರಂಗಾರೋ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಷ್ಟೇ ಸಂಕಟವಾಯಿತು ಹಲ್ಲು ಪಟ-ಪಟನೆ ಕಚ್ಚಿ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಶಪಿಸಿದನು. ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ—

“ವಿಷ್ ಯು ಎ ಹಾಪ್ಪೀ ಹನಿಮೂನ್”

—ಎನ್ನುತ್ತ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದ.

ಮೈಕಲ್ ನಂತೂ ಸಹಿಸಲಾರದನನಾದ. ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಕುಳಿತು ವಸ್ತ್ರಗಳ ಗಿರ್ರನೇ ಕಿರುಗಲಾರಂಭಿಸಿತು.

“ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿನಂದನೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯ ಸಂಗತಿ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಮರೆತು ಹೋದಂತಿದೆ. ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಇಂಥ ಮೋಹಾವೇಷಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ, ಕ್ಷಣಿಕ ಕಾಮಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಉನ್ಮಾದದಿಂದ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಶಾರೀರಕವಾಗಿ ಜೊತೆಗೂಡುವರೆಂದು ನಾನು ಕನಸ್ಸು ಮನಸಿನಲ್ಲೂ ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಚಂಚಲಾ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಗೌರವ ಘನತೆಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಕೊಟ್ಟು ಆದರಿಸಿದ್ದೆ. ನೀನು ಈ ರೀತಿ ಅಲ್ಪಳಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವೆಯೆಂದು, ಆಫ್ಫರಾಲ್ ದೃಢವಾದ ಸುಂದರನ ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡಿ, ಮೋಹಕಳಾಗಿ ಅವನನ್ನು ನಿನ್ನ ಕ್ಷಣಿಕ ಕಾಮಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆಯೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಓಹೋ....ನಮಗೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಕಡೆ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿಯೂ ಸಹ ನೋಡಬೇಡಿರೆಂದು ನೀವೇ ಹೇಳಿ ಕೊನೆಗೆ ನೀವೇ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಇದೇ ಏನು ?”

—ಎಂದು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಮೈಕಲ್.

ಸುಂದರನ ಹಿಡಿದ ಮಸ್ತಿ ಬಿಗಿದುಕೊಂಡಿತು.

ಚಂಚಲಾ ಕಿಲ ಕಿಲನೆ ನಗುತ್ತಾ, ನಗುವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ವ್ಯರ್ಥ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಳು.

“ನೀವು ಅಲ್ಲಿದ್ದು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಫರೀದ್ ಜೀ. ಫೈವ್ ಸ್ಟಾರ್ಸ್ ಹೋಟೆಲಿ

ನಲ್ಲಿ ಚಂಚಲಾದೇವಿ ರೂಪಾನ್ನಿರಾಣಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವೀರಾ ವೇಷದಿಂದ ಹೋರಾಡಿದಳು. ಯಾವುದೋ ಮಹಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳ ಬೇಕಾದ ಮಹಾರಾಣಿ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಿದ್ದು ಚೋರ ಕಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಎನ್ನಿಸಿತು ಕೊನೆಗೆ ಕೇವಲ ಓರ್ವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೆಣ್ಣಿನಂತೆ ನಮ್ಮ ಸುಂದರನಿಗೆ ತನ್ನ ಕಾಮದಾಹ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶರೀರ ಅರ್ಪಿಸಿದಳು.”

—ಎಂದು ತನ್ನ ಆಕ್ರೋಶವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದ ಜಾನ್.

“ಆ ರೂಪಾನ್ನಿ ರಾಣಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದ ವೀರ ಮಹಿಳೆ. ಈ ಚಂಚಲಾ ರಾಣಿ ಇಂಡಿಯಾ ಎಜನ್ಸಿನ್ ಟ್ರೆಕ್‌ಗಾಗಿ ಹೋರಾಡಲಿದ್ದಾಳೆ. ಇದ ರಲ್ಲೇನಿದೆ? ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಾಸ ಸಂಕಲ್ಪ ಒಬ್ಬ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಹಣ್ಣು ಕೊಯ್ದರೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅದೇ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಕೊರಳು ಕೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ....”

—ಎನ್ನುತ್ತಾ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟ ಫರೀದ್

“ಚಂಚಲಾ. ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಕವಟ ನಾಟಕ ಇವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನಿಜವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೇ ಮರೆೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳ ವೇಳೆ ಹಾಳಾಯಿತು. ಯಾವುದನ್ನೇ ಅಗಲಿ, ಇವರಿಗೆ ನಾನು ನಿಜ ವಿಸಯ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಸುಂದರ.

ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಕೆಲಕೆಲಸ ನಕ್ಕಳು ಚಂಚಲಾ.

“ನಗಬೇಡ, ಚಂಚಲಾ... ನಗಬೇಡ. ನೀನು ನಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾವು ವಿವೇಕ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.”

—ಎಂದು ಮೃಕಲ್ ಸಿಡುಕುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ.

“ನಿಮ್ಮ ಹೀನ ವಿವೇಕ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾನೂ ವಿವೇಕಶೂನ್ಯಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.”

“ಅಂ! ಹೌವೇ....?”

ಎಲ್ಲರೂ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಬಾಯಿ ತೆರೆದರು.

“ಹೌದು! ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಈಗ ತಾನೇ ಮದುವೆ ಯಾದವರಂತೆ ವಧೂವರರ ವೇಷ ಧರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವೇಷದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಅಂತರಾಳ ಎಂತಹದೆಂಬುದು ಗ್ರಹಿಸಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಸೂಯೆ ಹಾರಾಟ ಅರ್ಥವಾಗುವವು. ಅದುದರಿಂದ ಮೊರಲು ಈ ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ಇಲ್ಲದ ಆಲೋಚನೆ ಈಗ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಈಗಲೇ ಅಲ್ಲ. ಈ ಇಂಡಿಯಾ ಎಜನ್ಸಿಸ್‌ದ ಟ್ರಕ್ ದರೋಡೆ ಸಾಧಿಸಿ ಹಣ ಹುಚಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನ ಕಡೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಿ, ಸುಂದರನ ಕಡೆಗೆ ಕಿರುನಗೆ ಬೀರಿದಳಾಕೆ.

ಚಂಚಲಾಳ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಚಕಿತರಾದರು.

ಚಂಚಲಾಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆನಂದದಿಂದ ಮೈ ಮರೆತನು ಸುಂದರ.

“ನಿನ್ನ ಚುಚ್ಚುಮಾತುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಡ. ವಿಷಯ ಏನೆಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳು.” ಎಂದ ಮೈಕಲ್.

“ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಮೈಕಲ್. ನಾನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡತೆಯೇ ಆಯಿತು ನಾವು ಮದುವೆಯಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ರಿಯಾಕ್ಷನ್ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಈ ರೀತಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾಯಿತು, ನಾವು ಇದುವರೆಗೂ ಟ್ರಕ್‌ನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಆಲೋಚಿಸಿದೆವು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಭಾವೀ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಂತೆ ಮುಂದಿನ ಪೋಗ್ರಾಮ್‌ಗಾಗಿ ನಾವು ಈ ನಾಟಕ ಆಡಿದೆವು....”

“ಓಹೋ....”

—ಎಂದ ವ್ಯಂಗವಾಗಿ ಜಾನ್.

“ನಿಮ್ಮಂತಹ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ತುಂಬಿದವರಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ವ್ಯಂಗವಾಗಿ ತೋರಿಬಹುದು ಜಾನ್ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೇವಲ ತಲೆಯೊಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಲದು. ಅದರೊಳಗೆ ಮಿದಳೂ ಇರಬೇಕು. ಈಗ ಅದೆಲ್ಲಾ ಇರಲಿ ಟ್ರಕ್‌ನ್ನು ದೋಚಿಕೊಳ್ಳುವುದೊಂದೇ ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆ ಟ್ರಕ್ ಅಡಗಿಸಿಡುವುದಲ್ಲಯೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರಬೇಕು. ನಾವು ಬ್ಯಾಂಡ್ ಬಾರ್ ನಂತಹ ಡೇಂಜರಸ್ ಕಾರ್ನರ್‌ನಲ್ಲಿ ಟ್ರಕ್‌ನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಡ್ರೈವರ್ ಕೃಷ್ಣ ಸಿಂಗನನ್ನೂ, ಗಾರ್ಡ್ ಸೈಯದ್‌ನನ್ನೂ ಎದುರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊ

ಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಪೋಲಿಸರು ಬರುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ನಾವು ತೆರೆಯ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿಸಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇ ?”

“ಹೌದು!”

—ಎಂದರು ಜಾನ್, ಫರೀದ್, ಮೈಕಲ್‌ರೂ.

“ಅದನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಡುವುದು ಹೇಗೆ ?”

“ಹೇಗೆ ? ಹೇಗೆ ? ಹೇಗೆ ? ? ?”

ಚಂಚಲಾಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮೂವ್ವರೂ ಅಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಚಂಚಲಾಳೇ ಉತ್ತರ ಹೇಳತೊಡಗಿದಳು.

“ನಾವು ಫೈವ್ ಸ್ಟಾರ್ಸ್ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಊಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಲಭಿಸಿತು. ಅಂದರೆ.... ಎಂಬತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆದು ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲವೇ ?”

“ಹೌದು!”

— ಎಂದರು ಮೂವ್ವರೂ ಏಕ ಕಂಠದಿಂದ.

“ಆ ಹಣದಿಂದ ಒಂದು ಫುಲ್ ಕವರ್, ಇರುವ ಟ್ರಿಕ್ ಕೊಳ್ಳೋಣ ವ್ಯಾನ್ ಆದರೊಳಗೆ ವರಿಸೋಣ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಎಟುಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲದೇ ಎಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಅಡಗಿಸೋಣ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ತೀವ್ರ ಬಲ್ಲಿಯೇ ಫರೀದ್ ಜೀಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆರೆದು ಅದೃಷ್ಟವೇವೆ ಯನ್ನು ಆಲಿಂಗನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ತಲಾ ಹತ್ತುತ್ತು ಲಕ್ಷಗಳಂತೆ ಹಂಚಿ ಕೊಳ್ಳೋಣ.”

“ಅಗಲಿ!”

—ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಏಕ ಕಂಠದಿಂದ.

“ಈ ಹಣಕ್ಕಾಯೇ ಈಗ ಈ ಮಹಾಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ನಾವು ಮುನ್ನೆಚ್ಚೆಯಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಶಕ್ತಿ ಯುಕ್ತಿ ಧಾರೆಯೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಾಣ ನೀಡಲೂ ಸಹ ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಯಾವ ಅತಂಕ ಇಲ್ಲದೇ ಜಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಏನತ್ತು ಲಕ್ಷ ಲೂಟಿ ಹೊಡೆದು ವಿಕ್ರಮ ಸಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ.”

—ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರ ಕಡೆಗೂ ಪರಿಶೀಲನಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು ಚಂಚಲಾ.

“ಚಂಚಲಾ ನಿನ್ನ ಪ್ಲಾನ್ ಜಿನ್ನಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಂದೇಹ ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ತೋರಿದ ಸಲಹೆ ನಾವೂ ನೀಡುತ್ತೇವೆ.”

—ಎಂದ ಮೈಕಲ್.

ಚಂಚಲಾ ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿಕೊಡಗಿದಳು.

“ನಾನು, ಸುಂದರ ಈಗ ತಾನೇ ಹೊಸದಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೂತನ ದಂಪತಿಗಳಂತೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ವಿದೇಶದಿಂದ ಬಂದವರಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹನಿಮೂನ್‌ಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ವ್ಯಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಾರತದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದವರಂತೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ “ಪಿಜಯಪುರ” ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಮೊದಲನೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿರುವ ತೃತೀಯ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬಂದವರಂತೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆ ಹಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ವ್ಯಾನು ಕೊಂಡು ತರುತ್ತೇವೆ.”

“ನೀವು ಆ ವ್ಯಾನು ನನ್ನ ಶಿಡ್ಡಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ವೈಯುಂಟಿಂಗ್ ನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡು ನಂಬರ್ ಪ್ಲೆಟಿನಮ್‌ವರೆಗೇ ಅಲ್ಲದೇ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸ್ಟೇರ್‌ಪಾರ್ಟ್ಸ್ ಬನಲಿಸಿ, ಬ್ರಕ್ ಪಾಗೂ ಅದರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಹೊರುವಂತೆ ಪರ್ಮಿಟ್‌ಗಳಾಗಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ಬದಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸುಂದರ ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಲ್ಲನೆಂದು ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಯಾವ ಲೋಪವೂ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರಂತೆ ಆ ವ್ಯಾನನ್ನು ಒದಲಿಸುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಫರೀದ.

“ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ. ಹಾರಿಯ ವಾಕ್ಚೌಡು ಜಿಕ್ಕೆ ಕಾರನ್ನು ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೊಂಡು ತರುವುದೇ ಉತ್ತಮ!....ಆ ಕಾರು ಚಂಚಲಾದೇವಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಾಳಾಗಲು ವಿಸ್ತರಿಸಿಗೊಂಡು... ಮೊದಲು ನೀವು ಈ ಎರಡು ಕೆಲಸ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಆ ಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಏರ್ಪಾಟು ಕುರಿತು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಬಹುದು.” ಎಂದು ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊರಪಡಿಸಿದ ಮೈಕಲ್.

“ಆಲ್ ರೈಟ್” ಎಂದರು ಮಿಶ್ಕವೂ ಸಹ

ಚಂಚಲಾ ಸುಂದರನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು.

ಒಂಬತ್ತು

“ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ನಾರಿ, ಮಾರಿ, ಭೂತ, ಪ್ರೇತ... ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ರಮೇಶ ಆದರೆ ಸ್ತ್ರೀ ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರಿದ ಸ್ವರ್ಗಾನಂದ ಪುರುಷನಿಗೆ ಬೇರೇನಿದೆ? ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ನಾಚಿಕೆ ದಿಟ್ಟು ಪಾರ್ಶ್ವದರೆ, ಪುರುಷನಿಗೆ ಅಷ್ಟೂ ಸುಖ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನ. ಲಜ್ಜಾಭಿಮಾನಗಳನ್ನು ದೂರ ತಳ್ಳಿ ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ನಿನ್ನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ ಬಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನವೀರಿ. ನನಗಿರುವ ರಮೇಶ!... ಆನಂದಿಸು....”

ಆ ರೀತಿ ನುಡಿದ ಚಂಚಲಾದೇವಿ ನನ ನವೋನ್ಮೇಷವಾಯಿತು, ನನ ವಿಕಸಿತ ಪದ್ಮದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ರಮೇಶ ಅವಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದ.

ಚಂಚಲಾದೇವಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ದಿನದಿಂದಲೂ ಅವರ ನಾಗಿದ್ದ. ರಂಭ, ಉರ್ವಶಿಯರ ಸಂಯೋಗ ಲಭಿಸಿದಾಗಲೂ ಅವರ ನೋಡು ಪೌರುಷ ಸಾರ್ಥಕತೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

“ಈ ನನ್ನ ಪ್ರಣಯದಾಹದ ಕೋರಿಕೆ ಸಾಧಾರಣ ಸ್ತ್ರೀಯಳ ಪ್ರಣಯ ಕೋರಿಕೆಯಲ್ಲ. ರಾಕ್ಷಸ ಕೋರಿಕೆ, ಪಶು ಕೋರಿಕೆ....

—ಎಂದಳು ಚಂಚಲಾ.

ಅವಳನ್ನು ಮೀರಿದ ಉಪ್ರೇಕದಿಂದ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಲಂಗಿಸಿಕೊಂಡ. ಅವಳ ಎಲುಬುಗಳು ಪಟ ಪಟನೆಂದವು.

ಅವಳಲ್ಲೂ ಮೀರಿದ ಕಾಮೋದ್ರೇಕದಿಂದ, ಕಣ್ಣುಗಳು ನಿಶೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡವು. ತಲೆ ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ವಾಲಿತು. ಅಧರಾನ್ಯತನವನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ತೇವಗೊಂಡು ತಳ ತಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು ಅವಳ ಕೆಂಡುಟೆಗಳು. ನಾದನ ತಾಪದಿಂದ ಅವಳ ಕಪೋಲಗಳು ಕೆಂಪೆರಿದವು.

“ಸ್ವರ್ಗ ಬೇಲೆ ಎಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ ರಮೇಶ. ಇಲ್ಲಿಯೇ.... ಇದೋ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ನೋಡು....”

—ಎನ್ನುತ್ತಾ ನಕ್ಕಳು ಚಂಚಲಾ.

ರಮೇಶ ನಿರುತ್ತರನಾನ. ಅವನು ಬಹಳ ಶೃಂಗಾರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದ. ಮಿತ್ರರ ಅನೇಕ ಶೃಂಗಾರ ವಿಷಯಗಳ ಹಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದ. ಆದರೆ ಶೃಂಗಾರವೆಂಬುದು ಇಷ್ಟು ಹಸಿರಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವುದೆಂದಾಗಲಿ, ಹೆಚ್ಚು ಗಂಡುಸಿನ ಸಂಪರ್ಕ ಇಷ್ಟು ಮೇದಾಕರ್ಷೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆಂದಾಗಲಿ ಅವನ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರವೂ ಊಹಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಭಾವಿಸಬೇಕೋ, ಸ್ತ್ರೀ ಹೃದಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ರಮೇಶ! ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನೀನು ಬಹಳ ಮೃದರ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ನಿನಗೆ ಮೀರಿದ ಅನುಭವ ನನಗಿವೆಯೆಂದು ಕೊಂಡರೆ ನೀನು ಬೊಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಂತೆ. ನೀನು ನಂಬಿದರೂ, ನಂಬದೇ ಇದ್ದರೂ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ. ನೀನೇ ನನಗೆ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಣಯ ಪುರುಷ.

ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಪುರುಷನ ಸ್ವರ್ಶ ಆರಿಯವೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅದಾವುದೋ ಅರಿಯದ ಹುಚ್ಚು ಭಾವನೆಗಳು ಆಗಾಗ ಭುಗಿಲೆದ್ದು ತಿದ್ದವು. ಆ ಭುಗಿಲೆದ್ದು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಈಗ ನಿನಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ”

—ಎಂದಳು ಚಂಚಲಾ ತುಂಬಿನದಿಂದ.

ರಮೇಶನಿಗೆ ಕ್ರಮ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯೆಲಾರಂಭಿತು.

ಅಲ್ಲಿ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ದುದ್ದೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಮಂಚ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಾಸಿಗೆ. ಬೇರೆ ಇದ್ದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಕ್ಕ

ಕೊಠಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ, ಆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅನಂಗ ಸಂಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

“ಚಂಚಲಾ! ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ತಳಿ ಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀನು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲಾ ಸತ್ಯವೆಂದೇ ನಂಬುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಹಳೆಯ ಚಂಚಲಾಳಲ್ಲ. ನೀನು ಪ್ರಣಯ ಸುಂದರಿ! ಪ್ರಣಯವೆಂಬ ನಿಷ್ಕಾಪ್ಯತವನ್ನು ಶರೀರದ ತುಂಬಾ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯರಾಶಿ! ನಿನ್ನ ಸಮನಾಗಿ ನಾನು ಸಮಾಜವಿಯಾಗಲಾರದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ.”

“ಗಾಭರಿ ಪಡಬೇಡ ರಮೇಶ ಇದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಎಂಬ ಪುನಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಿಬ್ಬರೂ ಸರಿ ಸಮಾನವಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗದ ಹೊರತು ಈ ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸರಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಲಾರದು. ನೀನೇನು ಭಯ ಪಡಬೇಡ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯೇನಾದರೂ ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ನಾನು ಸಿದ್ಧಳಾಗುತ್ತೇನೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಸಮ ಪಾಲಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಆನಂದ ಅನುಭವಿಸೋಣ.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು ಚಂಚಲಾ.

ಅವಳನ್ನು ತಬ್ಬಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಅವಳ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಹೀರತೊಡಗಿದ ರಮೇಶ.

ಅವಳು ಕೆಲ ಕೆಲನೆ ನಗುತ್ತಾ ಅವನ ಮಧುರವಾದ, ಬಿಸಿ ಆಲಿಂಗನ ದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಳು.

ಅವನ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತ್ತು.

ಅವನು ಜೀವ ಶವದಂತೆ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದ್ದ.

ಮ್ಯಾಗ್ನೆಟ್ ಶಕ್ತಿಯೇನೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಆ ಮ್ಯಾಗ್ನೆಟ್‌ನಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದೂ ಸಹ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಸತ್ಯದ ಅನುಭವದ ಆನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅವನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡ ತಿದ್ದನು.

“ಚಂಚಲಾ ವೇವಿಯೊಂದಿಗೆ ಈ ಅನುಭವ ತಪ್ಪಿದರೆ....?”

ಎಂಬ ಊಹೆ ಅವನಿಗೆ ಹೊಳೆದರೆ ಸಾಕು ಹೃದಯವೇ ನಿಂತು ಹೋಗು ತ್ತಿತ್ತೆನೋ....

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರನಾದಿಯ ಪ್ರಾಣ ಗಿಳಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತು.

ಈಗ ಅವನ ಪ್ರಾಣ ಚಂಚಲಾಳ ಲಂಗ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ರೂಢಿಯಾಗಿತ್ತು.

“ರಮೇಶ! ನಾವು ದರೋಡೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೇ....ದೊರೆಗಳಂತೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತೇವೆಯೇ ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಆದರೆ, ನಾವು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದರೋಡೆಮಾಡಿ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಆ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ ಅನಂದವನ್ನು ಸೋಗಲಬೇಕು. ಆ ಅಮರ ಅನಂದದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ದಿನ ಮರಣವನ್ನು ಅಲಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.”

ಮೋಹ ಪರವಶಳಾಗಿ ನುಡಿದಳು ಚಂಚಲಾ.

ರಮೇಶ ಮಂತ್ರ ಮುಗ್ದನಾದ.

“....ಓ....ನನ್ನ ರಾಣಿ....ಚಂಚಲಾ! ನಿನಗೆ ಬದಲುತ್ತರ ಹೇಳುವ ಶಕ್ತಿ ನನಗಿಲ್ಲ. ನೀನು ಕೋರಿದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದೇ ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿರುವ ಕರ್ತವ್ಯ. ನನ್ನ ಜೀವನದ ಮಹದಾಶೆಯೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಒಂದು, ಅದೇ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಮರ ಸುಖದ ಸವಿಯೂಟ. ನೀನು ನನಗೆ ಈ ರೀತಿ ಕೈಗೆಟುಗುವೆಯೆಂದು ಎಂದೂ ನಾನು ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಕನಸೂ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ: ನೀನು ನನಗಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವೆ ನಿನ್ನ ಖುಣ ತಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾರ್ಗವೇ ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡೋಣ ಚಂಚಲಾ....ನಮ್ಮ ಈ ಪ್ರಣಯ ಬಂಧನವನ್ನು ನಿಜ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ, ಮರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ....”

—ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಪಾಲಿಸತೊಡಗಿದನು ರಮೇಶ.

ಅಮೃತ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಲಭಿಸಲಾರದು—ಅದೃಷ್ಟವಂತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ.

ಸಕ್ಕರೆ, ಜೇನು, ಹಾಲು ಬೆರತ ಮಧುರ ಪಾನೀಯ ಚಂಚಲಾ

ರಮೇಶನೇನೂ ತೃಗಾರ ತಿಳಿದುದವನೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅಸಾಧಾರಣ ಕುಸುಮಿಯೇರಿದ ಸವಾರನಂತೆ ಮುನ್ನಡೆದ.

ಅವರು ಆ ರೀತಿ—ಈ ರೀತಿ ಆಲಿಂಗನದಲ್ಲಿ ಉರುಳಾಡುವರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರಾಗಿ ಆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಮನೆಯ ಹಿಂಬಾಗದ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲಿನ ಹಾಸಿಗೆಯಮೇಲೆ ತಮಗಿಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಉರುಳಾಡಿದರು

ಹತ್ತು

‘ಬ್ಲೂ ಮೂನ್’ನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಅಟ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಜನರು ತಂದೋಸ ತಂದರಾಗಿ ತಮಗೆ ತೋರಿದ ದಾರಿ ತಾವು ಹಿಡಿದು ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಫಾಲ್ ವಿಟಾ ನಸ್’, ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ‘ಸಿಡ್ನಿ ಪಾಯಿಟರ್’, ನಟನೆ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಓದಿ ಜನ ಧಿಯೇಟರಿನ ಮುಂದೆ ಬಹಳವಾಗಿ ನೆರೆದಿದ್ದರು.

ಅದರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತು ‘ಸರೋಜಾ ಅಟೋ ಕ್ಲಿನಿಕ್’, ಅದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ವರ್ಕ್‌ಶಾಪ್.

ಬಂಬೂ ಬಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಗುಂಡು ಸೂಜಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಗಾಡ್ರೇಜ್ ಸ್ಪ್ರೇರ್‌ಪಾಟ್ಸ್‌ವರೆವಿಗೂ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸರೋಜಾ ಅಟೋ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಎ ಟು ಜಡ್ ಎಲ್ಲಾ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಮೆಕ್ಯಾನಿಕಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಪಾಸಾದ ಕರುಣಾಕರನ್ ಯೂನಿ ವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲೇ ತನ್ನ ಪಾಪಿಗೆ ಹೊಸ ಹೆಸರು ಇಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡನು. ಮನುಷ್ಯ ರಂತೆಯೇ ಕಾರು, ಬಸ್ಸು, ಲಾರಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ರೋಗಗಳು ಬರುತ್ತವೆಂದು

ಅವಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವ ಹೆಸರು ಪಡೆದು, ಸ್ಥಳ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹೆಸರನ್ನು ಆರಿಸಿ ಇಟ್ಟು; ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಗೆಳತಿಯಾದ ಸರೋಜಾ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ 'ಸರೋಜಾ ಆಟೋ, ಕ್ಲಿನಿಕ್ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು.

ಆ ಆಟೋ ಕ್ಲಿನಿಕ್ ದಿನೇ ದಿನೇ ಬಹು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೇರಿತು. ಬಹುಮುಖ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವ್ಯಾಪಾರ ಸ್ಥಳವಾಯಿತು. ಕಾರುಗಳ ಬದಲಾವಣೆಗೆ, ಸೆಕೆಂಡ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಗಾಡಿಗಳ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಅದು ಪ್ರಮುಖ ಹೆಸರು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು.

ಮಿಸ್ಟರ್ ಕರುಣಾಕರನ್ ಬಹಳ ಅಸಾಧ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಲಾಭ ನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಎಣಿಕೆಹಾಕಿ ತೂಗುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವನು.

ಅವನ ಪೆಣ್ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಪಾರವೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅವನದು ಡೇ ಅಂಡ್ ನೈಟ್ ಸರ್ವಿಸ್. ಅವನಿಗೆ ಅಂತಹ ಸಹನಾ ಶಕ್ತಿಯೂ ಇದೆ.

ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಮಳೆಯ ಹನಿಗಳು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಕರುಣಾಕರನ್ ಒಂದು ಕಡೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಅವನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಟೈಮ್ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೂಡ್ ಸರಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಿಜಿನಸ್ ತನ್ನ ಆಸಿಸ್ಟೆಂಟ್‌ಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಮೈಸೂರಿಗೋ, ನಂದಿ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೋ ಸರೋಜಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಕಾಟೇಜ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿಶೆಯ ಔದ್ಯೋಗ್ಯವನ್ನಾ ನ ಮಾಡಿ. ಆನಂದದಿಂದ ಅವರ ಸುಖ ಅನುಭವಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಬರುತ್ತಲೇ ಮೂಡ್ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಪೆಡ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗುತ್ತಿದ್ದನು ಕರುಣಾಕರನ್.

ಆ ದಿನವೇ ನಂದಿ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆನಂದದ ಸವಿಯನ್ನುಂಡು ಬಂದಿದ್ದ, ಕರುಣಾಕರನ್ ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ವರ್ಕ್ ಸೂಪರ್ ವೈಜ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅವನು ಸಿಗರೇಟು ಸೇಡುತ್ತಾ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕರುಣಾಕರನ್ ಹಿಂದೆಯೇ ಇದ್ದನು. ಯಾವದೋ ವ್ಯಾಪಾರ ವಷಯಗಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿದ ಕರುಣಾಕರನ್.

ಇಬ್ಬರು ವಿದೇಶಿ ದಂಪತಿಗಳು ಗೇಟಿನ ಮುಂದೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದು, ಮಾರ್ಟಿನ್ ಹಣ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಗೇಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಳ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

ಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಜಿನೆಸ್ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಲಾಭದಾಯಕವಾದುದೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕರುಣಾಕರನ್ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲೆಯವನು ಅವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅವನ ಮುಖ ಅರಳಿತು.

“ಸರೋಜಾ ಆಟೋ ಕ್ಲಿನಿಕ್ ತಮ್ಮ ಬರುವಿಕೆಯಿಂದ ಪಾಪನವಾಯಿತು — ಎನ್ನುತ್ತಾ ಲಗು ಬಗೆಯಿಂದ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ.

ರೋಜಾ ಕಲರ್ ಗೌನ್ ಧರಿಸಿ ರಸ್ತೆ ಬೊಂಬೆಯಂತಿದ್ದ ಆ ಸುಂದರ ಯೌವನಾಂಗಿ ಕನ್ನಡ ಬಂದೂ ಬಾರದವಳಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ—

“ನಮ್ಮ ಸ್ವಾರ”

—ಎನ್ನುತ್ತಾ ಒತ್ತಿ ನುಡಿದಳು.

ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದವನೂ ಸಹ ಭಾರತೀಯ ಪದ್ಧತಿ ಅನುಕರಿಸಿ ನಗುತ್ತಾ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿದನು.

ಕರುಣಾಕರನ್ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಅಫೀಸು ರೂಮಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೂರಿಸಿದ. ಕೋ ಕೋ ಕೋಲಾ ಬಾಟಲ್ಸ್ ತರಿಸಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟನು.

ಕರುಣಾಕರನ್ ಅವರು ಬಂದ ವಿಷಯ ಕೇಳಲು ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿ ಕುಳಿತನು.

ಮಿಸ್ಟರ್ ಅಂಡ್ ಮಿಸೆಸ್ ಡೇವಿಡ್‌ರೆಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ಆ ದಂಪತಿಗಳು.

ಆ ಸುಂದರಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿರಬಹುದು. ಅವಳ ಪತಿಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಹೆಚ್ಚಿರಬಹುದು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜೊತೆಗೂಡಿತ್ತು. ಅವರ ಮುಖ ನೋಡಿದರೆ ನಿನ್ನೆಯೇ ಮೊನ್ನೆಯೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರಂತಿದ್ದರು.

ಕೆಲ ಕೆಲನೆ ನಗುತ್ತಾ ಆಗಾಗ ಪ್ರಣಯ ಜೀವೈಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವರನ್ನು ನೂತನ ದಂಪತಿಗಳೆಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಅವರಿಬ್ಬರ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ದಾಂಪತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಕರುಣಾಕರನು ಕಣ್ಣು ಉರಿಯತೊಡಗಿದವು.

ಆ ಸುಂದರಿ ಅವನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದಳು.

“ಡಾರ್ಲಿಂಗ್!”

—ಎಂದು ಅವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೇಳಿದಳು.

ಮಿಸ್ಟರ್ ಡೇವಿಡ್ ನಗುತ್ತಾ ಸಿಗರೇಟು ಬೆಳಗಿಸಿದ. ಮತ್ತೊಂದು ಕರುಣಾಕರನಿಗೆ ಆಫರ್ ಮಾಡಿದನು.

“ನನಗೆ ಟೈಮ್ ವೇಸ್ಟ್ ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಿಸೆಸ್‌ಗೆ ನನಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲೇ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಸ್ವಭಾವದವಳು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಿಮಿಷವೂ ನಮಗೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಜಾಲಿಯಾಗಿ ವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೊಂಟಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ. ಸಮಯ ಬಹಳ ಹಿಡಿಯಬಹುದು.”

—ಎನ್ನುತ್ತಾ ಪತ್ನಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದ ಆ ಯುವಕ.

ಅವಳು ಮೋಹಕವಾಗಿ ನಗೆ ಬೀರಿದಳು.

“ಡಾರ್ಲಿಂಗ್ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ನನಗಿಂತಲೂ ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.”

—ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹಿರುಕುಟ್ಟುತ್ತಾ ಹೇಳುವಂತೆ ವ್ರಸಲಾಯಿಸಿದ ಆ ಯುವಕ ಡೇವಿಡ್.

ಆ ಸುಂದರಿ ಕೋ ಕೋ ಕೋಲಾ ಬಾಟಲ್ ಬರೆದು ಮಾಡಿ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟಳು. ಸಿಗರೇಟು ಬೇಕೆಂದು ಟೇಬಲಿನ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿ ಮೊಣಕೈಗಳು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಉರಿದಳು.

ಮಿಸ್ಟರ್ ಡೇವಿಡ್ ಅವಳ ತುಟೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಿಗರೇಟನ್ನು ಆಫರ್ ಮಾಡಿದನು.

“ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್”

—ಎಂದಳು ಕಿರುನಗೆ ಬೀರುತ್ತಾ.

ಕರುಣಾಕರನು ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದುಕೊಂಡು ಲೈಟ್ ಬೆಳಗಿಸಿ “ಆಫರ್, ಮಾಡಿದ.

ಅವಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿ ಬೇಕಾಯಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಗುಂಡ
ನೆಯ ಸ್ಥಾನಗಳು ಅರ್ಧ ಚಂದ್ರಾಕಾರವಾಗಿ ಕಂಡವು. ಆ ಸ್ಥಾನಗಳ ತುಂಬು
ಸೌಂದರ್ಯ ಕರುಣಾಕರನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಬ್ಬುವಷ್ಟು ಮಾಡಿದವು.

ಹರ್ಷದಿಂದ ಕಣ್ಣು ರೆನ್ನೆ ಬಡಿದಳಾಕೆ.

ಅವಳು ತನ್ನ ಸಂಭಾಷಣೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು.

“ನಮ್ಮ ಡೇಟಿಂಗ್ ಆರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.
ಹಾಂಕಾಂಗ್‌ನಿಂದ ವಿಕೋರಿಯ ಗೆ ಬಂದ ನಾನು ಮಿಕ್ಸರ್ ಡೇವಿಡ್‌ನ ಆಕ
ರ್ಷಣೆಗೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡು ಕೆಲದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡವು
ಜೊತೆಗೂಡಿದೆವು. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಒಂದೇ ಆದ್ದವು. ಹಾಬೀಗಳೂ
ಸಹ ಒಂದೇ.... ಪರಸ್ಪರ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು.
ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಹೃದಯ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ಅನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತೇಲಾ
ಡುತ್ತಾ ಪ್ರಪಂಚ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಟೆವು. ಮನೆಯಂತೆಯೇ ಇರುವ
ಒಂದು ವ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಟೆವು.”

“ಫಕ್ತೂನಿಸ್ತಾನ್, ಇಸ್ಲಾಮಾಬಾದ್, ನೇಪಾಳ ತಿರುಡೆವು. ಚೈನಾ
ಭಾರತದ ಬಾರ್ಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ವ್ಯಾನ್ ಅಗ್ನಿದೇವನಿಗೆ ಆಹು
ತಿಯಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ ಬಲವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಆಪ
ತ್ತಿನಿಂದ ಪಾರಾದೆವು. ಪ್ಲೇನಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದೆವು. ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಾನ್‌ನಲ್ಲಿ
ವ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಸೆ ಉದ್ಭವಿಸಿತು. ವಿಜಯಪುರದಲ್ಲಿ ಅಂತರಾ
ಷ್ಟ್ರೀಯ ಉತ್ಸವ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪ.
ವ್ಯಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮನೆಯಿದ್ದಂತೆಯೇ ಇರಬೇಕು. ಆ ಸೌಕರ್ಯವಿದ್ದಾಗಲೇ ನಾವು
ಸುಖವಾಗಿ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿರಂತಾಗುವುದು.”

“ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮದು ಹಸಿಮೂನ್ ಟ್ರಿಪ್
ನಮ್ಮ ಅನಂದಕ್ಕೆ ಅಂತಕಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸುಖವಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ನಮಗೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯಾನ್
ನೀವು ಕೊಡಬೇಕು. ಏದೇಶಗಳಿಂದ ಬರುವ ಹೊಸ ಜೋಡಿ ಸಂಸಾರಗಳನ್ನು
ನೀವು ನೋಡಿಯೇ ಇರಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ ಎಂತಹ ಸೌಕರ್ಯ ಬೇಕಿರುತ್ತ
ದೆಂದು ಸಾಕಾರಾನ್ವಯವಾಗಿ ತಿಳಿದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಮಗೊಂದು ವ್ಯಾನ್
ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ಕೂಡಲೇ ನಮಗೆ ಮಾರಾಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು

ಹುಸ್ಸಾಲ್."

—ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದಳು.

ಆ ಸೌಂದರ್ಯದ ಪುತ್ಥಳಿಯಾಹ ಮಿಸೆಸ್ ದೇವಿಡ್. ಅವಳ ಗಲೀ
ಟೂ ಸಹ ಮುಗಿಯಿತು.

"ಥಾಂಕ್ಯೂ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್"

—ಎನ್ನುತ್ತಾ ನಗೆ ಬೆರೆದ ದೇವಿಡ್.

ಮಿಸ್ಟರ್ ಕರುಣಾಕರನ್ ಎದ್ದು ನಿಂತ.

"ನಾನು ಇರುವವರೆವಿಗೂ ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟಮುಷ್ಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ.
ಆದರೆ, ನಿಮ್ಮಂತೆ ಮುದ್ದಾದ ಮೂರು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ನೈಜ ವಿಷಯಗಳನ್ನು
ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೈರ್ಮಲವಾಗಿ ಪಡೆದವರನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ.
ಹೈಮ್ ನೇಸ್ಸ್ ಮಾಡುವುದು ನನಗೂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ ನಡೆಯಿರಿ ಹೋಗಿ-
ಗೋಣ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಬೆಂಪೋಗೇಂದ ಹಿಡಿದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಕೃತಿಗಳವರೆವಿಗೂ
ಅನೇಕ ಬಗೆಯವು ಇವೆ. ನೀವು ಅವೇಶ್ವರವಂಥ ವ್ಯಾಸನು ಹತ್ತು-ಹನ್ನೆರ
ಡರ ಮೇಲಿದೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿವೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಆರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಿ."

—ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು.

ಸುಮಾರು ನೂರು ಗಜಗಳು ನಡೆದರು. ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ವಿವಿಧ ವಾಹ
ನಗಳು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಟಾಗಿರುವವೂ ಇದ್ದವು
ಕುರುಡಾಗಿರುವವೂ ಸಹ ಇದ್ದವು.

ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು
ಕಡೆ ಓರೆ ನೋಟದಿಂದ ಆ ಸೌಂದರ್ಯರಾಶಿಯಾದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ದಾರಿಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಏನೇನೋ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ನಡೆಯು
ತ್ತಿದ್ದನು ಕರುಣಾಕರನ್.

ಅವಳು ಅವಶ್ಯವಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಮೋಹಕವಾಗಿ, ಮುದ್ದಾಗಿ ನಗುತ್ತಿ
ದ್ದಳು. ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಕರುಣಾಕರನ ಹೃದಯವನ್ನೆ ಕಲಕಿ
ಕುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಒಂದು ಕಡೆ ಸಾಲಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ವ್ಯಾಸಗಳು ನಿಂತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳು

ನೋಡಲು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪೋಲೀಸ್ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲವು.

ಒಂದೊಂದು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನೇ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಅದರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ತೋಡಗಿದ ಕರುಣಾಕರನು.

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಹೇಳಿದ.

“ಇದು ನಿಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಸೆಕೆಂಡ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿನ ಹೊರತು, ಇದರ ಒಂದು ಇದನ್ನು ಕೊಂಡು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಸಹ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಪೆಯಿಂಟ್ ಸಹ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೀವು ಹೊಸದೊಂದಿಗೆ ಭಾವಿಸಬಹುದು.”

ಮಿಸ್ ಡೇವಿಡ್ ಮತ್ತೊಂದು ಸಿಗರೇಟು ಬೆಳಗಿಸಿ ಆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಳು.

ಪತಿಯ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಗುಸಗುಸನೆ ಮಾಡಿದಳು.

ಕರುಣಾಕರನು ಅವರಿಬ್ಬರ ಹಾವ ಭಾವಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದನು.

ಅದು ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗದೆಂದೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು.

ಮಿಸ್ಟರ್ ಡೇವಿಡ್ ನಗುತ್ತಾ ಕರುಣಾಕರನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು.

“ನಮಗೆ ಈ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗದೆಂದೂ ಎಂದು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಬೆಲೆ ಹೇಳುವ ಅವಕಾಶವಾದಿಯಲ್ಲ ನಾನು ನಮ್ಮದೊಂದು ಫಿಕ್ಸ್ಡ್ ರೇಟ್ ಇದನ್ನು ನಾನು ಇಷ್ಟಕ್ಕೇದು ಸಾವಿರಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಮೂರುಸಾವಿರ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಂಡು ನೀವಿಗೆ ಕೊಡಲು ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ನಿಮಗೂ ನನಗೂ ನ್ಯಾಯವಾದ ವ್ಯವಹಾರವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಕರುಣಾಕರನು.

ಆ ಯುವಕನಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ಕುಗ್ಗಿತು. ಅವನಿಗೆ ಆ ಬೆಲೆ ಅಧಿಕವೆನ್ನುವುದು ಕೂಡಲೇ ಹೇಳಿದ.

“ಅನಾವಶ್ಯವಾದ ವ್ಯಾಪಾರ ಯಾರಿಗೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮೀರಿ ನೀವು ಕೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.”

ಕರುಣಾಕರನ್ ನಗೆ ಬೀರಿದ.

“ಅಸಲಿಗೇ ಐದು ಸಾವಿರಗಳು ನಷ್ಟ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನನಗೇ ಅಲ್ಲ; ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥನಿಗೇ ಇಷ್ಟವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇದು ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲ. ಸಾರಿ ನೀವು ಬೇರೊಂದು ಕಡೆ ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.”

—ಎಂದು ತಾನೂ ಖಚಿತವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದ.

ಇಬ್ಬರ ಕಡೆಯೂ ನೋಡಿದ ಆ ಹೆಣ್ಣು—

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಕರುಣಾಕರನ್ ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಈ ಕಡೆ ಬರುವಿರಾ?”

—ಎಂದು ಹತ್ತು ಗಜದೂರ ನಡೆದಳು.

ಕರುಣಾಕರನ್ ಅವಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಗುಸಗುಸನೆ ಅವನಿಗೇ ಏನೋ ಹೇಳಿದಳು.

ಅನರಿಬ್ಬರೂ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಮೀಪವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದನ್ನು, ಅವಳು ಕರುಣಾಕರನನ್ನು ಮೇಹಕವಾಗಿ ಓರೆನೋಟದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಅವನು ಅವಳನ್ನು ತಾಕುತ್ತಾ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹಿಡುಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಮಿಸ್ಟರ್ ಡೇವಿಡ್.

ಅನರಿಬ್ಬರ ವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಸೈರಿಸಲಾರದವನಾದನು. ನೋಡಿಯೂ ನೋಡದವನಂತೆ ಬೇರೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿದನು.

ಗುಸು ಗುಸು ಮಾತು ಮುಗಿದವು. ಇಬ್ಬರೂ ದೂರ ಸರಿದು ಡೇವಿಡ್‌ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು.

“ನಾನು ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ ಮಿಸ್ಟರ್ ಡೇವಿಡ್ ನಿಮ್ಮ ಮಿಸೆಸ್ ನನಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದಳು. ನಿಮ್ಮ ದಂಪತಿಗಳ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಹಿಡಿಸಿತು. ನಿಮ್ಮ ಹನಿಮೂನ್ ಟ್ರಿಪ್ ಮುಕ್ತಾಯವಾದ ಕಾರಣವೇ ಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಈ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಇಷ್ಟತ್ತು ಸಾವಿರಗಳಿಗೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಕೆಲ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಗದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅಷ್ಟದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಣದ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಬೈ ದಿ ಬೈ ನೀವು ಈ ರಾತ್ರಿಯೇ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂಸಾರ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಸಬಹುದು.”

—ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಕರುಣಾಕರನ ಆ ಸುಂದರಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದನು,
ಅವಳು ಮೋಹಕವಾಗಿ ನಗೆ ಬೀರಿದಳು.

ಮಿಸ್ವರ ಡೇವಿಡನ ಶರೀರ ಬಿಸಿಯೇರಿತು.

ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನೋಡಿದನು.

ಎಲ್ಲರೂ ಆಫೀಸಿನ ಕಡೆ ನಡೆದರು.

ಆರ್ಥಗಂಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳೂ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡವು. ವ್ಯಾಸು

ಅವರ ಸ್ಪಷ್ಟಧೀನವಾಯಿತು.

ಮಿಸ್ ಸ ಡೇವಿಡ್ ಕರುಣಾಕರನಿಗೆ 'ಟಾ ಟಾ, ಮಾಡಿದಳು.

ಮಿಸ್ವರ ಡೇವಿಡ್ ಡ್ರೈವಿಂಗ್ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಅವನ

ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಆ ಸುಂದರಿ ಕುಳಿತಳು.

ವ್ಯಾಸು 'ಸರ್ಲೋಜಾ ಆಟೋ ಕ್ಲಿನಿಕ್' ಮೈನ್ ಗೇಟಿನಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ

ಬಂತು.

ಮಿಸ್ವರ ಡೇವಿಡ್ ನೇಷನಲ್ಡ್ ಸುಂದರ ಅವಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ

ಕಿರುನಗೆ ಬೀರಿದ. ಅವನ ತ್ರಿಮತಿಯಾಗಿದ್ದ ಚಂಚಲಾವೇನಿ ನಗುತ್ತಾ ಅವನ

ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು.

ಅವನು ತನ್ನ ಎಡಗೈಯನ್ನು ಅವಳ ಸೊಂಟದ ಸುತ್ತಲೂ ಬಳಸಿ ತನ್ನ

ಡೆಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡನು.

ಅವಳು ಪರವಶಳಾಗಿ ಅವನ ಭುಜ ದಮೇಲೆ ಒರಗಿದಳು.

ವ್ಯಾಸು ಫರೀದನ ಶೆಡ್ ಕಡೆಗೆ ವೇಗವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಹನ್ನೊಂದು

“ಅಹಾ ಈ ವೇಷದಲ್ಲಿ ನೀನು ಅದೆಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವೆ
ಯೇಬುದು ಗೊತ್ತೇ?”

—ಎನ್ನುತ್ತಾ ರಜನಿಯ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ಜಿಗುಟೆದ ಪತ್ತೇದಾರ ರವಿಕಾಂತ
ಕೆನ್ನೆಗೆ ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡ ಪೋಸಿನ ನೋರೆಯನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ—

“ನಿಮ್ಮ ಈ ಲಲ್ಲಿ ಮಾತು ನಿಲಿಸಿ, ಮೊದಲು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ”

—ಎಂದಳು ಮುದ್ದಾಗಿ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೆಂಡು ರಜನಿ.

“ಈ ದಿನ ರವೀಂದ್ರ ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಮಾ ಮಾಲಿನಿಯ ನೃತ್ಯವಿದೆ.
ಹೋಗೋಣ ಸ್ವೀಟಿ.”

ಹೇಳಿದ ರವಿಕಾಂತ.

“ಓ....ಹಾಗದರೆ ಈ ದಿನ ನಾವು ಡ್ಯಾನ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋದರೆ ಯಾವೋನಾ
ದರೂ ಒಬ್ಬ ನಾಯಕ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನೆಗೆದು ಬೀಳುತ್ತಾನೆ ”

—ಎನ್ನುತ್ತಾ ರವಿಕಾಂತನ ಬೆನ್ನು ಉಜ್ಜತೊಡಗಿದಳು ರಂಜನಿ.

“ಏಕೆ? ನಾನು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳು ನಿನಗೆ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ತೋರು
ತ್ತಿವೆಯೇ?”

—ಎಂದು ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ಆಸೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿವಳು.

“ಇಲ್ಲ ಅಂತಹುದೇನೂ ಇಲ್ಲ”

“ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಉದ್ದೇಶ?”

“ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ದಕ್ಕಾ ಒಂದು ಮಿತಿಯಿರಬೇಕು. ಇದೇ ರೀತಿ ಅದೆಷ್ಟು ಸಾರಿ....?”

“ಆದರೆ ನಾವು ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ನೋಡಲು ಹೊರಟರೂ ನಮಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಲಭಿಸುವ ಲಾಭವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವುದೇನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಕುಚೇಲ ಅವಲಕ್ಕಿ ಗಂಟು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತರೀಯವೂ ಸಹ ಜಾರಿ ಬಿಳುವುದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಅಪದ್ಭಾಂದವನಂತೆ ಅವನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುವಿರಿ.”

“ನೀನೇ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್?”

“ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ಆಟ ಆಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಬೆಟ.”

“ಆಗ ಮಾತ್ರ ಯಾವ ಆಂತಕಗಳೂ ನಮಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಯಾವ ಗ್ಯಾರಂಟಿಯ ಮೇಲೆ ಹೇಳುವೆ?”

“ಅದಷ್ಟರ ಕೆಲಸ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಅದು ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲಸ. ಒಂದು ದಿನ ಮಾತ್ರ ನೀವು ನನಗೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡಿ. ನೀವು ಹೊರಗೆ ಹೋಗದಂತೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟು ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನದು”.

ರಜನಿ ಅಂತಹ ಸಾಹಸಿತಕಳೆಂಬುದು ಪತ್ತೇದಾರ ರವಿಕಾಂತನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

“ಕೇವಲ ಒಂದೇ ದಿನ ಸಾಕೇ?”

—ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಅವಳು ಬೆನ್ನು ಉಜ್ಜುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಬಿಸಿನೀರು ಒಂದು ಚೊಂಬು ಅವನ ಮೇಲೆ ಸುರಿದಳು.

“ನಿನಗೆ ಅಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಕೊನೆಗೆ ಈ ಬಾತು ರೂಮಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿರುವೆ.”

—ಎಂದು ಕೃತಕ ಸಿಡುಕಿನಿಂದ ನುಡಿದ ರವಿಕಾಂತ.

“ಸಮ ಭರ್ವಚಾರಿಣಿಯಾಗಿ ಸರ್ವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪತಿದೇವನ ಬಳಿಯೇ ನನ್ನ ಕೆಲಸ. ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಕೊನೆ ಮೊದಲೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.”

ನನ್ನ ವಾಚ್‌ಮನ್‌ನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಯಾರೂ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಆನಂದದಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯಲು ಬೇರೆನಾರ್ಗವೇನಿದೆ ಹೇಳಿ?”

—ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ರಜನಿ.

ರವಿಕಾಂತ ನಾಲ್ಕು ಜೊಂಬು ನೀರು ಸರ ಸರನೇ ರಜನಿಯ ಕೈಯಿಂದ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸುರಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿದ.

ಟೀಲಾ ತಂದುಕೊಟ್ಟಳು ರಜನಿ ಒರೆಸೆಂಬಂತೆ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

“ದಾಪ. ಕೈಲಾಗದ ಎಳೆ ಮಗುವೆಲ್ಲಾ ಎಂದುಕೊಂಡು ಬೆನ್ನುಜ್ಜಲು ಬಿಡಕೆ, ನಿಮ್ಮ ತೀರದ ಕೋರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಯೇ ಬೇಡವೆ? ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಹದ್ದು ಮೀರಿದ ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬರೂ ನಂಬಬಹುದು. ಈ ಗಂಡವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.”

—ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಟವಲಿನಿಂದ ರವಿಕಾಂತನ ಶರೀರವನ್ನು ಒರೆಸ-
ತೊಡಗಿದಳು ರಜನಿ.

ರವಿಕಾಂತನಿಗೆ ಕಚಗುಳಿಯಿಟ್ಟಂತಾಯಿತು.

“ಅದೆಷ್ಟು ಜನ್ಮಗಳ ಕರ್ಮ ಫಲವೋ ನಿನನ್ನು ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ ರಜನಿ ನಿನ್ನಂತಹ ಸುರಮಂದರಿಯಾದ ಪಕ್ಷಿ ನನಗೆ ಲಭಿಸಿದ್ದು ಮಹಾಭಾಗ್ಯ.”

—ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವಳನ್ನು ಅಲಂಗಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಅವನ ಬಿಸಿಯ ಉಸಿರು ಅವಳ ತಣ್ಣಗೆಯ ಕಪೋಲಗಳಿಗೆ ತಾಕಿತು.

ಅವಳ ತನ್ನ ಮುಖ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡಳು.

“ಸಾಕು ನಿಮ್ಮ ಸರಸ. ಒಳಗೆ ನಡೆಯಿರಿ. ಹಗಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಹಿಂಡುವಿರಿ”

—ಎಂದಳು ಕೋಪ ನಟಿಸುತ್ತಾ.

“ರಾತ್ರಿಯ ವ್ಯವಹಾರ ಗ್ಯಾರಂಟಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಾತು ರೂಮಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಧುರಾನಂದ ಹೀರಿಕೊಳ್ಳಲು ತವಕಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ”

—ಎಂದು ಬಾಹುಬಂಧನ ಮತ ಪ್ಪು ಬಿಗಿಗೊಳಿಸಿದ.

ಉಪಾಯದಿಂದ ಅವನ ಬಂಧನದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತಳಾಗಿ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಓಡಿ

ದಳು ರಜನಿ.

ರವಿಕಾಂತ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ.

“ಗೋವಿನ ಹಿಂದೆ ಗೂಳಿಯಂತೆ ನೀವು ಈ ರೀತಿ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದು ಸಂಸಾರಸ್ಥರ ಲಕ್ಷಣವೇ ಅಲ್ಲ”

“ಸಂಸಾರಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಗೂಳಿಯಾಗಿದ್ದರೇನೇ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾಗಿತ್ತೇನೋ?”

ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವಳ ಮೋಹಕ ಮುಖದ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿದನು.

“ನಿಮ್ಮ ಸರಸ ಶೃಂಗಾರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಾಕುಮಾಡಿ. ಈ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತರೆ ಇದೇ ರಾದ್ಧಾಂತ ”

“ಕೊನೆಗೂ ಹೆಂಗಸರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೇ ತೋರಿಸಿದೆ ಗಂಡ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಗೋಳು. ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಗೋಳು. ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಅವೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಗಂಡಸರ ಕರ್ಮ.”

—ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ ರವಿಕಾಂತ.

“ಅದು ಸರಿ ಪ್ರಿಯಾ! ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ ಈಗ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ?”

ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹೊಸ ಟಾಪಿಕ್ ರೈಜ್ ಮಾಡಿದಳು ರಜನಿ.

“ಯಾರು? ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವೆಯಾ?”

“ಮತ್ತೆ ಇನ್ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಲಿ? ಅವನು ಭಾರತಿಯನ್ನು ಗಂಟು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಬಂದಮೇಲೆ, ಅವಳ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿಯಾದಂತಿದ್ದಾನೆ ”

—ಎಂದು ಕಿಲಕಿಲನೆ ನಕ್ಕಳು ರಂಜನಿ.

“ಏನಾದರೂ, ಈ ಮಧ್ಯೆ ಬಾಲಚಂದ್ರ ಬಹಳ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ”

—ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ತಲೆ ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ ರವಿಕಾಂತ.

“ಹೊಸ ವಿಷಯವೇ ಅಲ್ಲ; ಚಿಂತಿಸಬೇಡಕಾದ ವಿಷಯ ಸಹ. ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯಾದ ಪತ್ನಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ಯೋಗ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಗಳ ಸ್ವರ್ಗಾನಂದ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ”

“ಈಗ ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಭಾರ ಎನು ತಾನೆ ಇವನಮೇಲೆ

ಅಲ್ಲಾಳವನ್ನು ವೇಯಾದ್ದರಿಂದಲೇ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಇದಿಲ್ಲದ್ದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಾನು ಎತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಅವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದಳು ಬಾಲಚಂದ್ರನಿಗೆ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೇ ಕೇಳದೇ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರ ಸುಂದರ ತರುಣಿಯಾದ ಭಾರತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕುದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಚಂಚಲಾದೇವಿ ತನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗೆಂದೂ ಇಲ್ಲವೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿಯಾದರೂ ಪ್ರೇಮಸಿಯನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳೆಂದು ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ಬಹಳ ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಬಾಲಚಂದ್ರನ ವಿಷಯ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಅವನು ಅವಳ ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ ಅದುದರಿಂದ ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಕೇಡಕೆಸಿಕೊಂಡ ನಾಗರ ಹಾವಿನಂತಾದಳು. ಅವನನ್ನು ಮನಸಾರೆ ತೆಗಳಿದಳು....”

“ಇದೆಲ್ಲಾ ಇಂಟರ್ವೆಲ್ ಮುಂಚಿನ ಕಥೆಯೇ ತಾನೇ? ಇದೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ.”

— ಎಂದು ನಾಲಿಗೆ ಚಪ್ಪರಿಸಿದಳು ರಂಜನಿ.

“ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳು. ಮಧ್ಯೆ ಮಾತನಾಡಬೇಡ

“ಹೇಳಿ ಯಾರು ಬೇಡವೆಂದರು?”

“ಚಂಚಲಾದೇವಿ ತನಗೆ ತಗುಲಿದ ಮಾನಸಿಕ ಆಘಾತ. ನೋವನ್ನು ಭರಿಸಲಾರದಾದಳು. ಅವನಿಂದ ನಿರಾಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆಶಾಭಂಗ ತಾಳಲಾರದಾದಳು. ಬಾಲಚಂದ್ರನ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹುಚ್ಚಳಾದಳು. ರಮೇಶ ಎಂಬ ಯುವಕನೊಂರ್ ಅವಳನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ವಿಫಲನಾಗಿದ್ದನು. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡಳು. ಅವನಿಗೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಧಾರೆಯೆರೆದಳು.”

“ಇದರಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದರೂ ಏನಿದೆ?”

“ಮಧ್ಯೆ ಮಾತನಾಡಬೇಡವೆಂದಿಲ್ಲವೇ? ಮುಂದೆ ಕೇಳು

“ಚಂಚಲಾದೇವಿ ತನ್ನ ವಿವೇಕವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಳು.

ತನ್ನ ಉಸಿರು ನಿಟ್ಟಿಸಿರುಗಳನ್ನೇ ಮರೆತಳು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕೆಲ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೈನ್ ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನು ವಲವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ

ಗಳು ಅಸಹರಿಸಿ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅಸರಿಸಿದವರು ಯಾರಿಂಬುವನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಲು ಆ ಕೇಸು ಕ್ರೈಮ್ ಬ್ರಾಂಚ್ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಬಾಲಚಂದ್ರನ ಬಳಿಬಂದಿತು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದಿದೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆ.

“ಚಂಚಲಾದೇವಿ ವಿವೇಕ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ, ಹೋಟಲಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಷ್ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವಿದೆ?”

—ಎಂದು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು ರಜನಿ.

“ಸಂಬಂಧ ಇದೆಯಾದ್ದರಿಂದಲೇ ಸಮಸ್ಯೆಯೊದಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ಕಳೆದನಂತರ ಒಂದು ಕಳ್ಳರ ಕೂಟ ಹೋಟಲಿನೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಹಾಲಿನೊಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ಪಿಸ್ತೂಲುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಬೆದರಿಸಿ ಆಗಮಿಸಿದ್ದವರ ಪರ್ಸೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ದರೋಡೆ ನಡೆಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಥಾನಾಯಕಿ ಓರ್ವ ಸ್ತ್ರೀ. ಅವಳೇ ಚಂಚಲಾದೇವಿ”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ರವಿಕಾಂತ.

“ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಎಂತಹ ವಿವೇಕಶೂನ್ಯಳಾದರೂ ಚಂಚಲಾ ಇಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಂದರೆ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಯಾರಾದರೂ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿರುವರೇ? ಸುಮ್ಮನೆ ಅವಕಾಶವೇ ಅವಕಾಶವೆಂದು ಪಡುತ್ತಿರುವಿರಿ”

“ನಮ್ಮವರಾರೂ ನೋಡದೇ ಇರಬಹುದು. ಹಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರು ಅವಳ ರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಸುಳುಹುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವಳನ್ನು ಅಪರಾಧಿಯೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಡಮೇಶ ಬಾಲಚಂದ್ರನಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತ. ಅವನು ಬಾಲಚಂದ್ರನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಹಣ ಬಹಳವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಳಂತೆ. ಆ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ದರೋಡೆಯಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲವಂತೆ. ಕೊಲೆಮಾಡಿದರೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವಂತೆ. ಫೈವ್ ಸ್ಟಾರ್ಸ್ ಹೋಟಲಿಗೆ ಅವನನ್ನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಡುಪಂತೆ ಕರೆದಳಂತೆ. ಅವನು ಹೋಗಿಲ್ಲವಂತೆ. ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಪರ್ಸೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ ಮುಖ ಚಹರೆಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಮಾಡುವೇಷದಲ್ಲಿರುವ ಆ ಕಳ್ಳರ ರಾಣಿ, ಜೋರನಾರಿ ಚಂಚಲಾದೇವಿಯೇ ಎಂದು ಸ್ಥಿರವಾಗಿದೆ”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಪತ್ತೇದಾರ ರವಿಕಾಂತ.

“ನೀವು ಮಾಡುವುದು ಎಂತಹ ದೇಶ ಸೇವೆಯಾದರೂ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ
ಚಂಚಲಾದೇವಿಯನ್ನು ಬಯಲಿಗೆಳೆಯಬೇಡಿ. ಮೊದಲೇ ಅವಳು ವ್ಯಾಕುಲ
ಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ನೀವು ಅವಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹದಗೆಡಿಸಬೇಡಿ”

ಸಲಹೆ ನೀಡಿದಳು ರಜನಿ.

“ಅವಳು ಅಪರಾಧಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಖಂಡಿತಾ ನಿರಪರಾಧಿ
ಯೆಂದು ಸಾರುತ್ತೇನೆ. ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ನೀನೇನೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ”

....ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಪತ್ತೇದಾರ ರವಿಕಾಂತ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಗಂಟೆ ಮೊಳುಗಿತ್ತು.

ರಜನಿ ರಿಸೀವ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿದಳು.

ಹನ್ನೆರಡು

ಫರೀದ್ ಏ ಕ್ಲಾಸ್ ಟೆಕ್ನಿಷಿಯನ್. ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ವಿಷಯಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗಿದ್ದ ವರ್ಕ್ ಶಾಪ್ ಚಿಕ್ಕದೇ ಆದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಸ್ಟೇಡ್‌ಪಾಟ್ಸ್‌ ಲಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಸುಂದರ ಒಂದನೇ ನಂಬರ್ ಡ್ರೈವರ್. ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲು ಮೈಕ್ರಾನಿಜಂ ವಿಷಯ ಅಷ್ಟೇನೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೈಕಲಿನ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿದ ನಂತರ ಅವನೂ ಅದರ ವಿವರಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಫರೀದ್, ಸುಂದರರಿಬ್ಬರೂ ಎರಡು ವಾರಗಳ ಕಾಲ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದರು.

ಆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ರೂಪ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿ ಸೌಕರ್ಯ ಇರುವಂತೆ ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಅವುಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಳವಡಿಸಿದರು. ತಮಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ಜಾನ್‌ನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇವಲವಾಗಿ ಹೇಳುವದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ

ಅವನು ಕಬ್ಬನ್ ಪಾರ್ಕಿನ ಬಳಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಯಾರದೋ ಒಂದು ಕಾರನ್ನು ಅವ ಹರಿಸಿಕೊಂಡು ತೆಗೆದು ಬಂದಿದ್ದನು.

ಅದರ ಬಣ್ಣ ಬದಲಿಸಿದರು. ನಂಬರ್ ಪ್ಲೇಟ್ ತೊಲಗಿಸಿ ಹೊಸ ನಂಬರ್ ಪ್ಲೇಟ್ ತಗುಲಿಸಿದರು. ಆ ಕಾರಿನ ಮಾಲಿಕನು ನೋಡಿದರೂ ಸಹ ತನ್ನ ಹೇ ಎಂದು ಗುರ್ತಿಸುವುದಿರಲಿ, ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಸಹ ಅವಕಾಶವೇ ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲವೆ ನೂಡಿದರು.

ಆ ಕಾರು ಚಂಚಲಾದೇವಿಗಾಗಿ.

ದರೋಡೆಯ ರಾಣಿಯಾಗಿ ಅವಳ ಪಾತ್ರ ಬಹು ದೊಡ್ಡದಲ್ಲವೇ?

ಆ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೇ ಅವಳು ಶೆಡ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು.

ವ್ಯಾನನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡಳು. ಅವರ ತೂಪ ನಿನ್ಯಾಸ ಕಂಡು ತಲೆತೂಗಿದಳು.

ಆ ವ್ಯಾನು ಯಾರೋ ವಿಸೇತಿಯನೊಬ್ಬನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಆ ದೇಶದಿಂದ ತಂದ ವಾಹನದಂತಿತ್ತು.

“ಶಭಾಷ್ ಬಹಳ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ”

—ಎಂದು ಫರೀದನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದಳು ಚಂಚಲಾ.

ತನಗೆ ಕಾಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಬಾರವೇ ಇದ್ದುದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಸಿಡುಕೆ ನಿಂದ ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡ ಸುಂದರ.

ಫರೀದ ಅವಳ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು—

“ಸುಂದರ ಸಹಕರಿಸದಿದ್ದರೆ ಈ ವ್ಯಾನನ್ನು ಇಷ್ಟು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಬಹಳಿ ಸಲು ಪನ್ನಿಂದಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

“ಹೌದೇ?”

ಸುಂದರನ ಮುಖ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿದಳು ಚಂಚಲಾ.

ಫರೀದನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಆತ ಬೆರಳು ತನ್ನ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಚುಂಬಿಸಿ, ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ತಾನೂ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿದನು ಸುಂದರ.

ಮೋಹಕವಾಗಿ ನಗೆ ಬೀರಿದಳು ಆಕೆ.

ಫರೀದ್ ಅವರಿಬ್ಬರ ಸಂಜ್ಞೆಗಳಾವುವೂ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಅಗ್ನಿಗೆ ಆಹುತಿಯಾಗಬೇಕಾದ ತನ್ನ ಕಾರನ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದಳು.

ಒಂದುಸಾರಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸ್ವಾರ್ಥ ಮಾಡಿ ಕಾಂಪೋಂಡಿನೊಳಗೆ ಡೆಯೇ ತಿರುಗಾಡಿಸಿ ನೋಡಿದಳು.

“ಓ ಕೆ”

— ಎಂದಳು ಒಯ್ಯಾರದಿಂದ ಕಾರು ಇಳಿಯುತ್ತಾ.

ಆ ಶೆಡ್ ಕಾಂಪೋಂಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಂತಸ್ತುಗಳ ಚಿಕ್ಕ ಮಹಡಿಯಿತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿರ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನ ಆ ಮಹಡಿಯೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಮೈಕಲ್, ಜಾನ್, ರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು.

ಮಿಕ್ಕವರೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿದರು.

ಬಿಸ್ಕತ್ತು ತಿನ್ನುತ್ತಾ, ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರೂ ಕುಚ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು.

“ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೇನುಬುದು ಇಂದೇ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳೋಣ”

— ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೈಕಲ್.

ಚಂಚಲಾ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಮುಗಿಸಿ — ಠ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡಳು.

“ಕೈಂಡ್ಸ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ವಿಗಡ ನಾವು ನಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಯ ಬೇರಿಯಿಂದ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪೈವ್ ಸ್ವಾರ್ಥ ಹೋಟಲಿನ ವಿಷಯ ತೆಗೆದ ಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಾವು ಊಟಿಸಿದ್ದ ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿದೆವು. ಆ ಹಣದಿಂದ ಒಂದು ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಸಹ ಕೊಂಡೆವು. ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮದ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿ ರಚಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಗ್ನಿಗೆ ಆಹುತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಾನು ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ

“ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಲಿಸಿ ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಮಗಿದು ಜೀವನ್ಮರಣಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದರೋಡೆಕೋರರು ಅದೆಷ್ಟು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ. ನಿವೇಲ್ಲಾ ಒಂದುಗೂಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ನೋಡಿದ

ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಸಾಹಸದಂತೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಆ ಟ್ರಕ್ ದರೋಡೆ ಮಾಡೋಣ”

“ಸರಿಯಾಗಿ ನಾವು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ನಡೆದರೆ, ಟ್ರಕ್ ನ ಸ್ಫುಹಸ್ತಗತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ವ್ಯಾನಿನೊಳಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಸೋಣ. ಅದನ್ನು ದೂರ ತೀರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ. ನಮ್ಮ ಫಾರೀದ್ ಇದ್ದೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಟ್ರಕ್‌ನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಭಾರ ಆತನದೇ. ಅನಂತರ ಅದರಲ್ಲಿನ ಹಣವನ್ನು ಸಮಭಾಗವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅಮೇಲೆ ಅವರವರ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೋಗೋಣ....”

—ಎಂದು ವಿಷಯ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು ಚಂಚಲಾ.

“ನಾಡಿದ್ದು ಶುಕ್ರವಾರ. ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನ. ಅನುಕೂಲವಾದ ಶುಭ ದಿನ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಜಾಣತನ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಈ ಪ್ಲಾನನ್ನು ಸಾಧಿಸೋಣ. ಮುಂದಿನ ವಾರದಲ್ಲಿಯೇ ವಿಜಯಪುರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಉತ್ಸವಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ನಾವು ಆ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬಂದವರಂತೆ ನಟಿಸೋಣ. ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಾನುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯಾನ್ ಜೊತೆಗೂಡಿಸೋಣ. ಯಾರೂ ಅಸುಮಾನಿಸದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸೋಣ”

“ನೀನೂ ಸುಂದರ ಇಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ಜಾಣತನ ಉಪಯೋಗಿಸುವಿರಿ. ವ್ಯಾನ್ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೋಗುವಾಗ ನೀವು ಪತಿ ಪತ್ನಿಯರಾಗಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ನಟಿಸಿದಿರಿ. ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆ ವಿಜಯಪುರದ ಉತ್ಸವಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಪತಿ ಪತ್ನಿಯರಂತೆ ನಟಿಸಿದರೆ ಯಾರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಅನುಮಾನಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೈಕಲ್.

ಚಂಚಲಾ ಸುಂದರನ ಕಡೆ ಓರೆನೋಟದಿಂದ ನೋಡಿದಳು.

ಮೈಕಲ್ ಕುರ್ಚಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ.

“ನಮ್ಮ ವ್ಯಾನಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಲೋಸಪೂ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಏಕಾಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಮುನ್ನುಗಿದರೆ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎದುರಿಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಬಲ್ಲೆವು. ನನಗೆ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ವರಿಸದೇ ಇರಲಾರಳು”

—ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದನು ಮೈಕಲ್.

“ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಖಂಡಿತ ವರಿಸಿಯೇ ತೀರುತ್ತಾಳೆ”

—ಎಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನುಡಿದ ಜಾನ್.

“ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಅವರವರಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿವೆಯೆಂಬೆ
ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಎಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪ್ರೌಢಾಂಶ ರಹಸ್ಯ
ವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಂದೂ, ಯಾರೊಬ್ಬರಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ವಿನಃ ಬೇರೊ
ಬ್ಬರಿಗೆ ಈ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಯಲಾರವೆಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬಂದೇ ಮಾತಿ
ನಮೇಲೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ನಾಳೆ ನನಗೆ ಕೆಲವು ಅರ್ಜೆಂಟ್ ಕೆಲಸ
ಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಶುಕ್ರವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆರು
ಗಂಟೆಗೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡೋಣ. ನಾನು ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ”

—ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕೊಠಡಿಯ ಹೊರ ಬಂದು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಇಳಿದು ಹೊರಟು
ಹೋದಳು.

ಚಂಚಲಾ ಹೊರಟ ಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಾ ತುಟೆಗಳನ್ನು ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ
ತೇವ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸುಂದರ.

ಹದಿನೂರು

ನಾಶಾನರಣ ತನುಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಶುಕ್ರವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅನರೇಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು.

ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಫ್ ಮೈಸೂರು ಹೆಡ್ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದ ನಂತರ ಕೈನಲ್ಲಾಗಿ ಬಂದು ಸಾರಿ ಚೆಕ್‌ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು 'ಓ ಕೆ, ಎಂದು ಕೊಂಡು ಹೊರಟಿತು ಟ್ರಕ್.

ಹಂಡಿಯಾ ಎಜನ್ಸಿಕ್ ಬಹು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ ಸಂಸ್ಥೆ. ಅವರು ಪ್ರಜಾ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸರು ಗೌರವಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಹೊಸ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಚಕಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯೇ ಧಾರತದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿತ್ತು.

ಆ ಟ್ರಕ್‌ನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಅನೇಕ ಪತ್ರಿಕೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಸಾಕಷ್ಟು ಲೇಖನಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದವು. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸೇವೆಗೆ ಜನರು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ಟ್ರಕ್‌ನ್ನು ಕುರಿತು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೊಗಳಿ ಜನರನ್ನು ಚಕಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದವರೆಂದರೇ ಆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳವರೇ.

ಅದರ ಕೆಲಕಾಲ ಕಳೆದನಂತರ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಟ್ರಕ್ ವಿಸಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿದ್ದ ಕುತೂಹಲ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಎಷ್ಟೇ ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೂ ಇಂಡಿಯಾ ವಿಜ್ಞೇಷ ಟ್ರಕ್ ಮೊಸಳೆ ನಷ್ಟು ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿ ಈಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಡ್ರೈವರ್ ಕೃಷ್ಣ ಸಿಂಗನಾಗಲಿ, ಗಾರ್ಡ್ ಸೈಯದನಾಗಲಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಮರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯುಕ್ತ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರವೂ ಅವರು ಅಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆದುದರಿಂದಲೇ ಒಂದು ಸಾರಿಗೆ ಎರಡು ಬಾರಿ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಟ್ರಕ್ ಏರಿ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಂದರು.

ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ನಗರದ ಸರಹದ್ದು ದಾಟಿತು.

ವಿಜ್ಞೇಷ ಅಫೀಸಿಗೆ ಆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಅನಂತರ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಕಳೆದಮೇಲೆ ವೈರಾಲೆಸ್ ಮೂಲಕ ವಿಜ್ಞೆ ಯಿಂದ ಸಂದೇಶ ಬಂದಿತು.

ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಟ್ರಕ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಬಳಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದೂ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರವೂ ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇರಬೇಡಿವೆಂದೂ ಪೊಲೀಸರು ಅನು ಗೊಂದು ನಾನಿಂಗ್ ಸಹ ಜೋಡಿಸಿ ಹೇಳಿದರು.

ಎರಡು ಗಂಟೆ ಕಾಲಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಉರುಳಿದವು. ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಮೂರ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿತು ಟ್ರಕ್.

ಗಾರ್ಡ್ ಸೈಯದ್ ಹಿಂಸೆ ಕೆಲಕಾಲ ಮಿಲಿಟರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿಯ ರಣರಂಗದ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಕಥೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಡ್ರೈವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಡ್ರೈವರ್ ಕೃಷ್ಣ ಸಿಂಗ್ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯ ಸಿಕ್ಕು ಲೂಡುತ್ತಾ ಅವನ ಕಥೆಯನ್ನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಟ್ರಕ್ ಡೆಂಜರಸ್ ಕಾರ್ನರ್ ಆಗಿದ್ದ ಬ್ಯಾಂಡ್ ಬಾರ್ ಕಾರ್ನರ್ ಬಳಿಗೆ ಬಂತು.

ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅನೇಕಸಾರಿ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ದ್ದರು. ಅದು ಅಪಾಯದ ಸ್ಥಳವೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇತ್ತು. ಆದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಹೋಗುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಡ್ರೈವರ್ ಕೃಷ್ಣ ಸಿಂಗ್ ವೇಗ ಕಡಿತವು ಮಾಡಿದ. ಟ್ರಕ್ ಗೆ ಅಪಾಯ ಸಂಭವಿಸಾ ವುದು ಸರ್ವ ಸಾಧಾರಣವೇ ಆದರೆ ಟ್ರಕ್ ಎದುರಿಗೆ ಅಂತಹ ಭಯಂಕಕ.

ಹೃದಯವಿದಾಡರ ದೃಶ್ಯ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆಂದು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಎಂದೂ ಊಹಿಸಿ ರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಬ್ಯಾಂಡ್ ಬಾರ್ ಕಾರ್ನರ್ ತಿರುವು ತಿರುಗುತ್ತಲೇ ಕಂಡು ಬಂದ ಆ ಫೋರ ದೃಶ್ಯ ಅವರನ್ನು ನಿಶ್ಚೇಷಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಡ್ರೈವರ್ ಎನು ಜೆಫ್ನಿ ಟ್ರೇಕ್ ತುಳಿದನು. ಟ್ರಕ್ ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದರು.

ಡ್ರೈವರ್ ಆ ಸುಂದರ ತರುಣಿ ಯಾರೆಂದು ಗುರ್ತಿಸಿದನು.

ತಮ್ಮ ಟ್ರಕ್‌ನ್ನು ಎರಡುಸಾರಿ ಓವರ್ ಚೇರ್ ಮಾಡಿದ. ರೂಪಸಿ ಈ ತೆರನಾರಿ ದುರಂತಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಿರ ವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವರ ಹೃದಯ ಕಂಪಿಸಿತು.

ಅವಳು ಇದೇ ರೀತಿ ಕಾರು ಚಲಿಸಿದಲ್ಲಿ ಎಂದಾದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ ಇಂತಹ ಅಪಘಾತಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗದಿರಲಾರಳು. ಎಂದು ಅವಳು ಟ್ರಕ್ ಓವರ್ ಟೇಕ್ ಮಾಡಿದ ರೀತಿ ನೋಡಿ ಊಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

“ಸೈಯದ್ ಭಿಯ್ಯಾ!....ಆಕೆ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವಳೋ ಇಲ್ಲವೇ ಅವಳ ಜೀವ ಪಕ್ಷಿ ಹಾರಿ ಹೋಗುವುದೋ ನೋಡಿ ಬಾ....”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಡ್ರೈವರ್.

ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗಾರ್ಡ್ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದನು. ಆದರೂ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಗನ್ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು.

ಗಾರ್ಡ್ ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡತೊಡಗಿದನು.

ಡ್ರೈವರ್ ಆ ಕಡೆಗೇ ಆತುರತೆಯಿಂದ ನೋಡತೊಡಗಿದ್ದ.

ಗಾರ್ಡ್ ಅವಳನ್ನು ನಮಿಸಿದನು ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನೋಡಿದನು ಹಾಗೆ ನೋಡಿದಾಗ ಓರೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ತನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವಳೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದನು.

ಗಾರ್ಡ್ ಸೈಯದ್ ಮಹಾಧೈರ್ಯಶಾಲಿ. ಜೇಡಿ ಹೃದಯದವನಾಗಿರ ಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮೋಸವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು ಕೂಡಲೇ ಆಕೆಗೆ ಗುರಿಯೆಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು.

ಅವನಿಗಿಂತಲೂ ಮಹಾಧೈರ್ಯಶಾಲಿ ಆ ಹೆಣ್ಣು, ಚಂಚಲಾಪೇವಿ ಅವನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಗನ್ ಗುರಿಯಿಡುವ ಮೊದಲೇ—

ಹ್ಯಾಂಡ್ಸ್‌ಪ್!"

—ಎಂದಳು ಅವನಿಗೆ ಪಿಸ್ತೂಲು ಗುರಿಯಿಟ್ಟು.

ಗಾರ್ಡ್ ಸೈಯದ್‌ನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣೆಯಾಯಿತು. ನಾಟಕ ಆಡಿದಳೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಲೇ ಅವನ ಶರೀರ ಕೋಪೋದ್ರೇಕದಿಂದ ಕುದಿಯತೊಡಗಿತು.

ಸರಿಯಾಗಿ ಅವೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಡ್ರೈವ್ ಕೃಷ್ಣ ಸಿಂಗನ ಕೊರಳ ಬಳಿ ಪಿಸ್ತೂಲಿನ ಮೊನೆಯೊಂದು ತಣ್ಣಗೆ ತಗುಲಿತು.

"ಪ್ಲೀಜ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ಸ್‌ಪ್"

—ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಡ್ರೈವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಸೆಕೆಯಿಂದ ಬಂದು, ಬಳಲಿಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದುಕೊಂಡು ಕಿಟಕಿ ಕನ್ನಡಿಗೆಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿರಿಸಿದ್ದ ಡ್ರೈವ್ ಕೃಷ್ಣ ಸಿಂಗ್. ಆಗ ಈ ರೀತಿ ಅವಾಯಾ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಸಂಭವಿಸಬಲ್ಲದೆಂದು ಅವನು ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಚುಚಲಾದೇವಿ ಹಾಗೆಯೇ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು.

ಗಾರ್ಡ್ ಸೈಯದ್‌ನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ ಮಾತ್ರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆನೆಂಬ ಧೈರ್ಯವಿತ್ತು.

"ಬುಲ್ ಬುಲ್! ಎಂತಹ ನಾಟಕ ಆಡಿದೆ..."

—ಎಂದನು ಗಾರ್ಡ್ ನಗುತ್ತಾ.

"ಸ್ಟುಪಿಡ್ ಪಟಪ್!"

—ಎಂದು ಕಿರುಚಿದಳು ಚುಚಲಾ.

ಅವಳ ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಚೋರಿಗೆ ಕರೀರಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಕುರಿಯ ರಕ್ತ ಮುದ್ದೆ ಮುದ್ದೆ ಮಾಡಿ ಬಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ರಿಂದ ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ತರಹ ಜಿಗ್ಗಿಸಿಗಿತ್ತು.

ಸೈಯದ್‌ನನ್ನು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುವುದೇ ಅಥವಾ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿ ಸೇಣು ಹಾಕಿಸುವುದೇ ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸತೊಡಗಿದಳು ಚುಚಲಾ.

ಆದರೆ ಅವಳ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ನೀಡದಂತೆ ಮಾಡಿದ ಜಾನ್.

ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಮೊದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಜಾನ್ ಒಂದೇ ಒಂದು
ಹಿಮ್ಮೂಲಿನ ಗುಂಡಿನಿಂದ ಗಾರ್ಡನ ಕೆಲಸ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಮಲಗಿ
ಸಿದ. ಜಾನ್‌ನಿಗೆ ಟೈಮ್ ವೇಸ್ಟ್ ಮಾಡುವುದು, ರಿಸ್ಕ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು
ವುದು ಒಂದುಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬಗ್ಗಿ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಬಹು ಆತುರ ಸ್ವಭಾವಿ.
ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ತಾನೂ ಅದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಮೈಕಲ್.

ಡ್ರೈವರ್ ಕೃಷ್ಣ ಸಿಂಗ್ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ಟೀರಿಂಗ್ ಮೇಲೆ ಒರಗಿದ.

ಅವನು ಯಾವ ಬಟನ್ ಸಹ ಅನುಕರಣೆ ಸತ್ತಿದ್ದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಹಳ
ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಎರಡು ಕೋಲೆಗಳ ರಕ್ತ ತರ್ಪಣದಿಂದ ಅವರ ಯೋಜನೆ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ
ನಡೆದು ಹೋಯಿತು.

ಜೋರಾಗಿ ಶಿಳ್ಳು ಹಾಕಿದ ಮೈಕಲ್.

ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಸುಂದರ.

ಎರಡು ಶವಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರಿಂದ ಸುಸ್ತಾದನು ಫರೀದ್.

ಅವನಲ್ಲಿನ ಉತ್ಸಾಹ ಸತ್ತು ಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಅವನ ವೇದನೆ
ಯನ್ನು ಕುರಿತು ಗಮನ ನೀಡಿ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಮಯ
ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ದೂರಹೋಗುವದೇ ಅವರ ಯೋಜನೆ ಯಾವ
ವಾಹನವೂ ಆ ಮಾರ್ಗವಾನಿ ಬಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಿದ್ದರು.
ಆದರೂ ಭಯ ಅವರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇತ್ತು.

ಕೂಡಲೇ ಐರನ್ ಬಾರ್ಸ್‌ನ್ನು ವ್ಯಾನ್‌ಗೆ ಅಟಾಚ್ ಮಾಡಿದರು.
ಮೈಕಲ್, ಜಾನ್, ಸುಂದರರೂ ಜೋರಾಗಿ ವ್ಯಾನಿನೊಳಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ತಳ್ಳಿ
ಹರು. ಟ್ರಕ್ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ವ್ಯಾನಿನೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿತು.

ಜಾನ್ ಎರಡು ಶವಗಳನ್ನೂ ಮೊದೆಗಳ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ಕಂದಕ ತೆಗೆ
ಸಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಮುಚ್ಚಿದನು.

ಚಂಚಲಾ ಸರ ಸರನೆ ತನ್ನ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳಚಿ ಮೊದೆಗಳ ಮರೆಗೆ
ಬಿಡಲಿಡಳು. ಅಂಡರ್ ವೇರ್, ಪ್ಲಾಸಿಯರ್ ಮಾತ್ರ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಳು.
ಅವಳುಗಳಮೇಲೆ ಗೌನ್ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಿಸೆಸ್ ಡೇವಿಡ್‌ಳಂತೆ

ಸಿದ್ಧಳಾಗಿ ವ್ಯಾನ್ ನಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು.

ಸುಂದರ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಡ್ರೈವಿಂಗ್ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನು.

ಮೈಕಲ್, ಜಾನ್, ಫರೀದರು ಹಿಂಬಾಗದಿಂದ ವ್ಯಾನಿನೊಳಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು.

ಐರನ್ ಬಾರ್ಸ್ ಒಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡರು. ಅಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಐರನ್ ಬಾರ್ಸ್ ಒಂದು ಮೂಲೆ ಫರೀದನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಡಿಯಿತು. "ಹಾಂ!" ಎಂದು ಫರೀದ ಕಾಲು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತನು.

ಮೈಕಲ್ ಆಲೋಚಿಸತೊಡಗಿದನು.

ಜಾನ್ ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಬೆಂಕಿಯ ಕೆಂಡಗಳಂತೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ಫರೀದ ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವ ಅಪಾಯವನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಾರ್ಸ್ ತಗುಲಿ ನೋಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದನು.

ಸುಂದರ ತನ್ನ ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ ತಿರುವು ತಿರುಸುತ್ತಾ ಜೋರಾಗಿ ಡ್ರೈವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಚಂಚಲಾ ಸುಂದರನನ್ನು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಬಳಸಿ ಅಸ್ಥಿ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಅಗನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಒರಗಿಸಿ ಆನಂದಪರವಶಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಅವರ ಆಪರೇಷನ್ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಟ್ರಕ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಈಗೇ ಟ್ರಕ್ ಆಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಬ್ರಾಂಚ್ ಟ್ರಿಜರಿ ಆಫೀಸಿಗೆ ಸೇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಟ್ರಕ್ ನೊಳಗಿನ ವೈರಲೆಸ್ ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಜೀವ ಬಂದಿತು.

ಮೈಕಲ್ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದೆವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದನು.

ಹೇಗಾದರೆ ಹಾಗಾಗಲೆಂದು ಕೂಡಲೇ ವೈರಲೆಸ್ ಸೆಟ್ಟಿನ ವೈರುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಿದನು.

ಹದಿನಾಲ್ಕು

“ಈಗ ಏನು ಹೇಳುವಿ ರಜನಿ ! ಚಂಚಲಾದೇವಿ ನಿರ್ದೋಷಿಯೆಂದೇ ಹೇಳುವೆಯಾ ?”

— ಕೇಳಿದ ಪತ್ತೇದಾರ ರನಿಕಾಂತ.

“ಅವಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೋಷವಿರಬೇಯೆಂಬುದು ನೀವು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.”

— ರಜನಿ ಹೇಳಿದಳು.

“ಹೋಗಲಿ, ಮಿಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಡೆಯಿರಲಿ, ಅವಳು ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಕಾಣದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿರುವ ಅಧಾರದಿಂದಲಾದರೂ ಅನುಮಾನಿಸಲು ಆಗುವದಿಲ್ಲವೇ ?”

“ಅನುಮಾನಿಸಬೇಡು. ಆದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಅನುಮಾನಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀನಿ. ಅವಳ ಜೀವಿತವನ್ನು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ಷೋಭೆಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿದ ಬಾಲಚಂದ್ರನ ಮೇಲಾಗಲಿ, ಅವಳ ಶರೀರವನ್ನು ಆಟದ ಕ್ಷಳವನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ರಮೇಶನ ಮೇಲಾಗಲಿ ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವೂ ಗೌರವ ಭಾವನೆಗಳಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳುವ ಅಧಾರಗಳಿಂದ ನಾವು ಚಂಚಲಾದೇವಿಯನ್ನು ದೋಷಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಅವಕಾಶಗಳಿಲ್ಲ. ಪಾಪ ! ಅವಳು ಎಲ್ಲಿರುವಳೋ ? ಯಾವ ಅಪಾಯದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿರುವಳೋ.... ?”

ನಿಟ್ಟು ಸಿದ್ಧಬಿಟ್ಟುಳು ರಜನಿ.

“ಈಗ ಅಲ್ಲವಾದರೂ, ಅವಳು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ಅವಳು ನಡೆಸಿದ ಅಸರಾಧ ಬಹಿರಂಗಪಟ್ಟ ದಿನವಾದರೂ ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಿನಗೆ ನಿಜ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದೇ ಇರದು.”

“ಚಂಚಲಾಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವಳು ನಿರ್ದೋಷಿಯೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದಿರಲಾರದು.”

“ಚಂಚಲಾದೇವಿಯ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟು ಅಭಿಮಾನವಿದೆಯೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ನೇರವಾಗಿ ಓಡಿ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಶರಣು ಕೋರುತ್ತಿದ್ದಳೋ ಏನೋ....?”

— ಎಂದು ಹೇಳಿದ ರವಿಕಾಂತ.

“ಕೇವಲ ಅಭಿಮಾನವೇ ಅಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಎಂತಹ ಅನ್ಯಾಯವೂ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಒಂದು ನೋಣವೂ ಕೂರಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಸರ್ವ ಸನ್ನದ್ಧಳಾಗಿವೆ ನಾನು.”

— ಎಂದು ರೋಷದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು ರಜನಿ.

“ಗುಡ್ . ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಇದಾವುದೋ ರಾಮಾಂಜನೆಯ ಯುದ್ಧ ಸೂಚಕವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಆ ಪರಿಚರಂಗಿ ಗಿಳಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆ ಬಹಳ ರಾಧಾಂತ ನಡೆಯುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ.”

“ಈ ರೀತಿ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಆ ರೀತಿ ರಾಧಾಂತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುವುದೇ ಬೆಟರೆ !”

“ಹಾಗಾದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ಚಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡೋಣವೇ?”

— ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ ರವಿಕಾಂತ.

“ಅದು ನಿನ್ನೂ ಇಷ್ಟ.”

ಸಿಡುಕಿನಿಂದ ಹೇಳಿದಳು ರಜನಿ.

“ರಜನಿ ! ಈಗ ನೀನು ಅದೆಷ್ಟು ಮುದ್ದಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವೆಯೋ ? ನಿನ್ನ ಈ ಮುದ್ದಿನ ಮನಮೋಹಕ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲೇ ?”

“ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬಳಿ ನಾಟಕ ಆಡಬೇಡಿ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ ನಿಮ್ಮ ಉಪಾಯವೆಲ್ಲಾ.”

“ಸರಿ ! ಹಾಗಾದರೆ ಊಟ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಪತ್ತೇ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತೆರಳೋಣವೇ ?”

“ಆಗಬಹುದು !....”

ಎಂದು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯ ಕಡೆ ನಡೆದಳು ರಜನಿ.

ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಕಡೆ - ಈ ಕಡೆ ಕುರ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಅಡಿಗೆಯ ಪಾರ್ವತಿ ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ತಿನ್ನತೊಡಗಿದರು. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸಿಡುಕಿನಿಂದ ಓರೆನೋಟಗಳಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ರವಿಕಾಂತ. ರಜನಿಯರನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ತನ್ನಲ್ಲೇ ತಾನೇ ನಕ್ಕಳು ಪಾರ್ವತಿ.

ಊಟ ಮುಗಿಯಿತು. ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಕುಳಿತರು.

“ಡಿಯರ್ !.... ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡದೆಯೇ ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಂತವಾಗಿ ಆಲಿಸುವಿರಾ ?”

— ಎಂದು ಶಾಂತತೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದಳು ರಜನಿ.

“ಹೇಳು !”

ನಗುತ್ತಾ ನುಡಿದ ರವಿಕಾಂತ.

“ಫೈವ್ ಸ್ಟಾರ್ಸ್ ಹೋಟಲಿಗೆ ಒಂದು ಕಳ್ಳರ ಕೂಟ ನುಗ್ಗಿತು. ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕಸ್ಟಮರ್ಸ್ ಬಳಿಯಿಂದ ಪರ್ಸ್ ಅರಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಇವಕ್ಕೆ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಿದ್ದವಳು ಓರ್ವ ಸ್ತ್ರೀ. ಅಲ್ಲವೇ?”

“ಹೌದು ಅಳೆವೇ ಚಂಚಲಾದೇವಿ”

“ಹಾಗಾದರೆ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದ ದರೋಡೆಗಾರರು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರು ಅವರ ಪರಿಚಯ ಆಕೆಗೆ ಹೇಗೆ ಆಯಿತು ತಿಳಿಸುವಿರಾ?”

“ಅದನ್ನೇ ನಾನು ಪತ್ತೇಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲವೇ?”

“ಆಗಲಿ. ನಾನು ಸಹ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪತ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ”

— ಎಂದು ಮೇಲಕ್ಕೇದ್ದಳು ರಜನಿ.

ಹದಿನೈದು

ಅಮಿರ್ ರಾಡಿ ಜೊತೆಗೆ ನಸ್ತಾದಿಯಾದ ರಾಡಿ!

ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯವನೆಂದೂ, ಕೆಟ್ಟವರಿಗೆ ಕೆಟ್ಟವನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದವನು. ವಿಜಯಪುರದಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೆಸರು ಕೇಳಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅಮಿರ್ ವೈಲ್ಪಾನನಂತೆ ಇದ್ದನು. ಹೆಲನ್ ಸರ್ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅವನದು ಒಂದು ಸೈಕಲ್ ಪಾಪಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸೈಕಲ್ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೆಲವರ ಬ್ರೆಯಿನ್ ಗಳನ್ನೂ ಓರಾಯಿಲ್ ಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳುಂಟು.

ಹೆಸರಿಗೆ ಸೈಕಲ್ ಪಾಪೇ ಹೊರತು ಅವನ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಸಹ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಅಮಿರನಿಗೆ ಐದಾರು ಭಾಷೆಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನ ಪಾಪಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು, ಸೈಕಲ್ ಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.

ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ತಾನೂ ಓದುತ್ತಲಿದ್ದನು. ಅನೇಕ ವಿಷಯ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೂ ಇದ್ದನು. ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ.

ಅವನು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಅಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಬೇರೆ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಭಾಷಾ ದುರಭಿಮಾನಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಅಸಹ್ಯವಿತ್ತು. ಅದರಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು 'ಅಮಿರ್' ಎಂದು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡನು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಅಮಿರ್ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದರಿಂದ ಮಹಮ್ಮದಿಯನೆಂದು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಭಾನುವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಷಾಫು ಮುಜ್ಜಿ ಒಡಾತ್ತಲಿ ದ್ದನು. ನಾಲ್ವರು ಕೆಲಸದವರಿಗೂ ತಲೆಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಕೊಟ್ಟು ಜಲ್ಪಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಲಿದ್ದ.

ಆ ದಿನ ಭಾನುವಾರ ಆರುಗಂಟೆಗೇ ಬಾರ್ಗೆ ಹೊರಟು ವಿಸ್ಕಿ ತಲೆಗೇರುವವರೆಗೂ ಕುಡಿದನು. ಹೋಟೆಲಿನವರೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದವರೇ ಆಗಿದ್ದರು.

“ಒಳ್ಳೇ ಜಲ್ಪಾ ಮಾಲು ಬೇಕು.”

“ಫಾರೀನ್ ಡೋಲು ಬೇಕೋ. ಇಂಡಿಯನ್ ಡೋಲು ಬೇಕೋ ಗುರು?”

ನಗುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್.

“ಯಾವ ಡೋಲಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾಗಿ ಮೊಳಗಿದರೆ ಸಾಕು.”

—ಹೇಳಿದ ಅಮಿರ್.

ಸರಿಯಾಗಿ ಮೊಳಗದಿದ್ದರೆ ಸೈಕಲ್ ಚೈನಿನಿಂದ ತನಗೆ ಪೂಜೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅಪಶೃತಿ ಮೊಳಗಿದ್ದರಿಂದ ಸೈಕಲ್ ಚೈನಿನ ಎಟುಗಳು ತಿಂದದ್ದು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜರನಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿದ್ದೇ ಇತ್ತು.

ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಮೇಲಕ್ಕಿದ್ದನು. ಅಮಿರ್ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದನು. ಅ|| ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಅವನನ್ನು 515ನೇ ನಂಬರ್ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು.

ಆ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಕೊಠಡಿಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಹೋಟೆಲ ಕೊಠಡಿಗಳಿಗೆ 501 ರಿಂದ ನಂಬರುಗಳು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಬಹಳ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ರೀತಿಯರುತ್ತದೆ.

“ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನ ಒಪ್ಪುವ ಡೋಲನ್ನು ಕರೆತರುತ್ತೇನೆ

ಕುಳಿತಿರಿ”

—ಎಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಬಂದ ಅ|| ಮ್ಯಾನೇಜರ್.

ಸರಿಯಾಗಿ ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಒರ್ವ ಅಂಗ್ಲೋ ಇಂಡಿಯನ್ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ಕರೆತಂದು—

“ಫಾರೀನ್ ಬ್ಯಾಟೆ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಬಂದಳು”

ಆ ಫಾರೀನ್ ಬ್ಯಾಟೆಗೆ ಬಿಜಿನೆಸ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಂತಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರವೂ ತಡಮಾಡದೆ ಅವನ ಕೊಠಳಿಗೆ ತನ್ನ ಕೈಗಳು ಬಳಸಿದಳು.

ಅಮಿರನಿಗೆ ಮಹದಾನಂದವಾಯಿತು. ಅವಳ ಮೃದು ಮಧುರ ಕೋಮಲ ಶರೀರವನ್ನು ಆವೇಶದಿಂದ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಮುಕಿಕೊಂಡ.

ಇಬ್ಬರೂ ನಗ್ನರಾಗಿ ಮಂಚದ ಹಾಸಿಗೆಮೇಲೆ ಸೇರಿದರು. ಐದು ನಿಮಿಷಗಳು ಉರುಳಿದವು

“ಡರ್ಫೀ ರೋಗ್ಸ್. ಬಸ್ಟರ್ಸ್”

ಎಂದು ಒರ್ವ ಸ್ತ್ರೀಯಳ ಕೂಗು, ಕಿರಿಚಾಟ, ನರಳಾಟ ಆನಂದಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಈಜಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಮಿರನ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದನು.

ಅವನನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಆಲಾಪನೆ, ರೋದನೆಗಳು ಹುಚ್ಚುನನ್ನಾಗಿಸುತ್ತವೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅವನು ನಿಶೆಯಿಂದ ಇದ್ದರೆ ಆ ನಿಶೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಇಳಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಈಗಲೂ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿ ನಡೆಯಿತು

ತನ್ನ ಎದೆಯ ಮೇಲೊರಗಿದ ಫಾರೀನ್ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ನೂಕಿ ಲುಂಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೊಠಡಿಯ ಬಾಗಿಲುಗಳು ತೆರೆದು ಹೊರಬಂದನು. ಆ ನರಳಾಟ, ಕಿರುಚಾಟ ಪಕ್ಕದ ಕೊಠಡಿಯೊಳಗಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಎದುರಿಗೆ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್‌ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ನಗುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದನು.

“ಯಾರು ಆ ಹುಡುಗಿ ? ಏನಾಯಿತು ?”

—ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಅಮಿರ.

“ಗುರು ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ ಕೆಲ ಫಾರೀನ್ ಡೋಲುಗಳು ಆನಂದ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬಯ್ಯುತ್ತಾ ಕಿರುಚುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ನೀವು ಅವುಗಳಾವನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ನೀವು ಆ ಫಾರೀನ್ ಬ್ಯಾಟೆಯೊಂದಿಗೆ ಜಲ್ಪಾ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿ”

ಅಮಿರ ಅವನ ಮಾತು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಪಕ್ಕದ ಕೊಠಡಿಯ ಬಾಗಿಲು

ಜೋರಾಗಿ ನೂಕಿದಾಗ ಎದುರಿಗೆ ಕಂಡು ಬಂದ ಹೃದಯ ವಿದ್ರಾವಕ ದೃಶ್ಯ
ನೋಡಿ ಕೋಪದಿಂದ ಉಗ್ರನಾದನು.

ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಆ ಕೊಠಡಿಯ ನೆಲದಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಗ್ನಳಾಗಿ
ಬಿದ್ದಿದ್ದಳು. ನಾಲ್ವರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅವಳ ಶರೀರದಮೇಲೆ ನಾಯಿಗಳಂತೆ
ಬಿದ್ದರು.

ಅವರ ಉಗುರುಗಳ ಗೀರಾಟದಿಂದ ಅವಳ ಶರೀರ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಕ್ತವನು
ಹೊರಚಿಮ್ಮುತ್ತಿತ್ತು.

ಆ ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳು ಅವಿವರನನ್ನು ಪಶುವಿನಂತೆ ಮಾಡಿದವು.

ಒಳಗಡೆಗೆ ಹೋದದ್ದು, ಆ ನಾಲ್ವರು ದಾಂಡಿಗರನ್ನೂ ಭೀಮನಂತೆ
ಬಿದ್ದು ಮುದ್ದೆ ಮಾಡಿದ್ದು, ಕ್ಷಣಿಕ ದೃಶ್ಯಗಳಂತೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರ ಸರನೆ ನಡೆದು
ಹೋದವು.

ಚಂಚಲಾದೇವಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಬಳಬಳನೆ ನೀರು ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು
ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ವಸ್ತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ನಗ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಮರೆ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಮಾತುಗಳು ಕಂಠದಿಂದ ಹೊರಬಾರದೆ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಭಾವ
ದಿಂದ ಅವಿವರನಕಡೆ ನೋಡಿದಳು.

“ನಿಮಗೆ ಇನ್ನು ಯಾವ ಅಸಾಯವೂ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಜೊತೆ
ಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಬನ್ನಿ”

—ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಅವಿವರ.

ಅವಳಮೇಲೆ ಪಶುಗಳಂತೆ ಬಿದ್ದು ತೀಲಾಪರಣ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದ ಆ
ನಾಲ್ವರು ದಾಂಡಿಗರು ಗಾಳಿ ಮಳೆಗೆ ಮುರಿದು ನೆಲ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಮರಫ
ರೆಂಬೆಗಳಂತೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರು.

ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ತನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಫಾರೀಸ್ ಬ್ಯಾಟಿಗೆ ಎರಡು
ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳ ನೋಟು ಕೊಟ್ಟು, ಚಂಚಲಾದೇವಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಟೆ
ಲಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡನು ಅವಿವರ.

ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಬಂದು ಅವನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು.

ಅವಿವರ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂದುಗಡೆ ಹತ್ತಿಸಿದನು. ತಾನು ದ್ರೈವರ್
ಹೃದಯ ಕುಳಿತನು

ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಸುನಾರು ಅರ್ಧವೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಅನಿಾರನ ಮನೆಯ ಬಳಿಗೆ ಐದು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಿತು.

“ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆಸ್ತಿ ಯಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಇರುವೆಯೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನಡೆದುಬಿಟ್ಟವನನ್ನು ಮರೆತು ಸುಖವಾಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಿ. ತಿನ್ನಲು ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ಒಳಗಡೆಯೇ ಇವೆ. ನಾನು ಒಂದು ಗಂಟೆಯೊಳಗಾಗಿ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.”

—ಎಂದು ಕೇಳಿ ಹೊರಬಂದು ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಬೀಗಹಾಕಿ, ಬೀಗದ ಕೈ ಕಿವಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಹತ್ತಿದನು. ನಡೆದ ಘಟನೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಂಗಳ ಹಾಡಲು ಮತ್ತೆ ಹೋಟೆಲ್ ಲೌಲಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟ ಅಲ್ಲಿ ಯವರಿಗೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು-ಅನಿಾರ್ ಮತ್ತೆ ಬರುವನೆಂಬ ವಿಷಯ.

ಹದಿನಾರು

“ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸೆಪ್ಟಿಕ್ ಆಗಿದೆ. ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕು.”

ಫರೀದನ ಬಲಗಾಲಿನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ ಸುಂದರ.

ದರೋಡೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬಾರ್ಸ್ ತಗುಲಿದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಫರೀದನ ಕಾಲು ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಮೊಣಕಾಲಿನ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.

“ಸೆಪ್ಟಿಕ್ ಆಗಿರುವುದು ಕಾಲಿಗೆ. ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಕೈಯಿಂದ. ನೀವು ಏತಕ್ಕೆ ಗಾಭರಿ ಪಡುತ್ತಿರುವಿರೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ.”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಜಾನ್.

“ನೀನು ಮನುಷ್ಯನೋ....ಪಶುವೋ? ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯದಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪಸನಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿರಬೇಕು?”

ಕೋವಿಂದ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ಕೇಳಿದ ಸುಂದರ.

“ಬೇಕಾದರೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯಾವ ಅಪರೇಷನ್ ಬೇಕಾದರೂ ನಾನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಫರೀದ್ ಈ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ವರಿಸಬೇಕಾದ ಈ ಮಹಾಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಚಿಕ್ಕ ತ್ಯಾಗಗಳು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು.”

ಜಾನ್ ಹಾಸ್ಯದಿಂದ ನಕ್ಕು ನುಡಿದ.

“ಜಾನ್!....”

ಆವೇಶದಿಂದ ಸುಂದರನ ಹಿಡಿಗಳು ಬಿಗಿದುಕೊಂಡವು.

“ನಿಮ್ಮ ನುನಸ್ಸು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾದವು. ಹಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಫರೀದ್ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಸುಂದರ. ಮನುಷ್ಯನಿಗಿಂತಲೂ ಹಣವೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಜಾನ್. ಹಣ ಹೋದರೆ ಮತ್ತೆ ಸಂಸಾರಿಸಬಹುದೆಂದು ಸುಂದರನ ಉದ್ದೇಶ. ಹಣದಿಂದ ಫರೀದ್ ರಂತಹ ಹತ್ತು ಮಂದಿಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಜಾನ್ ನ ನಂಬಿಕೆ. ಅವರವರಿಗೆ ಅವರ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಒಳ್ಳೆಯವೇ ಆಗಿರಬಹುದು, ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಹ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿ”

—ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲರ ಮುಖಗಳನ್ನೂ ಒಂದುಸಾರಿ ನೋಡಿದಳು ಚಂಚಲಾದೇವಿ.

“ಹೇಳು!” ಎಂಬಂತಿದ್ದವು ಎಲ್ಲರ ಮುಖಗಳೂ.

“ಫರೀದ್ ಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಸಲೇಬೇಕು. ಹಾಗೆಂದು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ನೋಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೊಠಳಿಗೆ ನಾವೇ ಖುರುಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಿದೆ. ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

“ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲವೇ?”

“ಅಪಾಯದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಿದೆ ಆ ಡಾಕ್ಟರನ್ನೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಭಾಗಸ್ಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು”

“ಆಂ....”

ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಬಾಯಿ ತೆರೆದರು ಜಾನ್ ಮತ್ತು ಮೈಕಲ್.

“ನಮ್ಮ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತವೆಂದು, ನಾವು ಮೊದಲೇ ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಓರ್ವ ಡಾಕ್ಟರನನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೂಟಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆವು. ಈಗ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಫರೀದ್ ಜೀವಂತನಾಗಿ ಇರಬೇಕೆಂದರೆ, ಟ್ರಕ್‌ನ್ನು ಬೇಧಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಡಾಕ್ಟರೊಬ್ಬ ಬೇಕೇ ಬೇಕು.”

ಚಂಚಲಾದೇವಿಯ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ.

“ನಾವು ಆಲೋಚಿಸದೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕೆಲ ವಿಸಯ ಈಗ ನಮಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾಗಿವೆ. ಫರೀದನ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಅಪಾಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಡರೋಡೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಾಯಗಳಾದರೆ, ಅದರಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ, ಎಂಬ ವಿಸಯಗಳು ಮೊದಲು ಯಾರೂ ಊಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಊಹಿಸಿ ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಬೇಕು. ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲ.”

— ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು ಚಂಚಲಾ.

“ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಯಿತೇ?”

“ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವೇದನೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದರೂ ಅನುಭವಿಸದೇ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಮದುವೆಯಾಗದೇ ಇದ್ದರೂ ಪತಿ ಪತ್ನಿಯರಾಗಿ — ನಟಿಸುತ್ತಾ ಸುಂದರ, ಚಂಚಲಾದೇವಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಅನಂದವಾಗಿದ್ದಾರೆ.”

— ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಜಾನ್.

“ಅದೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಬೇಡಿ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಡಾಕ್ಟರ್. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನಮಗೆ ತಕ್ಕ ಡಾಕ್ಟರ್. ಸಿಗದೇ ಇರುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವೇನಲ್ಲ.”

— ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು ಚಂಚಲಾ.

ಸುಂದರನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೀರಾ ಹದಗೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಕಾಣುವ ಸ್ಥಾನಿನೋಳಗಡೆಯೇ ಇರಬೇಕಾದ ಕಳ್ಳಜೀವನ ಅವನಿಗೆ ಸಾಕು ಸಾಕಾಗಿತ್ತು.

ಚಂಚಲಾದೇವಿಯಂಥಹ ಪ್ರೇಮಿ ಸಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಸಹ ಎಟುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶಗಳಲ್ಲದೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಗಳಿಂದ ಕಾಲ ಉರುಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಅರ್ಪಿಸಲು ಸಿದ್ಧಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಮೈಕಲ್ ತಾನೇ ಇದೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾನ್ ಹಾಕಿದವನಾದ್ದರಿಂದ ಹಿಂಜರಿಯಲು ಮನಸ್ಸು ಅಂಗೀಕರಿಸದೆ ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ 'ಟಾಟಾ' ಹೇಳಿ ಬ್ಯಾಗ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವ್ಯಾನ್ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು.

ಹೊರಗಡೆ ಒಹಳ ಕೋಲಾಹಲವಾಗಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಕೋಲಾಹಲದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ರಹಸ್ಯ ಅದೆಷ್ಟು ಕಾಲ ಅಡಗಿರುತ್ತದೋ, ಹೇಗೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಆವಾಂತರ ಬರುವುದೋ ತಿಳಿಯದಂತಿದೆ.

ಹೊರಗಡೆ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವಳಿಗೆ ಭಯ ಫೀಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು.

ಫರೀದನ ಕಾಲಿಗೆ ಏಟು ತಗುಲಿ, ಅದು ಸೆಸ್ಪಿಕ್ ಆದದ್ದು ಅವಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಅಲ್ಲದೇ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಕಾಲ ಕೃತ್ಯ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವ್ಯಾನ್ ನಿಂದ ಮೈಕಲ್ ಜಾನ್, ಫರೀದನ ಹೊರಗೆ ಬಾರದೇ ಇರಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವರೋ, ಯಾರಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬರುವುದೋ ?....

ಚಂಚಲಾ ಸರ ಸರನೆ ಮುಂದೆ ನಡೆದಳು. ಸುಮಾರು ನೂಕೈವತ್ತು ಗಜಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾಫಿ ಸ್ಟಾಲ್ ಕಾಣಿಸಿತು. ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕುಳಿತು ಎರಡು ಬಿಸ್ಕತ್ತು ತಿಂದು, ಬಿಸಿ ಬಿಸಿಯಾದ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದಳು.

ಕ್ಷಣಕಾಲ ಸುಂದರನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅವನ ಮಧುರ ಆಲಿಂಗನದಲ್ಲಿ ಕೂಗಿಹೋಗಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಳು. ಅವನ ಅಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಮರೆತಳು. ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿರ್ಮಲವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ವಿಷಯವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಒಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಗಾಗಿ ನಡೆದಳು.

ಲಂಡನ್ ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಪ್ಯಾರೀಸ್ ನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಾತೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸಾಹಸಗಳುಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡು ನವನಾಗರಿಕತೆಯ ಸುಂದರಿಯಂತೆ ತನ್ನ ಒಮ್ಮಾರ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ, ಗೌನ್ ಧರಿಸಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದವರೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಕನ್ನಡದ ಹುಡುಗಿಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಯಾನಾಗಲೂ ಮಾನುಲು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜಯಪುರ ಜನ ಸಮೂಹ ದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ನೆರೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಕಂತಾ ಉತ್ಸವ ಸಮಯವಾದ್ದರಿಂದ ಊಹಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಕ್ಷೇಲ್ಲಾ ಆಕ್ರಮಿಸಿದ್ದರು.

ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಚಂಚಲಾಳ ನೋಟ ಬಂದು ಕಡೆ ಸಲ್ಲಟ್ಟವು. ಒಂದು ವ್ಯಾನ್‌ಮೇಲೆ 'ಡಾಕ್ಟರ್' ಗೋಪಾಲ ಅಂಡ್ ಸಿಸನ್ ಎಂಬ ಕಿರಿ ಹಾದ ನಾನು ಫಲವಿತ್ತು.

ಹೇಗಾದರೆ ಹಾಗಾಗಲೆಂದುಕೊಂಡು ಆ ವ್ಯಾನ್ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದಳು. ಯಾರೋ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದರು. ಒಳಗಡೆಗೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟಳು, ಮತ್ತೆ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು ಒಳಗಡೆ ಅಸೇನು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳೋ ತಿಳಿಯುವ ಆದರೆ ಚಂಚಲಾವೇನಿ ಪ್ರಸನ್ನ ವದನಳಾಗಿ ಹೊರಬಂದಳು.

ಒಳಗಡೆ ಫಾರೀನ್ ವಿಸ್ಕಿಯ ಸಾಕಾತ್ಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಧುರಾನಂದ ಅನು ಭವಿಸಿ ಬಂದುತಿರ್ಪಳು. ಆದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟು ಬೆಗ ಬೆಗನೇ ವಿಕಮ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆಂದು ಅವಳು ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವಳು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾನ್ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅದಲು ಬದಲಾಗಿದ್ದವು.

ತುಂಟ ಹುಡುಗರ ಗಾಳೀಪಟ ಆ ವ್ಯಾನಿನೊಳಕ್ಕೆ ತೂರಿದ್ದಿತು. ಕೋಪ ದಿಂದ ಜಾನ್ ಅದನ್ನು ಹರಿದು ಚೂರು ಚೂರು ಮಾಡಿದ್ದ ಹುಡುಗರು ರಾಧಾಂತ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಸುಂದರ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾ : ಮಾತು ನಲ್ಲಿ ವಿಫಲನಾಗಿದ್ದನು.

“ನಮ್ಮ ಗಾಳೀ ಪಟ ಕೊಡು.”

— ಎನ್ನುತ್ತಾ ಓರ್ವ ತುಂಟ ಹುಡುಗ ವ್ಯಾನಿನೊಳಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದ.

“ಅದೆಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಹೋಯಿತೋ — ಈ ಕಡೆಗ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ.”

— ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಸುಂದರ.

ಹುಡುಗರು ಸುಮ್ಮನಾಗಲಿಲ್ಲ.

ವ್ಯಾನಿನೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಬರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಹೇಗಾದರೂ ಇವರನ್ನು ತೊಲಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಂದರೊಪಾಯ ಜೇಬಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಡಹೋದ ಸುಂದರ.

ಹುಡುಗರು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ

ತಮಗೆ ಅದೇ ಗಾಳೀಪಟ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಚಂಚಲಾದೇವಿಗೆ ಹುಡುಗರ ತುಂಟತನ, ಸುಂದರನ ಅಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹೃದಯ ಕಂಪಿಸಿತು. ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ಬೆವರಲಾಂಭಿಸಿತು.

ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ ಸಮಯ ವಿಜಯಪುರವಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಅವಿಾರ.

ಆ ಇಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆ ರಾಜಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಆ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದ ಹುಡುಗನಿಂದ ವ್ಯಾನಿನೊಳಗಿನ ನಿಜವಾದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಹಸ್ಯವಾಗಿಯೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು.

ತನ್ನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಭಾರಿಗೆ ಅವಿಾರ ಸಹನೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದನು. ಹುಡುಗರಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಸಾಯಂಕಾಲ ಮನೆಗೆ ಸೇರಿದನು

ಚಂಚಲಾದೇವಿಯ ಕರೆಯಮೇರೆ ಬಂದು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಪತ್ತೇದಾರ ರವಿ ಕಾಂತನ ಮಡದಿಯಾದ ರಜನಿದೇವಿಯನ್ನು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು ಅವಿಾರ.

ಹದಿನೇಳು

ವಿಜಯಪುರ ಪ್ರಸಂಚ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆಯಲು ಕಾರಣ, ಅದು ಅಂತ
ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ನಗರವಾದುದರಿಂದ. ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ತುಣು
ತುಣುಗಳನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೇರಿ ಆನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತೇಲುವಂತಾದಂ-
ದರೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಪಾತ್ರೆನಾಗುತ್ತದೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಿಸ್ಟರ್ ಐಂಡ್ ಮಿಸೆಸ್ ಗೋಪಾಲರು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾನಿನಲ್ಲಿ
ಪತ್ತೇದಾರ ರವಿಕಾಂತ, ರಜನಿಯವರಿಗೆ ಆತಿಥ್ಯ ನೀಡಿದರು.

“ಈಗಲಾಜರೂ ಅರ್ಥವಾಯಿತೇ? ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಎಂತಹವಳೆಂಬುದು?”

—ಎಂದು ರಜನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪತ್ತೇದಾರ ರವಿಕಾಂತ.

“ನಾನು ಸಹ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ
ಡಾರ್ಲಿಂಗ್!”

—ಎಂದಳು ರಜನಿ.

“ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆ. ಸರೋಜಾ
ಅಖೋ ಕ್ಲಿನಿಕ್ ಮಾಲೀಕರಾದ ಕರುಣಾಕರನ್ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿ
ಸಿದ. ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಬಂದೆ. ಅಮೀರ ಎಂಬ ಯುವಕನ
ಸಹಾಯದಿಂದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಿಸ್ಟರ್ ಗೋಪಾಲರ ಸಹಾಯ ಲಭಿಸಿತು. ಜೊತೆಗೆ
ವಿಜಯಪುರದ ಕ್ರೈಮ್ ಬ್ರಾಂಚ್ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಸಹಕರಿಸಿತು. ಅವರಿಗೆ

ಕೃತಜ್ಞತೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು ಸುಂದರ, ಚಂಚಲಾದೇವಿ, ಫರೀದ್, ಜಾನ್, ವೈಕಲ್ಯ ಇವರು ಏನರೂ ಮೋಲಿಸರಿಸಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರು. ವ್ಯಾನಿನೋಳಗಿದ್ದ ಪ್ರಿಕ್ಸಗನ್ನ ಸಹ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಉಳಿದಿರುವವರು ನಿನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದು ಮಾತ್ರ! ಚಂಚಲಾದೇವಿಯೇ ತನ ತಪ್ಪುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಮೇಲೆ ನೀನು ಇನ್ನೂ ಅರಳನ್ನು ವಿನೋದಿಸ್ವಿಯೆಂದೇ ವಾವಿಸುವುದು ಸರಿಯೆನ್ನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ”

“ನಿಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಾ ಮುಗಿಯಿತು ತಾನೇ?”

— ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ರಜನಿ.

“ಹುಂ ! ಮುಗಿಯಿತು.”

“ಇನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಕೇಳಿ. ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕುತೂಹಲ ಕರಳುವುದು ಬಿನ್ನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈಗ ಹೇಳುವ ಸಿಜವಾದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನಿನ್ನಿಗೊಟ್ಟು ಬಿನ್ನಾಗಿ ಆಲಿಸಿರಿ. ಜೋರನಾರಿ ಚಂಚಲಾ ಯಾರು, ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಯಾರೆಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.”

— ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. ರಜನಿ.

“ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಆರೋ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಬಿಲಿಗ್ರಾಮ್ ಕರೆದು ಮೇರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ನನಗೆ ಪ್ರೆಕ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಕಲಸವಿರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದುದು ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಮಾತ್ರ. ಅವಳಿಗಾಗಿ ಬಂದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಅವಾರ ಪ್ರೆಕ್ ಎಲ್ಲಿದೆಯೆಂಬುದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದನು. ಅವನು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಪತ್ತೇದಾರಿಕೆಯ ಮೈಂಡ್ ಕಾಳ್ಕವನು. ಕೂಡಲೇ ಅವನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ಅವನು ನೀವು ಬಸ್ ಇಳಿಯುತ್ತರೇ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರೆಕ್ ಎಲ್ಲಿದೆಯೆಂಬುದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಈ ಪ್ರೆಕ್ ಪತ್ತೇದಾರಿಕೆ ಘನತೆ ಅವನಿಗೆ ಲಭಿಸಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಮೊಕೆಗೆ ನಾನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಸರ್ವದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯಬೇಕಾಯಿತು.”

ರವಿಕಾಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ರಜನಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

“ನೀವು ಒಂದು ವಿನಯ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಬಗುಳುವ ನಾಯಿ ಕಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಕಚ್ಚುವ ನಾಯಿ ಬಗುಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬಗುಳದ, ಕಚ್ಚದ ನಾಯಿಗಳು ಎಲ್ಲೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಚಂಚಲಾದೇವಿಯ....ಅಂವರೆ ನಿನ್ನ ರೂಮ್ ಭಕ್ತ ನಾ ದ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿಯನ್ನು ಏನೂ ಅರಿಯದ ಅನಾಯಕಳಂತೆ ಆರಾಧಿಸಿದ ಚಂಚಲಾದೇವಿ ಅದೆಷ್ಟು ಮನ ಕರಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದರೂ ನಿಮಗೆ ಕಪಟ ನಾಟಕಗಳಂತೆಯೇ ತೋರುತ್ತವೆ. ಅವಳ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಶಾಭಂಗವುಂಟಾದುದರಿಂದ ಮಾನಸಿಕ ವೇದನೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚಳಾದಳು. ಅದಕ್ಕೇ ಬಾಲಚಂದ್ರನ ಮೇಲಿನ ರೋಷದಿಂದ ಆ ರಮೇಶನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಧಾರೆಯೆರೆದಳು. ಆ ಪ್ರಜ್ಞಯೋನ್ಮಾದದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅರಿಯದೆ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾತನಾಡಿದಳು. ಅವನು - ಅಂದರೆ ರಮೇಶ ಜೇನು ಸವರಿದ ಮಧುರ ಖಡ್ಗದಂತೆ ಅವಳನ್ನು ನಂಬಿಸಿದ. ಅವಳೊಂದಿಗೆ ವಿಜಯಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಇಲ್ಲಿ ವೇಶ್ಯಾಗ್ರಹವಾದ ಹೋಟೆಲ್ ತಾಲಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ಮೋಸದಿಂದ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಿ, ಏನೂ ಅರಿಯದವನಂತೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದನು. ಆ ಚಂಚಲಾದೇವಿ ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಅಮಿರ್ ಎಂಬ ಯುವಕನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಳು "

"ಹೌದೇ ?"

ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ ರವಿಕಾಂತ.

ಹೌದು ! ಇದರೊಂದಿಗೆ ಅವಳಲ್ಲಿನ ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿ ತೆರೆಯಿತು. ಈಗ ಅವಳು ಮೊದಲಿನಂತವಳಾಗಿ ಕಲ್ಮಶವಿಲ್ಲದಂಥವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅಮಿರ್ ಅವಳನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವಳೂ ಸಹ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾಳೆ. ಈಗ ತಾನೇ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋದಳು. ಇನ್ನು ಮೂರು ದಿನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಲಿದೆ."

"ಸರಿ ! ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ."

"ಇನ್ನು ಆ ವಿಷಯ ಬಿಟ್ಟರೆ, ನೀವು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ ಚಂಚಲಾ ದೇವಿಯ ವಿಷಯ - ಅವಳದೇ ಚೇರೆ. ಬಳ್ಳಿ ಅಲುಗಿಸಿದರೆ ಬುಡವೆಲ್ಲಾ ಕುಣಿಯುತ್ತದೆ, ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತದೆ,"

ಅವಳೆ - ಚೋರನಾರಿ ಚಂಚಲಾದೇವಿ."

“ಅವಳ ಕಥೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಬಿಡುವಿದ್ದಾಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ,”

“ಈ ಕಳ್ಳರ ಕೂಟ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕೂಟ”

“ಸರಕಾರದಿಂದಲೂ, ಸಮಾಜದಿಂದಲೂ ನಮಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯ ಬಹುದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗ ಸರಿಯಾಗಿರಬೇಕು,”

“ಹಣ ಸರಕಾರದಿಂದಲೂ, ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಿರುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಣವಿದೆಯೆಂದು ಪೈಶಾಚಿಕ ಕೃತ್ಯ ಮಾಡಬಾರದು.

“ನೀವು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ ಚಂಚಲಾದೇವಿ-ವಿದ್ಯಾವಂತಳೇ ಆದರೆ, ಅವಿ ವೇಕತನದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದಳು. ಎರಡು ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. ಅವರೇ ಜಾಗೃತೆಯಿಂದಿದ್ದರೂ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ”

“ಹೌದು!”

“ಎಂತಹ ಮೇಧಾವಿಗಾದರೂ ಕಾಮನ್ ಸೆನ್ಸ್ ಪಾಯಿಂಟ್‌ಗಳಿವ. ನೀವಾಗಲಿ, ನಾನಾಗಲಿ ಈ ದರೋಡೆಕೋರರ ಕೂಟವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿದ ವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರ ವಿವೇಕ ಹೀನತೆಯಿಂದಲೇ ಹೊರತು, ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಚತುರತೆಯಿಂದಲ್ಲ ಈ ದರೋಡೆಕೋರರ ಕೂಟದ ಪತ್ತೆದಾರಿಕೆಯು ಗೌರವ ಅಮೀರನಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ರಜನಿ.

“ಏನೇ ಆದರೂ ನಿನ್ನ ಹಠಸಾಧನೆಯೇ ಗೆದ್ದಿತು”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಪತ್ತೆದಾರ ರವಿಕಾಂತ.

“ಆದರೂ ನಿಮ್ಮ ಹಠಸಾಧನೆ ಇಲ್ಲಿ ಸೋತಿಲ್ಲ. ನೀವೂ ಗೆದ್ದಿರಲ್ಲಾ....”

“ಹೌದೋ ಚಂಚಲಾದೇವಿಯವರು ಇಬ್ಬರು ಇದ್ದುದರಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಗೆದ್ದಿವು”

“ನಾವು ಇನ್ನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ ನಡೆಯಿರಿ”

—ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು ರಜನಿ

“ಮೊದಲು ನೀವು ನಡೆಯಿರಿ. ಈ ರಜನಿ ಪ್ರಿಯ ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ”

—ಎನ್ನುತ್ತಾ ರಜನಿಯು ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ಪತ್ತೆದಾರ ರವಿಕಾಂತ.

—:ಸಂಪೂರ್ಣ:-

ಅಚ್ಚಿ ನಲ್ಲಿದೆ !

ಅವಳು ಸುಂದರಿ, ನವಯೌವ್ಯನಭರಿತಳಾದ
ಹೆಣ್ಣು. ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಮುದುಕನನ್ನು ಮದುವೆ
ಯಾದಳು. ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ವೈಧವ್ಯ ಅವಳನ್ನು
ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿತು.

ಆ ಸುಂದರ ವಿಧವೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಅವಳ
ಅಪಾರ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಬಳಿಸಲು ಕಾಮುಕ
ಯುವಕರು ಸದಾಕಾಲ ದುಂಬಿಗಳಂತೆ ಅವಳ
ಸುತ್ತಮುತ್ತ ತುಂಬಿದ್ದರು.

ಆ ಹೆಣ್ಣು ಅಸಹಾಯಕ ವಿಧವೆ ಎಂದು
ತಿಳಿದವರು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಆಕೆ 'ನಾಗರ ಹೆಣ್ಣು'
ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.

ಸರಾಗವಾಗಿ ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪತ್ತೇದಾರಿ

ಬಿ. ಕೆ. ಸುಂದರರಾಜ್ ಬರೆದುದು

ನಾಗರ ಹೆಣ್ಣು

ಪುಟಗಳು—144

ಬೆಲೆ—2-50

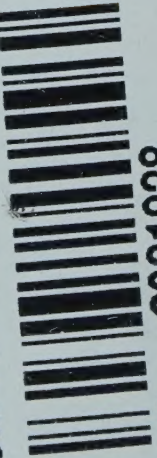
ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಕಾಶನ

ನಂ. ಕೆ. 56, ನಾರಾಯಣ ನಿಲಯ

ಬಂಡಿರೆಡ್ಡಿ ಸರ್ಕಲ್, ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣಪುರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-21

AKSHARA GRANTHALAYA

ACC.NO. S021928

